

Številka: 007-246/2015

Ljubljana, 20. 10. 2015

EVA 2015-2550-0033

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Zakon o dimnikarskih storitvah – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08 in 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13 in 47/13 – ZDU-1G) je Vlada Republike Slovenije na seji dne sprejela naslednji sklep:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o dimnikarskih storitvah (EVA 2015-2550-0033) in ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije po nujnem postopku.

Mag. Darko Krašovec
generalni sekretar

Prejmejo:

– ministrstva in vladne službe

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

S sprejetjem Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 92/2013 – ZVO-1F) se sedanja ureditev opravljanja dimnikarskih storitev ohranja zgolj do 31. 12. 2015, ko se bo prenehala izvajati kot obvezna državna gospodarska javna služba. Brez uveljavitve novega sistema bodo tako ne le ukinjene koncesije, temveč bodo dimnikarske storitve v celoti prepuščene trgu. Zaradi zagotovitve javnega interesa, ki je v skrbi za varstvo okolja, zdravje in premoženje ljudi, požarno varnost ter energetske učinkovitost malih kurilnih naprav je potrebna regulacija tega področja tudi po 31. 12. 2015, zato predlagatelj zakona predlaga obravnavo predloga zakona po nujnem postopku. Tako bo zagotovljen tudi javni interes za preprečitev težko popravljivih posledic za okolje, zdravje, premoženje in varnost.

Uporabniki dimnikarskih storitev se namreč še niso ozavestili, da so dimnikarske storitve (letni pregledi, potrebno čiščenje in meritve emisij) nujne in neobhodno potrebne za njihovo in splošno varnost, kot tudi ne odgovornosti v zvezi s tem. V skladu s tem je potrebno ohraniti sistem, kjer obveznost izvedbe storitev ni v izključni domeni uporabnika kurilne naprave in prosto dostopnih storitev na tržišču, temveč je potrebna delna regulacija trga teh storitev.

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- mag. Tanja Bolte, generalna direktorica Direktorata za okolje,
- Uroš Vajgl, vodja Sektorja za okolje in podnebne spremembe,
- Dušan Pichler, sekretar,
- mag. Urša Jesih, sekretarka,
- mag. Vito Lojk, podsekretar.

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

/

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

- Irena Majcen, ministrica za okolje in prostor,
- mag. Tanja Bogataj, državna sekretarka,
- mag. Tanja Bolte, generalna direktorica Direktorata za okolje,
- Uroš Vajgl, vodja Sektorja za okolje in podnebne spremembe.

5. Kratek povzetek gradiva:

S sprejetjem Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 92/2013 – ZVO-1F) se sedanja ureditev izvajanja dimnikarskih storitev ohranja zgolj do 31. 12. 2015, ko se bo prenehala izvajati kot obvezna državna gospodarska javna služba. Brez uveljavitve novega sistema bodo tako ne le ukinjene koncesije, temveč bodo dimnikarske storitve v celoti prepuščene trgu, zato je ministrstvo pripravilo predlog Zakona o dimnikarskih storitvah, ki ureja navedeno materijo in uvaja t. i. licenčni sistem.

Novost predlaganega sistema za dimnikarje v licenčnem sistemu je, da ne bodo več omejeni na območja. Že obstoječi izvajalci bodo lahko nadaljevali dejavnost, če bodo izpolnjevali predpisane pogoje. Prednost je tudi, da pomeni nov sistem priložnost za tiste, ki do zdaj niso mogli opravljati dejavnosti, da (ob izpolnjevanju pogojev) lahko vstopijo vanjo.

Novost za uporabnika dimnikarskih storitev so možnost izbire dimnikarske družbe, cenovna konkurenčnost storitev (določene bodo najvišje dovoljene cene storitev) in predvidena višja kakovost storitev.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	DA
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> - nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja - razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna - razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

(Samo če izberete DA pod točko 6.a.)

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna	/	-200.000	-240.000	-20.000
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
Neposredni stroški za izvajanje zakona in predvidenih podzakonskih aktov obsegajo nadgradnjo obstoječe aplikacije EviDim za vodenje evidenc malih kurilnih naprav, dimnikarskih storitev in poročanja v evidenco izvajanja dimnikarskih storitev ter njenega vzdrževanja. Stroške izvajanja zakona oz. uvedbe novega sistema, skupaj s stroški nadgradnje evidenc, ocenjujemo na 400.000 EUR, ki bodo porabljeni v več letih, stroške letnega vzdrževanja evidenc pa na 20.000 EUR.				

Obseg nalog pristojnega ministrstva se s spremembo ureditve izvajanja dimnikarskih storitev bistveno ne spreminja. Prav tako pa v zvezi z administrativnimi in izobraževalnimi stroški ne predvidevamo dodatnega finančnega bremena za državni proračun, saj bodo stroški usposabljanja, upravnih taks ter izdelave dimnikarske izkaznice bremenili dimnikarske družbe oz. dimnikarje.

II. Finančne posledice za državni proračun

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

/

8. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:

DA

(Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno.)

Datum objave: 17. 7. 2015 do 28. 8. 2015

V postopku javne obravnave osnutka predpisa so bila dana mnenja, ki so se v glavnem nanašala na naslednje vsebine:

- Splošen pregled pripomb, prejetih med javno obravnavo, potrjuje razdvojenost stališč. Izražena mnenja namreč najpogosteje predstavljajo različne skrajnosti (ohranitev sedanjega sistema in na drugi strani tržni sistem).
- Druge vsebine, med katerimi poudarjamo:
 - nabor pogojev, potrebnih za pridobitev licence,
 - področje usposabljanja,
 - problematika inšpekcijskega nadzora,
 - meritve dimnih plinov.

Mnenja, predloge, pripombe so dali:

- dimnikarji,
- civilne pobude,
- občine,
- strokovna javnost,
- posamezniki.

Upoštevani so bili:

- v celoti,
- večinoma,
- **delno**,
- niso bili upoštevani.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:

Bistveni razlog za neupoštevanje prejetih pripomb je, da je šlo za predloge sistemskih rešitev, ki s konceptom predloga zakona niso bile skladne.

Obvestilo z obrazložitvijo načina upoštevanja pripomb bo objavljeno po uveljavitvi predpisa.

Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu z Zakonom o varstvu okolja.

9. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:

DA

10. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	DA
Irena Majcen ministrica	

ZAKON O DIMNIKARSKIH STORITVAH

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Ocena stanja

Izvajanje obvezne državne gospodarske javne službe izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, zračnikov zaradi varstva okolja in učinkovite rabe energije, varstva človekovega zdravja in varstva pred požarom (Uradni list RS, št. 129/04 s spremembami), ki skladno z Zakonom o varstvu okolja (v nadaljevanju: ZVO-1), ki je bil sprejet leta 2004, in njegovimi podzakonskimi predpisi. določeno, da s 7. 5. 2004 to ni več lokalna gospodarska javna služba, ampak državna javna služba. Na podlagi tega skladno z njo je bila 25. 11. 2004 sprejeta Uredba o načinu, predmetu in pogojih izvajanja obvezne državne gospodarske javne službe izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva okolja in učinkovite rabe energije, varstva človekovega zdravja in varstva pred požarom (Uradni list RS, št. 129/04 s spremembami), ki skladno z Zakonom o varstvu okolja določa način izvajanja te javne službe v obliki koncesije, v okviru katere za posamezno dimnikarsko službo izvajalec izključno pravico. V Republiki Sloveniji so za vsa dimnikarska območja podeljene koncesije in sklenjene pogodbe skladno z zakoni in veljavnimi predpisi in jih je mogoče odvzeti le v posamičnih primerih, če se dokažejo kršitve ali določene pogoje ali odpoved koncesijske pogodbe. Koncesije podeljuje Vlada RS, koncesijsko pogodbo pa po pooblastilu vlade sklenjuje za varstvo okolja.

Viri financiranja so plačila uporabnikov storitev po veljavnih cenah storitev dimnikarske službe. Cene storitev dimnikarske službe vlada na podlagi obsega del in materialnih stroškov, potrebnih za izvajanje storitev dimnikarske službe, ter v skladu s veljavnimi normativi izvajanje storitev dimnikarske službe, ki jih določi minister, pristojen za varstvo okolja. Cene storitev dimnikarske službe določene glede na vrste storitev, vrste naprav in ob upoštevanju posebnih pogojev dela pri opravljanju posameznih storitev dimnikarske službe.

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem predpisov, ki urejajo dimnikarsko službo, je glede na medresorsko naravo temeljito inšpekcij. Tako določbe v zvezi z varstvom okolja nadzira inšpekcija, pristojna za varstvo okolja, nadzor glede na zdravje inšpekcija, pristojna za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, in nadzor v zvezi z ogrožanjem človekovega zdravja pristojna za zdravje. V zvezi s cenami izvajanja dimnikarske službe izvaja nadzor inšpekcija, pristojna za trg. Strokovni nadzor nad izvajanjem storitev dimnikarske službe izvaja ministrstvo, pristojno za okolje. Znotraj ministrstva nadzira, ali izvajalec dimnikarske službe opravlja storitve in druge naloge tako, kot je določeno s predpisi, zagotovljena kakovost opravljenih storitev.

S sprejetjem Zakona o varstvu okolja (ZVO-1F) se sedanja ureditev izvajanja dimnikarskih storitev ohranja zgolj do prenehanja izvajati kot obvezna državna gospodarska javna služba. To pomeni, da so brez uveljavitve novega zakona prepuščene trgu, zato je treba sprejeti nov zakon (Zakon o dimnikarskih storitvah), ki ureja navedeno materijo. Mini- zagotovitve ciljev izvajanje dimnikarskih storitev ne more biti prepuščeno trgu, temveč da je tudi v prihodnje po- področja.

Cilji izvajanja storitev ostajajo javni interes, ki se izraža v skrbi za varstvo okolja, zdravja in premoženja ljudi, in povečanje energetske učinkovitosti malih kurilnih naprav.

Delovanje malih kurilnih naprav je povezano z znatnimi vplivi na okolje. Posebej izstopajo visoke emisije delcev, ki jih kurilne naprave okvirno znaša petino celotnih emisij v Sloveniji. Tudi v porabi končne energije in s tem povezanimi emisijami imajo male kurilne naprave pomemben delež. Aktiven nadzor nad malimi kurilnimi napravami lahko pripomore k zmanjšanju onesnaževanja in manjši porabi goriv. Del stroškov, povezanih z nadzorom in oskrbo malih kurilnih naprav, se povrne zaradi manjših izdatkov za goriva.

Nekatere male kurilne naprave so nameščene neposredno v bivalnih prostorih. V tem primeru je lahko neustrezno namestitev naprav ter neprimerno stanje dovoda zraka ali odvoda dimnih plinov neposredna grožnja za zdravje in življenje ljudi. Malih kurilnih naprav in odvodnikov dimnih plinov je bistvenega pomena tudi za zagotavljanje požarne varnosti.

Vlada RS je v fazi prenosa gospodarske javne službe iz občinskega nivoja na državni nivo, pa tudi kasneje, obravnava ustreznosti različnih sistemov izvajanja dimnikarskih storitev. Pri tem se je izkazalo, da je stopnja osveščanja uporabnikov dimnikarskih storitev na relativno nizki ravni. Uporabniki dimnikarskih storitev se namreč še niso ozavešali, da so storitve (letni pregledi, potrebno čiščenje in meritve emisij) nujne in neobhodno potrebne za njihovo in splošno okoljsko odgovornosti v zvezi s tem. V skladu s tem je potrebno ohraniti sistem, kjer obveznost izvedbe storitev ni v izključni odgovornosti kurilne naprave in prosto dostopnih storitev na tržišču, temveč je potrebna delna regulacija trga teh storitev.

Predlagan sistem po oceni predlagatelja pomeni relativno majhno omejitev iz vidika prostega delovanja trga na področju omejevanju nepopravljive škode, ki bi nastala tako ljudem, kot tudi na stvareh, okolju zaradi pretečih zastupitev ali onesnaževanje zraka. Nenazadnje je potrebno upoštevati tudi, da so vse druge dimnikarske storitve, kot so popravila kurilnih naprav, servis kurilnih naprav, popravila, zamenjava itd. prosto dostopne na tržišču.

Nadalje pa predlagani sistem preko določitve najvišje dovoljene cene dimnikarskih storitev naslavlja tudi vprašanje dimnikarskih storitev. Pri odločanju o posegih v regulacijo cen ima zato predlagatelj v uvidu tudi to, da je bila stopnja 2014 v Sloveniji 14,5-odstotna, če pa v dohodke prebivalstva ne bi všteli socialnih transferjev in pomoči, bi bil ta pr % prebivalstva. Ravno ti prebivalci uporabljajo v pretežni meri kurilne naprave na trdno gorivo, ki povzroča n maksimizacija cen nujno potrebna zaradi dostopnosti storitev, ki bi bile v primeru prostega določanja cen lahko m delu prebivalstva.

Predpisi, ki urejajo to področje

- Zakon o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12 in 92/13)
- Uredba o načinu, predmetu in pogojih izvajanja obvezne državne gospodarske javne službe izvajanja merite čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva okolja in učinkovite rabe energije, varstva in varstva pred požarom (Uradni list RS, št. 129/04, 57/06, 105/07, 102/08 in 94/13)
- Pravilnik o oskrbi malih kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov pri opravljanju javne službe izvajanja merite čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov (Uradni list RS, št. 128/04 in 18/05 – popr.)
- Sklep o ceniku dimnikarskih storitev (Uradni list RS, št. 57/10)
- Uredba o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 24/13)
- Pravilnik o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževal njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 70/96, 71/00, 99/01, 17/03, 41/04 – ZVO-1 in 105/08)
- Zakon o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO, 127/06 – ZJZP, 38/10 – Z ORZGJS40)

Predpisi Evropske unije, ki vplivajo na področje urejanja

Direktiva 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti

Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu

Direktiva 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19.5. 2010 o energetske učinkovitosti stavb
Uredba Komisije (EU) št. 813/2013 z dne 2. avgusta 2013 o izvajanju Direktive 2009/125/ES Evropskega parlamenta zahtev za okoljsko primerno zasnovano grelnikov prostorov in kombiniranih grelnikov
Uredba Komisije (EU) št. 814/2013 z dne 2. avgusta 2013 o izvajanju Direktive 2009/125/ES Evropskega parlamenta zahtev za okoljsko primerno zasnovano grelnikov vode in hranilnikov tople vode

Mednarodni sporazumi, ki vplivajo na področje urejanja

Kjotski protokol o spremembi podnebja:

Zakon o ratifikaciji Kjotskega protokola k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja (Uradni pogodbe, št. 17/02)

Odločba št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o prizadevanju držav članic toplogrednih plinov, da do leta 2020 izpolnijo zavezo Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov

Razlogi, ki utemeljujejo potrebo po novem predpisu ali spremembi in dopolnitvi veljavnega predpisa

S sprejetjem Zakona o varstvu okolja (ZVO-1F) se sedanja ureditev izvajanja dimnikarskih storitev ohranja zgolj do

prenehala izvajati kot obvezna državna gospodarska javna služba. To pomeni, da so brez uveljavitve nove prepuščene trgu, zato je treba sprejeti nov zakon (Zakon o dimnikarskih storitvah), ki ureja navedeno materijo. Mnogi zaradi zagotovitve ciljev izvajanje dimnikarskih storitev ne more biti prepuščeno trgu, temveč da je tudi v prihodnosti tega področja.

Odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije, ki obravnavajo področje urejanja oziroma primerljivo ureje

Sklep U-I-33/07-12 z dne 15. 5. 2008,

Sklep U-I-273/08-8 z dne 23. 9. 2009,

Sklep U-I-161/11-4 z dne 16. 1. 2012,

Sklep U-I-102/14-10 z dne 10. 9. 2014.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Kot je navedeno v tč. 1.1 Ocena stanja, cilji izvajanja storitev ostajajo javni interes, varstvo okolja, zdravja in prevarnost ter energetska učinkovitost malih kurilnih naprav.

2.2 Načela

Načelo proste izbire, skladno s katerim ima uporabnik dimnikarskih storitev dolžnost zahtevati dimnikarske storitve od dimnikarske družbe, je ena bistvenih novosti te ureditve.

Načelo dostopnosti storitev je v predlogu zakona urejeno na način, ki določa, da mora dimnikarska družba uporabniku zagotavljati predpisan obseg storitev čez celo leto. Glede na neenakomerno gostoto poselitve je ministrstvo predlagalo, da kjer si uporabnik dimnikarskih storitev zaradi oddaljenosti ali težje dostopnosti ne bi mogel zagotoviti dimnikarskih storitev, skladno s katero mora dimnikarska družba podpisati izjavo z uporabnikom dimnikarskih storitev, kadar je dimnikarska družba uporabniku geografsko najbližje in če jo je uporabnik dimnikarskih storitev pozval k podpisu. Kot v nadaljevanju predloga zakona, da se znesek plačila za opravljene dimnikarske storitve oblikuje kot zmnožek cene izvajanja storitev in normativnega števila časovnih enot dela dimnikarskih storitev. Ta znesek vključuje tudi potne stroške, kadar je uporabnik dimnikarske družbe oddaljen 25 km ali manj. Kadar je uporabnik oddaljen več kot 25 km od sedeža dimnikarske družbe, se prištejejo potni stroški, ki niso vključeni v ceno storitve, ki se oblikuje kot zmnožek cene izvajanja dimnikarskih storitev in števila časovnih enot dela dimnikarskih storitev.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Uporabniku dimnikarskih storitev je treba omogočiti izbiro dimnikarske družbe, kar je mogoče zagotoviti z uvedbo sistema licenc. Licenco bodo dimnikarju podeljevale (in odvzemale) upravne enote. Licenca ne bo krajevno omejena (veljala bo za celotno državo) in ne časovno omejena (trajna). Uporabnik dimnikarskih storitev in dimnikarska družba bosta podpisala izjavo, s katero se priporočila k večji preglednosti in varnosti obeh. Novi zakon tudi ureja nadzor (strokovni in inšpekcijski nadzor) nad dimnikarskimi storitvami (maksimirana).

Skladno s predlogom zakona dimnikarske storitve izvajajo dimnikarji, opravljajo pa dimnikarske družbe. Za zagotovitev storitev ministrstvo odloči zaradi razmejevanja med samo konkretno izvedbo storitev ter opravljanjem teh v širšem okviru administracije, vpis v evidenco in podobno. Obveznosti dimnikarjev oziroma dimnikarskih družb se od obstoječih razlikujejo predvsem v zvezi s postopki pridobitve licenc in nadzora nad dimnikarskimi storitvami.

spreminjajo. Njihove naloge obsegajo pregledovanje naprave v predpisanem obsegu in na predpisan način, izdajanje izjav o stanju dimnikarskih storitev, seznanjanje uporabnika male kurilne naprave z morebitnimi nepravilnostmi in predlaganje odprave naprave, vpisovanje malih kurilnih naprav in storitev v evidenco ter obnavljanje dimnikarskega znanja. Obveznost dimnikarske izjave z uporabnikom dimnikarskih storitev, za dimnikarja pa obnavljanje znanja.

Predlagane obveznosti uporabnika dimnikarskih storitev so obveznost izbire dimnikarske družbe in podpis izjave o stanju dimnikarju pregledati malo kurilno napravo (da je oskrbljena v predpisanih rokih in na predpisan način), hrambo in odprava morebitnih ugotovljenih napak.

b) Način reševanja:

Prednost za dimnikarje v predlaganem licenčnem sistemu je, da ne bodo več omejeni na območja. Že obstoječi dimnikarji bi nadaljevali dejavnost, če bodo izpolnjevali predpisane pogoje. Če so do zdaj opravljali svoje delo strokovno in in interes uporabnikov, bo to predvidoma ugodno vplivalo na odločitve slednjih pri izbiri izvajalca oz. dimnikarske družbe. Predlagani sistem pomeni priložnost za tiste, ki do zdaj niso mogli opravljati dejavnosti, da (ob izpolnjevanju pogojev) lahko vstopijo na trg storitev.

Prednosti za uporabnika dimnikarskih storitev so možnost izbire dimnikarske družbe, cenovna konkurenčnost storitev in kakovost storitev.

Predlog zakona določa, da se znesek plačila za opravljene dimnikarske storitve oblikuje kot zmnožek cene izvajanja storitve in normativnega števila časovnih enot dela dimnikarskih storitev. Ta znesek vključuje tudi potne stroške, kadar je uporabnik dimnikarske družbe oddaljen 25 km ali manj. Kadar je uporabnik oddaljen več kot 25 km od sedeža dimnikarske družbe, se prištejejo potni stroški, ki niso vključeni v ceno storitve, ki se oblikuje kot zmnožek cene izvajanja dimnikarskih storitev in števila časovnih enot dela dimnikarskih storitev. Cena se določi v eurih na časovno enoto dela. Najvišjo dovoljeno ceno dimnikarskih storitev določi vlada s sklepom. Višino cene vlada določi ob upoštevanju cen storitev dejavnosti, z namenom podobna stopnja strokovne izobrazbe. Dimnikarska družba mora imeti cenik, ki je javno objavljen, z vsebino, ki je podzakonski akt. Minister za okolje predpiše časovne normative za posamezne storitve in sklope dimnikarskih storitev in vsebino cenika ter višino potnih stroškov.

Mnenje ministrstva je, da je ureditev, ki določa najvišjo dovoljeno ceno, ustrezna, saj gre za izvajanje storitev, ki so v javnega interesa obvezne. Nadalje ministrstvo ocenjuje, da je ureditev, ki določa maksimirano ceno urne postavke za izvajanje storitev, ki so obvezne. Obveznost storitve lahko po oceni ministrstva, ki temelji na dosedanjih izkušnjah in nadzorovanjem dimnikarskih storitev, privede do velikih odstopanj v zaračunanih zneskih za opravljene storitve uporabnikom, glede na lokacijo uporabnika. Ministrstvo zato utemeljeno pričakuje hude motnje na trgu pri gibanju cen za redna sezonska nihanja. Navedena nevarnost je zlasti velika v času uveljavljanja novega sistema. Zato, ker cena dimnikarske storitve uporabnik naročil ali ne ni odvisna od uporabnika je smiselno, da se tudi cena ureja na način, ki ne omogoča cen za urno postavko.

Do sprejetja sklepa o višini cene na časovno enoto in časovnega normativa za posamezne dimnikarske storitve se bodo za izvajanje dimnikarskih storitev uporabljali ceniki iz priloge, ki določa najvišje dovoljeno plačilo dimnikarskih storitev.

V evidenci se bodo prvič vnašali tudi osebni podatki uporabnikov, dimnikarjev in dimnikarskih družb. Predvsem zaradi tega bo treba aplikacijo nadgraditi in urediti povečane zahteve varstva teh podatkov. Nadgradnja bo potrebna tudi zaradi uvedbe aplikacije in zagotavljanja dostopa dimnikarjev do vseh kurilnih naprav v evidenco. Do zdaj je vsako dimnikarsko podjetje omejenega števila naprav na svojem dimnikarskem območju. Vpisani podatki bodo zdaj dostopni v elektronski obliki tudi za inšpekcijo in agencijam, ki bodo z informacijami, vnesenimi v evidenco, lahko izvajali tudi neposredni nadzor nad izvajanjem storitev uporabnikov. Predvideno je, da se bodo podatki vpisovali kar najhitreje pri samem uporabniku, zato bo treba najti tudi druge omogočala vpisovanje tudi tam, kjer internetna povezava ni zagotovljena. Zaradi večjega obsega podatkov je potrebno spremembe pri strežniški strojni opremljenosti.

Na novo bodo torej v evidenci vpisani podatki o uporabnikih in izvajalcih – dimnikarjih, njihovi usposobljenosti in izobrazbi, licenco, kar bo ministrstvu omogočalo in olajšalo nadzor nad trenutno zaposlenimi v dimnikarski družbi. V evidenci bodo vpisani podatki o izdanih opozorilih dimnikarja in datumu odprave pomanjkljivosti. Dodana je tudi uporabnikova dolžnost, da predpisane podatke za vpis v evidenco, ki omogočajo nadzor nad opravljenimi storitvami. Prav tako so dodane kazenske določbe za družbe, če podatkov ne bodo vpisovali.

Pri izvedbi dimnikarskih storitev in predvsem pri prvih pregledih je dimnikar tisti, ki mora opozoriti stranko na morebitne nepravilnosti in nevarnosti, saj bo pozneje on odgovoren za pravilno oskrbo teh naprav. Odgovornost za napake je torej na dimnikarju. Ker je do zdaj tudi zaradi velikega obsega predpisov, ki jih je treba upoštevati pri pregledu naprav, prihajalo do težav, katere predpise je treba upoštevati, je v tem zakonu dano izhodišče za določitev obsega in vsebine pregledov vgrajenih naprav.

in pogoje za preglede določi in objavi minister, pristojen za varstvo okolja, po tem, ko je končal usklajevanje s naslednja področja: varnost proizvodov, okolje, graditev objektov in energetska učinkovitost. Požarna varnost j varnosti proizvodov.

Tako neodvisno preverjanje skladnosti in zagotavljanje osnovnih zahtev je potrebno zaradi prevečkrat nasprotujoč soudeleženi v izbiro, načrtovanje, postavitve, vzdrževanje in na koncu odstranitve malih kurilnih naprav. Ker gre z ki se na koncu zaključijo s poročilom o izpolnjevanju osnovnih zahtev, bo minister predpisal ter posodabljal pogoje teh pregledov. Poročilo bo vključeno v poročilo o prvem pregledu.

Predlog zakona predvideva strokovni in inšpekcijski nadzor. Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem predpisov, ki urejajo storitev, je glede na medresorsko naravo tematike v pristojnosti več inšpekcij. Določbe v zvezi z varstvom oko pristojna za varstvo okolja, nadzor glede varstva pred požarom izvaja inšpekcija, pristojna za varstvo pred naravnim nadzor v zvezi z ogrožanjem človekovega zdravja pa inšpekcija, pristojna za zdravje. Nad cenami dimnikarskih inšpekcija, pristojna za trg.

Predlog določa, da strokovni nadzor nad izvajanjem dimnikarskih storitev izvaja ministrstvo, pristojno za okolje.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Ministrstvo pripravlja predloge podzakonskih aktov, ki bodo urejali podelitev dimnikarske izkaznice, oprav usposabljanje, cene ter oskrbo (pregledi, čiščenje in meritve) malih kurilnih naprav.

č) Usklajenost predloga zakona:

Predstavniki ministrstva so od marca letos na številnih posvetih predstavili predlagano ureditev izvajanja dim Gospodarski zbornici Slovenije, na strokovnem posvetovanju v Moravskih toplicah, na Svetu za trajnostni razv Državnem zboru in Državnem svetu). Ministrstvo je posredovalo predlog zakona v javno obravnavo 17.7.2015 do te prejelo pripombe, ki jih je podrobno proučilo in nekatere (tudi pripombe lokalnih skupnosti) smiselno vključilo v be

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINAN

Neposredni stroški za izvajanje zakona in predvidenih podzakonskih aktov obsegajo nadgradnjo obstoječe aplika evidenc malih kurilnih naprav, dimnikarskih storitev in poročanja v evidenco izvajanja dimnikarskih storitev ter Stroške izvajanja zakona oz. uvedbe novega sistema, skupaj s stroški nadgradnje evidenc, ocenjujemo na 4 porabljeni v več letih, stroške letnega vzdrževanja evidenc pa na 20.000 EUR. Predlog zakona tako ima finančni proračun in nima finančnih posledic za druga javna finančna sredstva. Obseg nalog pristojnega ministrstva se s spremembo ureditve izvajanja dimnikarskih storitev bistveno ne spreminja

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVL ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽ SPREJET

Državni proračun za obdobje po uveljavitvi zakona še ni sprejet.

Za izvajanje zakona ni potrebno zagotoviti dodatnih finančna sredstev v že sprejetem proračunu, za izvajaje zakon predvidena finančna sredstva v predlogu proračuna za leti 2016/17.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAV

Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Kratek pregled

Na ministrstvu smo na podlagi pregleda in strokovnih gradiv preučili prednosti in slabosti različnih sistemov glede na (varovanje zdravja in ljudi, okolja, premoženja).

	Velika Britanija	Nemčija	Francija	Slovenija
Sistem	licence	kombinirani	licence	koncesije
predpisi, ki regulirajo izvajanje	ne	da	da	da
požari/milijon preb.	412	61	234	225
smrti/milijon preb.	4	1	5	8
cena čiščenja	40–60 £	20–35 €	40–70 €	15 €
Združenje	da	da	da	da
kazen za stranko	zavarovanje	40–100 €	450 €	200 €
kazen za dimnikarja		do 5000 €		do 3000 €

Viri: zaposleni v dimnikarstvu, splet, zakonodaja, državna uprava, statistike, ustanove

Sistem v treh evropskih državah

Velika Britanija: ni reguliranega sistema – zakonskih zahtev ni; v zadnjih letih so dimnikarska združenja sama sprejela merila za opravljanje dimnikarskih storitev. Pristop k tem pravilom je jamstvo stranki za kakovostno opravljeno delo.

Nemčija: sistem je reguliran – trije osnovni predpisi; z letošnjim letom je poteklo prehodno obdobje; podeljujejo pooblaščenim dimnikarjem, ki morajo izvesti določene naloge med trajanjem pooblastila, to je sedem let. Za pristanke izberejo dimnikarja, za katerega se cene prosto oblikujejo na trgu.

Francija: sanitarni zvezni predpis – predpisane so obvezne storitve; izdajo se potrdila o kvalificiranosti dimnikarja vsako leto. Nadzor nad delom dimnikarja preverja organ, pristojen za požarno varnost. Obveznost opravljanja storitev zagotavlja zavarovalno polico lastnika kurilne naprave.

Sistem v drugih državah je bil podrobno preučen v primerjalnem pregledu dimnikarske dejavnosti, ki ga je pripravil dokumentacijski sektor Državnega zbora (Marjana Križaj, Janez Blažič), kot je prikazano v nadaljevanju.

Primerjalni pregled Dimnikarska dejavnost Raziskovalno - dokumentacijskega sektorja Državnega zbora

1 UVOD

V Sloveniji je dimnikarska služba obvezna državna gospodarska javna služba varstva okolja. Dimnikarska služba opravlja pregledovanje in čiščenje kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva okolja in učinkovite rabe energije za zdravje in varstva pred požarom. Po prejšnji ureditvi - do uveljavitve Zakona o varstvu okolja iz leta 2004 - je bila pristojnost lokalnih skupnosti t.j. občin.

Zakon določa, da vlada podrobneje predpiše dejavnost in določi način opravljanja obvezne gospodarske javne službe, sprejeta Uredba o načinu, predmetu in pogojih izvajanja obvezne državne gospodarske javne službe izvajanja mehanizacijskega čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva okolja in učinkovite rabe energije, varstva človeškega zdravja in varstva pred požarom (v nad: Uredba).

Uredba določa, da se dimnikarska služba opravlja na območju celotne Republike Slovenije, razdeljenem na posamezna območja. Dimnikarska območja so določena v prilogi Uredbe, ustrezajo pa občinskim mejam. Dimnikarska služba se opravlja na koncesije, pri čemer se za opravljanje dimnikarske službe na posameznem dimnikarskem območju podeli ena ali več koncesionarij. Koncesionar lahko pridobi koncesijo za več dimnikarskih območij, če izpolnjuje pogoje, določene z Uredbo za vsako območje posebej. Koncesije podeljuje v imenu koncedenta vlada za obdobje osmih let. Koncedent pridobiva koncesionarij za opravljanje storitev dimnikarske službe na podlagi javnega razpisa. Koncesijsko obdobje začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe. Koncesijsko pogodbo sklene po pooblastilu vlade minister, pristojen za okolje. Pogodba se z izbranim koncesionarjem podeljuje za vsako dimnikarsko območje posebej.

Vir financiranja dimnikarske službe so plačila uporabnikov storitev po veljavnih cenah storitev dimnikarske službe. Cene storitev dimnikarske službe določi vlada na predlog ministra, pristojnega za okolje, pri čemer upošteva obseg dela, materialne stroške, tehnične normative, potrebne za opravljanje storitev dimnikarske službe. Cene storitev dimnikarske službe se določajo za vrste naprav, na katerih se storitve opravljajo, in po vrstah storitev ter ob upoštevanju posebnih pogojev dela pri opravljanju storitev dimnikarske službe.

Nadzor nad izvajanjem Uredbe praviloma opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja. Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem varstvom pred požarom in s tem povezano odpravo pomanjkljivosti, opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo pred nesrečami.

Inšpekcijski nadzor v zvezi z ogrožanjem človekovega zdravja pa opravlja inšpekcija, pristojna za zdravje. Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb Uredbe, ki se nanašajo na ceno storitev dimnikarske službe, izvaja inšpekcija, pristojna za trg.

Strokovni nadzor nad izvajanjem storitev dimnikarske službe in nad drugimi nalogami izvajalca dimnikarske službe opravlja pristojna za okolje. V okviru strokovnega nadzora ministrstvo nadzira, ali posamezen izvajalec opravlja storitve dimnikarske službe na način, kot je to določeno s predpisi in pravili stroke, tako da je zagotovljena kvaliteta opravil in stroškovni nadlog.

Na nivoju EU se na dimnikarske storitve posredno nanaša Direktiva o energetski učinkovitosti stavb¹. Določa, da države določijo potrebne ukrepe za pregled kotlov in pregled klimatskih naprav. To na neodvisen način opravljajo usposobljeni strokovnjaki, ki poslujejo kot samostojni podjetniki ali so zaposleni v javnih ali zasebnih podjetjih. Direktiva pa v ničemer ne določa organiziranosti dimnikarske dejavnosti in je kot take sploh ne omenja.

V tem pregledu predstavljamo, kako je dimnikarska dejavnost urejena v nekaterih evropskih državah. Na željo Ministrstva za okolje, Nemčije, Avstrije, Italije in Francije prikazali še Švico in Hrvaško. Zanimalo nas je predvsem, kako je urejeno izvajanje storitev dimnikarske službe, pristojen za področje (država, dežele ali lokalne skupnosti), kako se določajo cene in kako je urejen nadzor nad izvajalci in lastniki naprav. Podatke smo pridobili predvsem iz zakonodaje navedenih držav, nekatere pa tudi s spletnih strani državnih nadzornih organov.

2 DIMNIKARSKA DEJAVNOST V IZBRANIH DRŽAVAH

2.1 Avstrija

V Avstriji je dimnikarstvo na zveznem nivoju urejeno z Obrtnim zakonom (*Gewerbeordnung*). Za opravljanje dimnikarske službe (čiščenje, ometanje, preverjanje dimnikov in kurišč...) je potrebno obrtno dovoljenje. Če dimnikarji po deželni politiki plačujejo davke ali naloge upravne policije (npr. požarne policije, gradbene policije), pa imajo javna pooblastila (*öffentliche Aufgaben*) v Avstriji.

Dimnikarsko obrt lahko opravlja le fizična oseba ali osebna družba, katere družbeniki so fizične osebe. Poleg tega lahko dimnikarsko obrt opravlja tudi fizična oseba, ki deluje na istem ali v dveh različnih čistilnih območjih (*Kehrgebiet*) že opravlja dimnikarskih storitev. Tam ne sme delovati kot vodja podružnice. Dimnikar mora imeti državljanstvo (ali sedež) članice EU. Kandidat mora po zakonu predložiti tudi dokazila, da je dejavnost potrebna, kar v praksi pomeni, da se obrtno dovoljenje izda le, če je prejšnje dimnikarsko podjetje prenehalo delovati ali upokojitve dimnikarja (povzeto po dopisu Urada Zgornjeavstrijske vlade).

Dimnikar, ki več kot dva meseca ne more opravljati svoje dejavnosti, mora poskrbeti, da potrebna dela opravimo, če mora za to poskrbeti pristojni organ.

Obrtni zakon določa, da o teritorialni razmejitvi čistilnih območij z uredbo odloči deželni glavar (*Landeshauptmann*) zadevnimi občinami. Pri tem mora zagotoviti, da se naloge požarne policije primerno izvajajo, ter da lahko znotraj preživita vsaj dve dimnikarski podjetji z vsaj dvema do tremo zaposlenima. Če to zahtevajo topografske značilnosti, se lahko določi manjše območje, za katerega zadostuje le eno dimnikarsko podjetje².

Pri podelitvi obrtnega dovoljenja (*Gewerbeberechtigung*) se dejavnost omeji na določeno čistilno območje. Izjemo so naloge zunaj njega (dlje časa odsoten dimnikar, zamenjava dimnikarja). Lastnik objekta lahko določenega pooblaščenca posebnega utemeljevanja zamenja za drugega, a ne sredi kurilne sezone in le določen čas pred naslednjim dimnikarskim pregledom. Če sta v čistilnem območju določena samo dva dimnikarja, lahko pooblasti tudi dimnikarja iz drugega čistilnega območja.

Dimnikarji so pri svojem delu dolžni zaračunavati storitve v skladu z uredbo o najvišji tarifi, ki jo z predpiše deželni glavar glede zmogljivosti dimnikarskih podjetij in interese uporabnikov. Pred tem se mora posvetovati z deželnim panožnim združenjem (*Landesinnung der Rauchfangkehrer*), s pristojno zbornico delojemalcev (*Kammer für Arbeiter und Angestellte*) in z

O izdaji obrtnega dovoljenja odloča okrožni upravni organ (*Bezirksverwaltungsbehörde*³), pri čemer upošteva vsa potrebna omejitve. Upravni organ pred izdajo odločbe za mnenje zaprosi pristojno panožno združenje dimnikarjev, ki se morajo opredeliti glede zakonskih pogojev o potrebi novega obrata. Če organ odloči v nasprotju z mnenjem panožnega združenja, ima združenje pravico do pritožbe na odločbo.

Poleg navedenih zveznih določb po Obrtnem zakonu pa imajo praviloma vse zvezne dežele še svoje zakonodaje. Na primer *Feuerwehrgesetz* Spodnjeavstrijske - NÖ-FG) ali v primeru Zgornjeavstrijske Zakon o čistem zraku in energiji (*Energietechnikgesetz 2002*), ki tudi urejajo dimnikarske storitve. Imajo tudi predpis, s katerim določajo stroške storitev (*Kehrperidenverordnung*), akt, s katerim določijo čistilna okrožja in uredbo o najvišjih cenah dimnikarskih storitev (*die Festsetzung von Höchsttarifen für das Gewerbe der Rauchfangkehrer in Niederösterreich*) (povzeto po: Spodnjeavstrijskega panožnega združenja dimnikarjev in po dopisu Urada Zgornjeavstrijske vlade).

Nadzor prikazujemo na primeru Spodnjeavstrijske. Lastniki in drugi uporabniki objektov morajo dopustiti, da dimnikarji opravijo čiščenje in preglede, sicer odgovarjajo za upravni prekršek. Če dimnikar pri svojem delu - čiščenju ugotovi nepravilnosti, mora lastnika oz. drugega uporabnika in občino. Občina z odločbo lastniku naloži odpravo pomanjkljivosti. Za prekršek s kazni do 3.650 EUR, če se ga ne da izterjati, pa uklonilni zapor do dva tedna (povzeto po: Rauchfangkehrerfibel).

2.2 Francija

V Franciji ni posebnega zakona ali podzakonskega akta, ki bi celovito urejal področje dimnikarskih storitev. V zvezi s storitvami tudi nimajo koncesijskega sistema.

Lastniki, najemniki, najemodajalci in stanovalci so dolžni spoštovati predpisano obveznost opravljanja dimnikarskih storitev. To zagotavlja požarno varnost, energetska varčnost in zmanjševanje izpusta emisij. Država predpiše okvirni dimnikarski pravilnik za departmaje (*Règlement sanitaire départemental type (RSDT)*), ki ga potem dodelajo v posameznih departmajih. Pravilnik vsebuje obveznost opravljanja dimnikarskih storitev in še nekatere druge elemente s tem v zvezi.⁴ Župani podrobneje določene pristojnosti pa imajo tudi prefekti⁵ (povzeto po: Je gère mon immobilier, spletno mesto).

Pristojnost župana na področju dimnikarskih storitev izhaja iz več zakonikov. Župan (deloma pa tudi prefekt) nadzira delovanje departmajskega sanitarnega pravilnika, dejanski nadzor nad izvrševanjem njegovih določb pa izvaja občinski nadzor pri izvrševanju določb departmajskega sanitarnega pravilnika, ki je po svojem bistvu namenjen tudi varstvu pred požarom.

Na splošno je treba cev dimnika zunaj in znotraj očistiti dvakrat na leto,⁶ od tega enkrat v času kurilne sezone. Čiščenje opravljeno, se uporabnika lahko kaznuje za prekršek z globo 3. razreda.⁷ Globa je lahko še višja, če se čiščenje opravi brez morebitnem nastanku škode (povzeto po: Je gère mon immobilier, spletno mesto). Po opravljeni storitvi mora dimnikar izdati (*certificat de ramonage*), ki ga je treba shraniti.

Vsak dimnikar mora imeti potrdilo o usposobljenosti s strani države, za pridobitev tega potrdila pa mora imeti potrdilo o usposobljenosti izda posebna certifikacijska organizacija s področja gradbeništva.⁹ Ta zagotavlja orodja in tehnično kompetentnost posameznega obrtnika, tudi dimnikarja. Med drugim se je vsak obrtnik s potrdilom o usposobljenosti dimnikar, dolžan zavarovati proti škodi, ki jo povzroči s svojo dejavnostjo. Tehnično kompetentnost (uporaba pri

samega dela) se ocenjuje po posebnih merilih in potrjeno velja 4 leta (povzeto po spletnem mestu Ramoneur.fr).

Glede pogojev za opravljanje dimnikarske dejavnosti je tudi na spletni strani Ramoneur.fr sicer svetovano, naj na storitve izberejo dimnikarja oziroma podjetje s potrdilom o mojstrskem izpitu (*brevet de maîtrise*), vendar pa povsod tega potrdira kot obveznega. Kot primer za to, da je mojstrski izpit obvezen, naj navedemo departma Bas-Rhin v A svojem odloku, s katerim se je dopolnil departmajski sanitarni pravilnik, že v letu 1989 določil obveznost, da lahko opravljajo samo imetniki potrdila o mojstrskem izpitu (spletno mesto Ramonage Fischer).

Kar se tiče požarne varnosti v zvezi z opravljanjem dimnikarskih storitev, je v Franciji mogoče zaslediti določene zavarovalniških pravilih. Iz dosegljivih virov izhaja, da vse zavarovalnice svojih zavarovancev ne obvezujejo k te dimnikarske storitve. Če v zavarovalni pogodbi ta obveznost ni vpisana, se lahko v primeru požara vseeno pov zavarovalnica ne povrne škode, če je škoda nastopila zaradi požara, ki je nastal prav zaradi tega, ker dimnikarske storitve niso opravljene (povzeto po: Je gère mon immobilier, spletno mesto).

Tarife za izvajanje dimnikarskih storitev niso določene centralno, kot je to v Sloveniji, pač pa se določajo individualno. Navedemo primer dimnikarskega podjetja *Entreprise Desjardin* iz regije Île-de-France, ki pokriva zahodno predmestje Pariza. Čiščenje znaša 42 EUR in vključuje čiščenje peči na trda, tekoča goriva, na plin in čiščenje dimnikov (povzeto po spletnem mestu Yvelines). Druga dimnikarska podjetja po Franciji imajo drugačne tarife. Na spletnem mestu Ramoneur.fr je tako cena dimnikarske storitve znaša med 39 in 70 EUR. Kot je razvidno iz dostopnega gradiva, cene dimnikarskih storitev v Franciji niso predpisane, pač pa se prosto določajo na trgu.

Po pregledu ureditev v nekaterih francoskih občinah lahko ugotovimo, da imajo področje izvajanja dimnikarskih storitev urejeno neenotno. Nekateri župani samo obvestijo svoje prebivalce o tem, kateri dimnikarji lahko izvajajo storitev, prebivalci pa izberejo katerega bodo izbrali. Tak je primer v občini Salin-les-Thermes, kjer sta na voljo dva dimnikarja, navedene pa so tudi njihove cene. Drugje župan obvesti prebivalce o sezoni ometanja dimnikov in pri tem navede, kdo bo izvajal to storitev, pri čemer pa ne določi cene (Rognaix). Županstvo občine Pont de Poitte pa je v zvezi z dimnikarskimi storitvami na svoji spletni strani navedlo, da bo od 1. julija, občina določi podjetje, specializirano za čiščenje dimnikov. Kandidati za opravljanje dimnikarske službe pošljejo ponudbo županstvu. Ceno določi sam izvajalec storitve. Kot navaja županstvo, tak sistem omogoča prebivalcem, da se izognemo stroškom za izvajalce storitev, zagotovi pa se jim tudi, da bo storitev opravljen strokovnjak. Dodano je tudi, da so prebivalci pazljivi, saj vsako leto več boljših ali slabših dimnikarjev ponuja na domovih svoje storitve, pri čemer eni od njih imajo pooblastilo županstva. Župani na splošno izdajajo tudi odloke, v katerih določijo, da so dimnikarske storitve obvezne in pogostost čiščenja (podatki povzeti po spletnih mestih občin).

2.3 Hrvaška

Tudi ta država nima posebnega zakona ali podzakonskega akta, ki bi celovito urejal področje dimnikarskih storitev.

V Zakonu o komunalnem gospodarstvu je med drugim določeno, kako je urejeno izvajanje dimnikarskih storitev. Izvajanje dimnikarskih storitev v komunalnem gospodarstvu med drugim spada izvajanje komunalnih dejavnosti, še posebej nudenje komunalnih storitev fizičnim osebam. Med načeli komunalnega gospodarstva je tudi načelo, da se komunalne dejavnosti opravljajo kot javna služba. Ena od komunalnih dejavnosti (občine, županije, mesta in mesto Zagreb) ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo komunalne dejavnosti, so na področju dimnikarskih storitev in drugih predpisov med drugim dolžne zagotavljati trajno kvalitetno opravljanje komunalnih dejavnosti ter poskrbeti za njihovo varnost in 2. člen).

V 3. členu navedenega zakona je določeno, kaj vse spada med komunalne dejavnosti. Poleg oskrbe s pitno vodo in odvečnimi odpadki spada med komunalne dejavnosti tudi izvajanje dimnikarskih storitev. Kot izvajanje dimnikarskih storitev se šteje tudi nadzora dimnikov ter kurilnih naprav.

Načini opravljanja komunalnih dejavnosti so navedeni v 4. členu. Komunalne dejavnosti tako lahko opravlja:

- gospodarska družba, ki jo ustanovi enota lokalne samouprave;
- javna ustanova, ki jo ustanovi enota lokalne samouprave;
- lastni obrat, ki ga ustanovi enota lokalne samouprave;
- pravna ali fizična oseba na podlagi pogodbe o koncesiji;

- pravna ali fizična oseba na podlagi pogodbe o zaupanju komunalnih storitev.

Po pregledu določenega števila lokalnih ureditev na Hrvaškem smo ugotovili, da je večinoma, zlasti v večjih mestih, način opravljanja dimnikarskih storitev, vendar pa obstajajo tudi drugačni primeri.

Četrto poglavje zakona se nanaša na koncesije. Med drugim je določeno, da se s koncesijo lahko pridobi pravica do dejavnosti in izgradnja ter koriščenje objektov in naprav komunalne infrastrukture s ciljem opravljanja izrecno dejavnosti, med katerimi je tudi izvajanje dimnikarskih storitev. Predstavniško telo enote lokalne samouprave komunalne dejavnosti, za katere bo dodeljena koncesija in določi pripravljalna dejanja ter postopek podeljevanja Zakonom o koncesijah.

Izvršilno telo enote lokalne samouprave objavi obvestilo o nameri podelitve koncesije v hrvaškem uradnem listu, nameri se začne postopek podeljevanja koncesije. Koncesijo podeli predstavniško telo enote lokalne samouprave registrirani za opravljanje določene dejavnosti. Koncesija se lahko podeli za največ 30 let. Glede podrobnosti koncesijah.

Pogodbo o koncesiji z izbranim najugodnejšim ponudnikom sklene izvršilno telo enote lokalne samouprave po opravi podlagi sklepa o koncesiji. Poleg ostalih obveznih sestavin mora pogodba med drugim obvezno vsebovati tudi višino in način plačila nadomestila za koncesijo, ceno in način plačila za opravljene storitve, pravice in obveznosti prenehanja koncesije in pogodbene kazni (14. člen).

Glede nadzora nad izvajanjem določb Zakona o komunalnem gospodarstvu je v njegovem 39. členu določeno, izvajajo gospodarski inšpektorji Državnega inšpektorata.

V navedenem zakonu so določene samo kazni za izvajalce komunalnih storitev, ne pa tudi za njihove koristnike. Ta denarno kaznijo v znesku od 50.000 do 200.000 HKN¹⁰ kaznujejo za prekršek izvajalci komunalne storitve, če storitve, jih brez upravičenega razloga prenehajo izvajati, ne izpolnjujejo pogojev za opravljanje dejavnosti oziroma zaračunavajo višjo ceno od dovoljene, ne pridobijo soglasja za spremembo cene komunalne storitve ipd. Odgovornost se za tak prekršek kaznuje z denarno kaznijo v znesku od 5.000 do 50.000 HKN. Neupravičeno pridobljena plačila odvzame (izreče se varnostni ukrep) in se oškodovanim koristnikom storitev vrnejo preveč plačani zneski. Obdolženi prekrške vložijo Državni inšpektorat. Denarne kazni, izterjane po tem zakonu, so prihodek enote lokalne samouprave bil storjen prekršek.

Kar se tiče cen za opravljanje dimnikarskih storitev, torej lahko ugotovimo, da na Hrvaškem niso določene centralne cene, pač pa se razlikujejo od primera do primera oziroma so po enotah lokalne samouprave različne.

Zakon o varstvu pred požarom v drugem odstavku 38. členu določa, da morajo lastniki oziroma uporabniki stavb ali predpisi, tehničnimi normativi in navodili proizvajalca vzdrževati v primernem stanju naprave in inštalacije, med drugim kurišča, da bi se preprečil nastanek in širjenje požara, o vzdrževanju pa morajo posedovati tudi ustrezno dokumentacijo zaradi neizpolnjevanja te določbe pa v navedenem zakonu ni bilo mogoče zaslediti.

Med konkretnimi primeri prikazujemo Sklep o opravljanju dimnikarskih storitev, ki ga je v letu 2007 sprejel Mestni svet Rijeke.

Po določenih Sklepa lahko dimnikarske storitve opravlja samo pravna oseba ali fizična oseba - obrtnik, ki je registriran za dejavnosti in ima zaposlene osebe, ki so strokovno usposobljene. Pravne in fizične osebe opravljajo dimnikarske storitve po pogodbi o koncesiji in so torej koncesionarji. Koncesije se ne da prenesti na drugo osebo. Lastniki ali uporabniki drugih objektov so dolžni skrbeti za redno čiščenje in vzdrževanje peči ter dimnikov. Dolžni so koncesionarju omogočiti dostop k peči ter dimnikov, pri čemer mu morajo omogočiti dostop k vsaki peči oziroma dimniku. Če koncesionar ugotovi, da obstajajo pomanjkljivosti, o tem pisno obvesti lastnika oz. uporabnika ter ga pozove, da jih odpravi v roku, ki ne presega treh mesecev. V primeru, da se pomanjkljivosti ne odpravijo v tem roku ali se spet ugotovijo ob naslednjem čiščenju, koncesionar o tem obvesti pristojni organ v okviru uprave mesta Rijeka. Če obstaja nevarnost za življenje ali zdravje, pristojno inšpekcijsko službo.

Vsebina sklepov o izvajanju dimnikarske dejavnosti v drugih enotah lokalne samouprave, ki imajo ravno tako dimnikarsko službo, je podobna zgoraj opisanemu.

Med primeri, ko za opravljanje dimnikarske dejavnosti ni podeljena koncesija, naj navedemo ureditev v mestu Rijeka, kjer dimnikarski službi na območju mesta Križevci namreč izhaja, da tam dimnikarsko službo opravlja tamkajšnje komunalno podjetje.

pooblaščen dimnikar. Na spletnem mestu navedenega podjetja je objavljen tudi cenik dimnikarskih storitev. Na dimnikarskih storitev izvajajo inšpekcijske službe, pristojne na podlagi Zakona o varstvu pred požarom, in me Križevci, uradno spletno mesto in Komunalno podjetje d. o. o. Križevci, spletno mesto).

Navedeni primer torej spada v okvir 1. alineje 4. člena Zakona o komunalnem gospodarstvu, saj dimnikarska gospodarska družba, ki jo je ustanovila enota lokalne samouprave. Tudi v nekaterih drugih primerih smo zasledili, izvajajo komunalna podjetja, vsebina sklepov pa je podobna.

Obstajajo nekatere pobude za spremembe ureditve dimnikarske dejavnosti na Hrvaškem. Tako je dimnikarski obrtnikov Nova Gradiška na eni od svojih letošnjih sej med drugim poudarila svoje prizadevanje za enotno dimnikarske dejavnosti na celotnem ozemlju države, ne pa tako, kot je zadeva urejena sedaj, namreč s posameznimi organov lokalne samouprave. Poleg tega naj bi si v letošnjem letu prizadevali za enovit cenik dimnikarskih storitev za to, da bi bilo pristojno ministrstvo tisto, ki bi podeljevalo koncesije, za usklajevanje vseh zakonskih in podzakonskih enotnih pravil dimnikarske stroke na nivoju Hrvaške. Na omenjeni seji so bili tudi predstavniki dimnikarskih organizacij delov Hrvaške kot tudi predstavniki gospodarske zbornice. Glede na to, da naj bi bilo ob tem doseženo soglasje dimnikarstva na nivoju Hrvaške, je dejansko pričakovati spremembo ureditve na tem področju (Združenje obrtnikov, spletno mesto).

2.4 Italija

Tudi v tej državi ni posebnega zakona ali drugega predpisa na državni ravni, ki bi urejal dimnikarsko dejavnost. V civilnega prava glede poklicne vestnosti, upoštevati je treba zahteve iz različnih predpisov in tudi številne standarde posamezna ožja področja delovanja. Izjema pa obstaja na Južnem Tirolskem, kjer je v pokrajinskem obrtnem dekretu obravnavano tudi opravljanje dimnikarske dejavnosti, kot je prikazano v nadaljevanju. Ta avtonomna pokrajina uveljavljen sistem koncesij za opravljanje dimnikarskih storitev. Določeno izjemo predstavlja tudi avtonomna pokrajina nahaja v isti avtonomni deželi (Trentinsko - Zgornje Poadižje), kjer je za opravljanje teh storitev uveljavljen sistem oblasti. Drugje dimnikarska služba ni organizirana enotno.

V Italiji tarife za opravljanje dimnikarskih storitev niso poenotene za celo državo. Kot primer navajamo tarifo po Valdagno¹² za leto 2011. Med drugim je v njej določeno, da znaša cena za čiščenje dimnika od 80 EUR (minimálna (maksimalna cena), pri čemer ni vključen davek na dodano vrednost (povzeto po Climart, spletno mesto). Drugje drugačne. Regulativo v zvezi s cenami je najti samo v avtonomni deželi Trentinsko - Zgornje Poadižje. V preostalih zasledili niti regulative niti drugih podatkov o določanju cen dimnikarskih storitev, zato je mogoče zaključiti, da dimnikarskih storitev prosto določajo na trgu.

Na dimnikarsko dejavnost se nanašata dekreta predsednika republike iz let 1993 in 1999, ki se nanašata na pregledovanje in vzdrževanje naprav za ogrevanje v stavbah z namenom zmanjšanja porabe energije.¹³ Po standardov, ki se tudi posredno nanašajo na dimnikarsko dejavnost (povzeto po Spazzacamino.net).

V 11. členu omenjenih dekretov¹⁴ se nahajajo pravila glede odgovornosti v zvezi s pregledovanjem in vzdrževanjem. Sem, glede na podatke iz nekaterih drugih virov (npr. Spazzacamino.net), spada tudi opravljanje dimnikarskih storitev. Stanovalec mora skrbeti za pregled in vzdrževanje naprav za ogrevanje, sicer se mu lahko izreče sankcija v upravnem členu zakona iz leta 1991.¹⁵

Dekreta nadalje določata, da občine z več kot 40.000 prebivalci, pokrajine pa za preostali del ozemlja, v okviru interesov potrošnikov najmanj enkrat na dve leti izvajajo nadzor nad dejanskim stanjem vzdrževanja in delovanja naprav. Tem koristijo usluge zunanjih izvajalcev z zadostnimi tehničnimi znanji. Rezultati nadzora se dodajo k dokumentaciji v ustrezni knjižici. Deželi in pristojnemu ministrstvu se posredujejo podatki o ugotovitvah v zvezi z učinkovitostjo in vzdrževanjem naprav na določenem območju, tudi v primerjavi s prejšnjim dvoletnim obdobjem. V zvezi z nadzorom pri enodružinskih predvideno tudi naključno preverjanje stanja ogrevalnih naprav, ki ga lahko odredita občina oziroma pokrajina prednost tistim napravam, ki so starejšega datuma ali pa so bile pri njih v preteklosti že ugotovljene nepravilnosti. F % hiš.

Opisani nadzor nad dejanskim stanjem vzdrževanja in delovanja ogrevalnih naprav je po svojem bistvu namenjen požarom.

V dekretu iz leta 2008, ki ga je izdal minister za ekonomski razvoj,¹⁶ in ki obravnava vgradnjo naprav v notranjosti določeno, da določena dela (kot izhaja iz več virov, npr. Fratelli Perini, to velja tudi za dimnikarske storitve),

usposobljeni strokovnjaki oziroma podjetja, o čemer se izda posebno potrdilo po vzorcu, ki ga izdela pristojno ministrstvo bodisi pokrajinska obrtna komisija bodisi trgovinska zbornica. V navedenem dekretu je navedeno, katere dejavnosti zahtevajo posebno usposobljenost (izobrazba, ustrezne delovne izkušnje). Predpisane so tudi kazni za kršitve njegovih določb, in sicer od 10.000 EUR. O kršitvah izvajalcev storitev se obvesti teritorialno pristojna zbornica, ki to dejstvo zabeleži v svojih evidencah. Če kršitvi, pri čemer je bila nevarnost posebno resna, se lahko izreče začasni izbris iz registra pooblaščenih podjetij oziroma obrtnikov.

Zakonodajni dekret iz leta 2000 o ureditvi lokalnih skupnosti¹⁷ določa, kakšne so pristojnosti posameznih lokalnih skupnosti za izvajanje storitev. Iz dekreta pa ni mogoče z gotovostjo razbrati, kateri nivo lokalnih skupnosti naj bi bil pristojen za opazovanje dejavnosti, saj ta ni izrecno omenjena. Tako lahko do odgovora o pristojnosti lokalnih skupnosti pridemo po pregledu predpisov, kot sledi iz nadaljevanja.

Številne občine so sprejele pravilnike o mestni policiji,¹⁸ s katerimi se urejajo zadeve v mestu oziroma občini. Najbolj zanimiva je občina Pisan di Prato iz Videmske pokrajine (dežela Furlanija - Julijska krajina), v kateri se večje število tovrstnih pravilnikov uporablja tudi na obveznost čiščenja kurilnih in dimovodnih naprav. Ta ureditev pa v Italiji ni enotna; nekateri pravilniki v različnih in regijah imajo opredeljeno to obveznost (nekateri tudi to, kdo lahko izvaja čiščenje), drugi pa ne. V nadaljevanju so navedeni primeri pravilnikov enakga imena v drugih deželah, ki spet drugače urejata navedeno problematiko. Pravila v zvezi s čiščenjem in dimovodnih naprav pa ponekod določajo tudi nekateri drugi občinski organi. Vse to kaže na dokajšnjo neenotnost v ureditvi dimnikarskih storitev na območju Italije.

V Pravilniku o mestni policiji občine Pisan di Prato je pojasnjeno razmerje med posameznimi organi lokalne skupnosti pri reševanju skupnih zadev.¹⁹ Določeno je, da se z njim urejajo zadeve, ki so z zgoraj navedenim zakonodajnim dekretom iz leta 2000 določene za občino. Iz tega je mogoče zaključiti, da so v Italiji občine tiste, ki so načeloma pristojne za področje urejanja dimnikarske dejavnosti. Nadzor nad izvajanjem pravilnika je pristojna mestna oziroma lokalna policija. V Pravilniku je še določeno, da mora biti določeno z drugimi predpisi, obveznost lastnikov oz. uporabnikov, da občasno preverijo in očistijo kurilne in dimovodne naprave njihovega pravilnega vzdrževanja ter delovanja. Župan lahko v posebnih okoliščinah odredi, da se čiščenje izvaja tudi v razmakih. Kršitve se kaznujejo z upravno denarno kaznijo od 10 do 30 EUR. V tem členu torej ni govora o samih obveznostih tistih, ki naročajo dimnikarske storitve. Enako velja tudi za številne druge pravilnike.

V pokrajini Brescia (dežela Lombardija) predstavljamo primer občine Gavardo, ki ima v svojem Pravilniku o mestni policiji določeno, da mora biti čiščenje kurilnih in dimovodnih naprav opraviti najmanj enkrat letno, če gre za trda goriva kot so drva, premog ali oglje. Čiščenje mora opraviti usposobljena oseba. Lastniki oz. uporabniki morajo hraniti dokumentacijo o zadnjem čiščenju in na zahtevo predložiti osebam iz občinskih uradov, pooblaščenim za tehnično preverjanje. V kazenskih določbah tega pravilnika je določeno, da znaša kazen za kršitev 300 EUR.

V Liguriji, točneje v občini Savona, pa imajo drugačen sistem. V Pravilniku o mestni policiji je določeno obvezno čiščenje kurilnih in dimovodnih naprav. V posebnem delu pravilnika pa se nahaja krajše poglavje o dimnikarjih, za razliko od prej prikazanih istoimenskih pravilnikov, ki določeno, da nihče ne more opravljati dimnikarske dejavnosti brez dovoljenja občinskih oblasti, to dovoljenje pa lahko izda le župan. Če župan ne prošnje, kateri morata biti priložena rojstni list in novejšo potrdilo o nekaznovanosti.

Posebna ureditev v avtonomni deželi Trentinsko - Zgornje Poadižje

V predsedniškem dekretu avtonomne pokrajine Bolzano - Zgornje Poadižje (Južna Tirolska) iz leta 2009,²⁰ ki ureja dimnikarsko dejavnost, je v VI. delu opisano delovanje dimnikarske službe. Opisana je razdelitev okolišev, pogostost čiščenja kurilnih in dimovodnih naprav, poklicna usposobljenost, podeljevanje koncesij, pa tudi druge zadeve, ki se nanašajo na dimnikarsko dejavnost.

Dimnikar je odgovoren uporabniku za škodo, ki nastane zaradi njegove (dimnikarjeve) malomarnosti. Določena je tudi odgovornost za nevarnosti; med drugim mora dimnikar o teh ugotovljenih nevarnostih obveščati uporabnika in krajevno pristojne organe. Dimnikar mora tudi prijaviti tiste uporabnike, ki se upirajo izvajanju dimnikarskih opravil ali nimajo kontrolne knjižice (*libretto di controllo*). Če je uporabnik uporabljal nedovoljena goriva, mora dimnikar o tem obvestiti občino. Župan lahko odredi, da dimnikarji, pristojnimi za javno varnost, s tem v zvezi izvede pregled.

Navedene so tudi obveznosti lastnika oz. uporabnika kurilne naprave. Tako mora dimnikar vsaj 5 dni pred kontrolno ogled uporabnika, ta pa mora omogočiti neovirano izvedbo del, če pa tega ne more storiti, mora vsaj 3 dni pred načrtovanim ogledom dimnikarja, nakar se morajo dela opraviti v naslednjih 30 dneh. Vsak uporabnik naprave za kurjenje mora imeti kontrolo

občina. V to knjižico dimnikar vpisuje vsa opravljena dela. Na zahtevo mora lastnik oz. uporabnik knjižico pokazati nadzor.

Občine razdelijo okoliše delovanja posameznih dimnikarjev po posvetu z reprezentativnimi organizacijami obrtnikov. Za vsak okoliš se imenuje enega ali dva dimnikarja. Okoliše je treba določiti tako, da se zagotovi protipožarna varnost. Vsak dimnikar redno opravlja svoje aktivnosti, da so kolikor je to mogoče enakomerno in čimbolj kontinuirano porazdeljeni, saj so pokrivali več kot 10.000 prebivalcev.

Tarife za dimnikarske storitve so podrobno določene v prilogi F navedenega dekreta. Določene so tako cene posameznih postavk. Pri tem so določene le maksimalne cene, o katerih pa se lahko pogaja in se lahko na kraju samem tudi znižajo.

V dekretu je dopuščeno, da v primeru, če ima peč moč do 18 MW, vsako drugo čiščenje opravi sam lastnik ali njegov predstavnik. Če je treba predhodno obvestiti dimnikarja in vpisati čiščenje v kontrolno knjižico.

Za vpis v register podjetij mora dimnikar (lastnik podjetja) oziroma večina družbenikov izpolnjevati določene pogoje, vključno s delovnih izkušenj.²¹

V 53. členu Dekreta je opredeljena koncesija za opravljanje dimnikarskih storitev. Podeli se po opravljenem postopku sodelovanje na javnem razpisu mora biti kandidatova dejavnost vpisana v register podjetij pri Trgovinski zbornici. Dodelitev koncesije po vrstnem redu pomembnosti, in sicer od stopnje poklicne kvalificiranosti pa do poznavanja teritorialne enote, sedem let, razen v izrednih primerih (preklic, odstop, upokožitev in smrt).

Dekret določa tudi do, da ima uporabnik kurilne naprave možnost, da namesto dimnikarja s koncesijo izbere samostojno dimnikarsko podjetje. Novo izbiro mora uporabnik sporočiti v 60 dneh po zadnjem čiščenju dosedanjemu podjetju in občinski upravi; ta pa sporoči dejstvo o novi izbiri krajevno pristojni gasilski enoti.

Avtonomna pokrajina Trentinsko, ki se nahaja v isti avtonomni deželi kot avtonomna pokrajina Južna Tirolska, v skladu s Deželni zakon o protipožarni službi²² v svojem 14. členu določa, da je treba v vsaki občini obvezno ustanoviti dimnikarsko dejavnost rednega vzdrževanja kurilnih in dimovodnih naprav ter s tem povezanega varstva pred požari. Nihče ne sme opravljati dejavnosti brez posebnega dovoljenja župana, ki predhodno pridobi mnenje občinskega sveta ter protipožarne komisije. Območje občine se lahko razdeli na okrožja in za vsako okrožje se določi enega ustrezno usposobljenega dimnikarja. Pridobitvi mnenja pokrajinskega obrtnega združenja. Pravila delovanja in cenik storitev se po pridobitvi mnenja pokrajinskega obrtnega združenja določijo z občinskim pravilnikom, v kolikor to ni določeno že s pravilnikom pokrajine (povzeto po Co. Autonomia di Trento, spletno mesto).

V avtonomni pokrajini Trento prikazujemo primer ureditve čiščenja dimnikov, in sicer prek Pravilnika občine Livo. V Pravilniku je določeno, da nihče ne more opravljati dimnikarske dejavnosti, če nima posebnega dovoljenja župana, ki je izdano po pridobitvi mnenja občinskega sveta. Izdajo dovoljenja mora dimnikar vložiti prošnjo na občini in priložiti dokazila o usposobljenosti ter primerni opremljenosti. Izdanih dovoljenj predpiše občinska uprava. Slednja na občinski oglasni deski objavi seznam dimnikarjev in dimnikarskih dovoljenj za opravljanje dejavnosti. Občina objavi tudi tarife, katere ji predhodno sporočijo dimnikarji in njihova povzročena odgovornost za opravljanje dela, in sicer jo v celoti nosi dimnikar, tudi za morebitno povzročeno škodo; občinska uprava pa odgovornosti. Župan lahko kadarkoli prekliče dovoljenje v primeru slabega opravljanja dela, upravičenih pritožb ali nevarnosti. Pravilnika. Če je delo dimnikarja ovirano, ta obvesti občinsko upravo, ki sprejme ustrezne ukrepe. Občinsko upravo v primeru večjih nepravilnosti ali nevarnosti, zlasti za nastanek požara. V Pravilniku je določen tudi nadzor nad kvaliteto dimovodnih naprav, ki jo lahko za občinsko upravo kadarkoli izvajajo pooblaščenih tehnik ali lokalna prostovoljna gasilca. Če je potrebno, se po pregledu odredi čiščenje po povečani tarifi skupaj s povračilom stroškov pooblaščenih tehnikov oz. gasilcev. Določa določi s sklepom občinski svet, pri čemer se lahko predhodno posvetuje z občinskim obrtnim združenjem. V zakonodaji je določeno, da se tisti, ki kršijo določbe Pravilnika, kaznujejo z upravnimi sankcijami, ki jih predpiše občinski svet, razen za kazniva dejanja.

2.5 Nemčija²⁴

V Nemčiji so dimnikarji svojo dejavnost tradicionalno opravljali izključno znotraj svojega območja, enega izmed "ometalnih" okrožij (*Kehrbezirk*²⁵). Dejansko so obstajali dimnikarski teritorialni monopoli, saj uporabniki niso imeli izbire, si dimnikarja izbrali sami med sicer okoli 20.000 dimnikarji, ki delujejo v ZRN. Čiščenje, preglede in meritve lahko opravi lokalni okrožni dimnikarski mojster (*Bezirksschornsteinfegermeister*), ki ima tudi določena javna pooblastila. Zakon določa

pregleda kurišč, tehničnih prevzemov (*Bauabnahme*), varstva pred emisijami in racionalne rabe energije opravlja mojster je običajno zaposloval še 1-2 pomočnika. Prosta mesta se niso razpisovala v smislu koncesije, temveč je v čakalna lista, ki je bila relativno zaprta, saj je obrt neredko ostala v družini, pri čemer imenovanje za okrožnega dimnikarja bilo časovno omejeno.

Ureditev je znotraj Nemčije doživela številne kritike, zaradi katerih je od leta 2003 dalje Evropska komisija vodila postopki sprva zaradi konkurenčno pravnih kršitev, potem pa je bilo ugotovljeno, da Nemčija krši pravico do prostega pretoka ustanavljanja. Postopki so potekali 5 let in tik preden se je Nemčija zaradi kršitev znašla pred Evropskim sodiščem, spremembe zakonodaje, ki je po besedah predlagatelja- Zveznega ministrstva za gospodarstvo in tehnologijo komisije in interesi dimnikarskega ceha (povzeto po: *The Economist: Chimney sweeps under fire* in po *Gesetz des Schornsteinfegerwesens*).

Ko bodo pretekli številni prehodni roki, ki še ščitijo položaj sedanjih dimnikarskih mojstrov in tistih kandidatov, ki niso visoko uvrščeni, bo sistem ločil med "običajnimi" dimnikarji in med pooblaščenimi okrožnimi dimnikarji (*Bezirksschornsteinfeger*), ki bodo opravljali določene nadzorne naloge. Nova ureditev je po mnenju predlagatelja temelji na pravom, saj je upoštevano, da pretežna večina nalog dimnikarjev ne pomeni izvajanje javne oblasti v smislu člena 49(1) EUU.

Na področju čiščenja in pregledov (*Überprüfungsarbeiten*) bodo po novem imeli uporabniki možnost izbire med različnimi konkurenca mogoča od 1. 1. 2013 dalje. Podatke o dimnikarjih se lahko dobi iz registra, ki ga vodi Zvezni urad za gospodarstvo in izvoza (*Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle*) in je dostopen prek spleta. Te cene se bodo prosto oblikovale na podlagi razpisov.

Ohranjajo pa se "ometalna" okrožja (*Kehrbezirke*), znotraj katerih se nadzoruje, ali so predpisana dimnikarska dela. Te naloge pa so v pristojnosti pooblaščenega okrožnega dimnikarja in so omejene na minimum. Zato je predvideno, da se je v pristojnosti dežel) ne sme biti premajhno in s tem okrožja prevelika, saj bi pooblaščen dimnikar potem le težje opravljal. Zakonu se naj število okrožij ne spreminja do 31. 12. 2012.

Pri tem gre le za naloge, ki se zaradi zagotavljanja varnosti, požarne varnosti in varovanja okolja ne morejo prepustiti jih sicer moral opravljati nek državni organ. Gre za javne naloge (javna pooblastila), ki se bodo po določenem roku najkasneje pa 31. 12. 2014 podeljevale na osnovi razpisa za sedem let. Na podlagi novega razpisa je pooblaščen dimnikar ponovno imenovan. Predpise o postopkih razpisa in izbire izvajalca izdajo zvezne dežele oziroma njihove vlade. Izbira temelji na primernosti, kvalificiranosti in strokovnih rezultatih ter sposobnosti. Poleg nadzornih funkcij lahko pooblaščen dimnikar opravlja naloge čiščenja in pregledovanja (v konkurenci z drugimi dimnikarji in tudi izven svojega okrožja). Odpadla pa je tudi možnost druge dejavnosti, ki je veljala po prejšnji ureditvi. Sedaj lahko dimnikarji, zlasti pooblaščen, opravlja tudi naloge svetovanja uporabnikom.

Samo pooblaščen okrožni dimnikar lahko:

- vodi knjigo oz. evidenco kurilnih naprav (*Kehrbuch*), po kateri opravlja nadzor, ali se predpisana dimnikarska dela izvajajo. Če ne, mora to nemudoma sporočiti pristojnemu organu, ki potem izda ustrezno odločbo;
- opravlja preglede kurišč (*Feuerstättenschau*) ter preveri delovanje in požarno ter okoljevarstveno varnost naprav in v sedemletnem obdobju imenovanja. Hkrati lastnikom pri tem izda pisni sklep, katera dimnikarska dela in naloge so po predpisih opraviti;
- opravlja izredne preglede (*Anlassbezogene Überprüfung*), kadar nekatera dejstva kažejo na to, da naprava ni varna, da lahko škoduje požarni varnosti ali okolju (npr. se pokaže več dima);
- izdaja nekatera potrdila v zvezi s tehničnimi prevzemi po deželnih predpisih;
- izvaja nadomestne ukrepe, če lastniki ne izpolnjujejo svojih dolžnosti glede čiščenja, pregledov in meritev.

Zvezne dežele izdajo svoje predpise o postopkih razpisa in izbire pooblaščenega dimnikarja. Za oddajo prostih čistilnih okrožnih nalog vlade (*Bezirksregierung*). Na Bavarskem je teh 7 (Oberbayern, Oberfranken, Niederbayern, Schwaben, Mittelfranken, Oberpfalz) (povzeto po odgovoru Bavarskega obrtnega združenja za dimnikarstvo).

Za večino od navedenih opravil, ki so v izključni pristojnosti pooblaščenega dimnikarja (npr. pregled kurišč in izdaja potrdil in začasni ukrepi), se določijo pristojbine, ki jih predpiše Zvezno ministrstvo za gospodarstvo in tehnologijo in jih odobri Bundesrat. Plačujejo jih lastniki. Za vodenje evidence kurilnih naprav niso predvidene pristojbine. Dežele lahko določijo pristojbine, kot so določene z zveznim predpisom.

Nad nalogami pooblaščenega pristojnega dimnikarja bdi nadzorni organ, ki je določen po vsakokratnem deželni organ lahko pregleda evidenco kurišč in zahteva vpogled v dokumente (obrazce), na podlagi katerih se vodi. Izreč globo do 5000 EUR. V primeru Bavarske so to uradi predsednikov okrožnih svetov - t.i *Landratsämter*. V mestih, (*kreisfreie Stadt*), npr. v Münchnu, pa je to oblast okrožne uprave (*Kreisverwaltungsbehörde*) (povzeto po odgovoru združenja za dimnikarstvo).

2.6 Švica

V Švici se ureditev dimnikarske službe razlikuje po kantonih. Kantoni organizacijo urejajo s svojimi zakoni. V n. Zürich, Schaffhausen, Schwyz, Uri in Tessin) si lahko vsakdo prosto izbere dimnikarja, medtem ko v ostalih (npr. sistem, po katerem lahko uporabniki najamejo le tistega, ki je določen za konkretno dimnikarsko območje (povzeto po Kaminfegermeister-Verband (SKMV)).

Kanton Bern

V drugem največjem švicarskem kantonu, ki ima nekaj manj kot milijon prebivalcev, velja glede dimnikarskih storitev Zakon o varstvu pred požarom in o gasilstvu kantona Bern (Feuerschutz- und Feuerwehrgesetz (FFG)) določa, da *Regierungsrat*) kanton razdeli na dimnikarska okrožja (*Kaminfegerkreise*), v katerih imajo določeni dimnikarji izključno opravila lahko lastniki naprav izjemoma v upravičenih primerih (pritožb) najamejo tudi dimnikarja iz sosednjega okrožja. Določa pogoje za imenovanje in naloge določenega dimnikarja ter izda dimnikarsko tarifo. Dimnikarje pa pokriva *Gebäudeversicherung*²⁶ (GVB) kantona Bern. Če dimnikar večkrat krši svoje dolžnosti, mu lahko GVB izreče opomene ali razreši. Pri razdelitvi na dimnikarska okrožja je treba paziti, da bo delo enakomerno porazdeljeno na okrožja. Večje okrožja na več dimnikarskih okrožij, trenutno jih je v tem kantonu 56 (povzeto po spletni strani GVB).

Za zasedbo dimnikarskega okrožja GVB javno objavi razpis. Kandidata izbere po razpisnem postopku in po posvetovanju z zadevnimi občinami. Kandidat je imenovan za 4 leta, po posvetovanju z občinami je lahko ponovno imenovan, a naj ne bo v katerem dopolni 65 let. Praviloma mora pooblaščen dimnikar imeti stalno prebivališče v območju okrožja (povzeto po spletni strani GVB).

Primerljiv sistem (dodeljena dimnikarska okrožja, določene tarife) imajo še v nekaterih drugih kantonih - npr. Luzern.

Kanton Zürich

V tem po prebivalstvu največjem švicarskem kantonu (okoli 1,4 milijona) so dimnikarske storitve liberalizirali. Lastnik naprave kateregakoli dimnikarja, ki ima potrebno dovoljenje Kantonalne požarne policije (*Kantonale Feuerpolizei* (KFP)) organizirane znotraj *Gebäudeversicherung* Kantona Zürich - GVZ). Dovoljenje potem velja za ves kanton. Dimnikarji obstajajo. Lastnik naprave in dimnikar se prosto dogovorita o ceni storitve. Izdana dovoljenja dimnikarjem se oddajo pri kantona. Pogoj za dovoljenje je mojstrska diploma in potrdilo o opravljeni sposobnosti (*Handlungsfähigkeit*), ki ga izda kantona. Dovoljenje je časovno omejeno, se ga pa lahko podaljša. Kantonalna požarna policija vodi ažuriran seznam imetnikov dovoljenj, ki je dostopen. Požarna policija opravlja tudi nadzor nad delom dimnikarjev (povzeto po GVZ).

3 ZAKLJUČEK

V **Avstriji** je na zveznem nivoju dimnikarska dejavnost urejena z obrtnim zakonom. Določeno je, da deželni organi dodelijo čistilna območja, ki se posameznemu dimnikarju dodelijo z obrtnim dovoljenjem. Kandidat ne sme storitev opravljati na različnih čistilnih območjih. Dovoljenje izda okrožni upravni organ potem ko za mnenje zaprosi pristojno deželno upravo dimnikarjev (*Landesinnung der Rauchfangkehrer*), ki se izjasni zlasti o potrebi po novem izvajalcu storitev. Sistem dodelitve pa številne zadeve urejajo same (razdelitev na čistilna območja, tarife, roke za obvezna čiščenja), saj na t. r. izdajajo predpise. Dimnikar, ki opazi kršitve lastnikov, o njih sporoča občini.

Deželni glavar predpiše najvišje cene dimnikarskih storitev. Pred izdajo uredbe se posvetuje z deželnim parlamentom dimnikarjev, s pristojno zbornico delojemalcev (*Kammer für Arbeiter und Angestellte*) in z občinami.

V **Franciji** ni posebnega zakona ali podzakonskega akta, ki bi celovito urejal področje dimnikarskih storitev. V zvezi s storitvami tudi nimajo koncesijskega sistema. Tarife za izvajanje dimnikarskih storitev niso določene centralno, pač pa na dosegljivih podatkih, določajo individualno in se prosto oblikujejo na trgu. Država predpiše okvirni oziroma tipični podatke departmaje, ki ga potem v posameznih departmajih dodelajo; ta pravilnik vsebuje obveznost opravljanja dimnikarskih storitev nekatere druge elemente s tem v zvezi. Na področju dimnikarskih storitev ima pristojnost župan, dejanski nadzor na

departmajskega sanitarnega pravilnika pa izvaja občinska policija, nad katero ima pristojnost župan. Določene pristojnosti departmaja kot predstavnik države. Dimnikarske storitve mora opraviti kvalificirano podjetje, ki mu pristojni organ za gradbeništvo in klasifikacijo na področju gradbeništva podeli ustrezno potrdilo o usposobljenosti. Lastniku oz. najemniku se po storitvi izstavi potrdilo. Če čiščenje dimnika ni opravljeno, se uporabnika lahko kaznuje za prekršek z globo.

Tudi na **Hrvaškem** nimajo posebnega zakona ali podzakonskega akta, ki bi celovito urejal področje dimnikarske dejavnosti, kamor spadajo tudi dimnikarske storitve, se lahko opravljajo na različne načine; lahko jih med drugim opravljajo fizične osebe na podlagi pogodbe o koncesiji. Tak sistem je na Hrvaškem v večini. Cene za opravljanje dimnikarskih storitev niso določene centralno, pač pa se razlikujejo od primera do primera oziroma so po enotah lokalne samouprave določbe, ki se nanašajo na opravljanje teh storitev na državnem nivoju, vsebuje Zakon o komunalnem gospodarstvu in dejavnosti se opravljajo kot javna služba. Enote lokalne samouprave ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo storitve, dolžne zagotavljati trajno kvalitetno opravljanje komunalnih dejavnosti ter poskrbeti za javnost delovanja. Koncesije trajajo največ 30 let. Obstajajo nekatere pobude za spremembe ureditve dimnikarske dejavnosti na Hrvaškem, in sicer v smeri regulative dimnikarske dejavnosti na celotnem ozemlju države, enovitega cenika dimnikarskih storitev, pristojnosti podeljevala koncesije.

V **Italiji** ravno tako ni posebnega zakona ali drugega predpisa na državni ravni, ki bi urejal dimnikarsko dejavnost. V Južnem Tirolskem, kjer je v pokrajinskem obrtnem dekretu med drugim celovito obravnavano tudi opravljanje dimnikarskih storitev, avtonomna pokrajina je tudi edina, ki ima uveljavljen sistem koncesij za opravljanje dimnikarskih storitev. Koncesije v Avtonomni pokrajini Trentino ima uveljavljen sistem dovoljenj občinskih oblasti. Drugje dimnikarska služba ni organizirana, tarife za opravljanje dimnikarskih storitev niso poenotene za celo državo; večinoma se, kot izhaja iz dostopnega gradiva, določajo na trgu. Zakonodajalci določajo, da občine z več kot 40.000 prebivalci, pokrajine pa za preostali del ozemlja, varstvo interesov potrošnikov najmanj enkrat na dve leti izvajajo nadzor nad dejanskim stanjem vzdrževanja in popravil naprav. Pri tem koristijo usluge zunanjih izvajalcev z zadostnimi tehničnimi znanji. Dimnikarske storitve lahko opravljajo strokovnjaki oziroma podjetja, o čemer se izda posebno potrdilo. V Italiji so, kot izhaja iz dostopnega gradiva, občine za področje urejanja dimnikarske dejavnosti. Za nadzor nad izvajanjem lokalnih aktov - pravilnikov o mestni policiji je opredeljena obveznost čiščenja dimnikov, je pristojna mestna oziroma lokalna policija. Tudi ta ureditev pa v Italiji ni

Nemčija je svoje predpise s področja dimnikarstva spremenila leta 2008, pri tem pa veljajo še relativno dolgi "zaprtih" 8000 čistilnih okrožij, kjer je lahko dela opravljal le določeni okrožni dimnikarski mojster, imenovan na podlagi liste, bo ukinjen. Po novi ureditvi se bodo dela čiščenja in pregledovanja opravljala v konkurenci in po prosto oblikovanih dimnikarjih bodo na razpolago iz javno dostopnega registra. Naloge, ki zajemajo javna pooblastila (nadzor, vzdrževanje naprav, opravljanje izrednih pregledov), pa bodo pridržana t.i. pooblaščenim okrožnim dimnikarjem, imenovanim na razpisu za sedem let. Postopke izvajajo pristojne okrožne vlade na podlagi deželnih predpisov. Za ta dela so predpisane Zvezno ministrstvo za gospodarstvo in tehnologijo in h katerim da soglasje Bundesrat. Nadzor nad običnimi pooblaščenimi okrožnimi dimnikarji, nad njim pa organ, ki ga določi deželni zakon.

V **Švici** je dimnikarska dejavnost urejena na nivoju kantonov in se močno razlikuje. Medtem ko so nekateri kantoni (Basel-mesto, Zürich, Schaffhausen, Schwyz, Uri in Tessin), drugod še velja sistem teritorialnih monopolov in regionalni monopolni sistem (kanton Bern), je kanton razdeljen na dimnikarska okrožja z izključno pravico čiščenja. Kantona so odgovorni za imenovanje in naloge določenega dimnikarja ter izda dimnikarsko tarifo. Dimnikarje pa na podlagi javnega razpisa Gebäudeversicherung (GVB) kantona Bern. V kantonu Zürich so dimnikarske storitve liberalizirali: vsakdo lahko postane dimnikarja, ki ima dovoljenje kantonalne požarne policije. Dovoljenje velja za vse kanton, cene pa se prosto določajo od dimnikarjev opravlja nadzor požarna policija.

Izjava o skladnosti predloga zakona s pravnimi akti EU in korelacijska tabela pri prenosu direktiv

Predlog zakona ne prenaša pravne akte EU v slovenski pravni red, zato korelacijska tabela ni potrebna.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

V prvih 3–5 letih, ko bi se sistem uvajal, je treba z optimizacijo delovnih procesov zagotoviti zadostne kadrovske in finančne vire organih za izvajanje nalog, ki jih predvideva zakon, predvsem za podelitev licenc, strokovni nadzor in postavitve sistemov, ki bi omogočal obnavljanje znanja.

V skladu z obstoječim sistemom se dimnikarska služba izvaja v obliki koncesije, v okviru katere za posamezno pridobi izvajalec izključno pravico. Za vsa dimnikarska območja v državi so bile podeljene koncesije in sklenjene k njih po pooblastilu vlade sklenil minister, pristojen za varstvo okolja.

V predlaganem sistemu bodo upravne enote podeljevale in odvzemale dimnikarske licence, vpisovale dimnikarske izdajale odločbe o vpisu. Ministrstvo bo tako kot do zdaj skrbelo za delovanje evidenc, ki bodo skladno z novim zaradi zagotavljanja celovitejšega pregleda in posledično boljšega nadzora.

Strokovni in inšpekcijski nadzor sta tako v sedanjem kot v novo predlaganem sistemu v pristojnosti ministrstva inšpektoratov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Stranka – uporabnik dimnikarskih storitev bo v predlaganem sistemu iz evidence izbral dimnikarsko družbo in z njo ter zagotovil prvi pregled za novovgrajeno malo kurilno napravo. Njegove obveznosti v delu, ki se nanaša na obsegajo še, da omogoči vpis male kurilne naprave v evidenco, obvešča izbrano dimnikarsko družbo o sprejemni vgradnji novih naprav in začetku obratovanja neaktivnih naprav ter hrani potrdilo o opravljenem pregledu.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

- državo: Ob polni uveljavitvi na podlagi tega zakona predvidenih predpisov ocenjujemo, da bo imel zakon pozitivne varstveni vidik varovanja premoženja. Pogoj, ki bistveno vpliva na takšno oceno je v zagotavljanju in nadzoru dimnikarskih storitev. K zmanjšanju že omenjenega prispevka malih kurilnih naprav k celotnim emisijam delcev bo uvedba meritev emisij snovi iz malih kurilnih naprav na trdno gorivo. Hkrati bodo pregledani ukrepi, ki jih preprečevanje in zmanjševanje drugih onesnaževal iz malih kurilnih naprav. V novem predpisu o oskrbi bo natančno dimnikarskih storitev, ki bo bolj kakovostno prispevala k ciljem izvajanja dimnikarskih storitev; prek novih obrazcev dimnikarji ne bodo mogli »izpustiti« nekaterih pomembnih storitev.

– državljane: Ocenjujemo, da bi bilo ob kakovostnem izvajanju dimnikarskih storitev ohranjeno število dimniških požarov oziroma bi se ob bolj učinkovitem nadzoru lahko celo zmanjšalo. Podobno velja tudi za število smrtnih žrtev. Čeprav opravljale, se bo ta številka po vsej verjetnosti povečala. Čeprav ocena škode, ki nastane zaradi posredovanja gozdnih stroškov zavarovanja, zdravljenja in izgub zaradi smrti ni natančno določena, menimo, da bo zaradi možnosti izbire prišlo do povečanja števila opravljenih storitev ter s tem izboljšanja okoljskih in varnostnih razmer. Hkrati ministrstvo ozaveščanje državljanov o potrebnosti in izvajanju storitev po novem, da ne bi prišlo do prekinitev izvajanja storitev redno izvajale.

- dimnikarje: Zaradi uvedbe izpita po opravljanem usposabljanju, kar je novost tega zakona, bodo dimnikarji enotno iz predpisov in tehničnih smernic, ki jih morajo upoštevati pri izvajanju dimnikarskih storitev. Tako se bodo lahko bolj usmeritvi, da so storitve na ozemlju Slovenije dostopne vsem pod enakimi pogoji. Do razlik pri izvajanju storitev zaradi nepoznavanja podlag, kar je včasih, pri nepoučenih uporabnikih, pomenilo celo več let trajajoče postopke malih kurilnih napravah. Dimnikarji se bodo z usposabljanjem tako lažje približali uporabnikom pri ugotavljanju nepopolnosti na malih kurilnih napravah.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Ocenjujemo, da bo imel zakon pozitivne posledice za gospodarstvo. Veljavne cene dimnikarskih storitev, ki so obve prehodnem obdobju opredeljuje kot najvišje dovoljene, kar pomeni, da se breme uporabnikov kurilnih naprav ne bo koncesijskega sistema na licenčni sistem prav tako omogoča prožnejši vstop novih ponudnikov storitev na trg in tudi med ponudniki, kar bi moralo prispevati k dvigu ravni storitev.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

/

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

/

6.6 Presoja posledic za druga področja

/

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

Bistvena novost v predlogu zakona je uvedba licenc za izvajanje dimnikarskih storitev, ki jih upravne enote po izpolnjevanju z zakonom predpisane pogoje, ter vpis dimnikarskih družb v evidenco, ki jo vodi in upravlja ministrstvo za dimnikarskih storitev v predlaganem sistemu izbere katero koli dimnikarsko družbo, ki izpolnjuje pogoje in je vpisana v evidenco. Ministrstvo podpiše izjavo o izbiri.

Predvideva se, da bo število zaposlenih dimnikarjev ostalo na podobni ravni.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Predstavniki ministrstva so od marca 2015 na številnih posvetih predstavili predlagano ureditev izvajanja dimnikarskih storitev. Posveti so bili organizirani na Gospodarski zbornici Slovenije, na strokovnem posvetovanju v Moravskih Toplicah, na Svetu za trajnostni razvoj, na Državnem zboru in Državnem svetu).

Predlog zakona je bil poslan v javno obravnavo 17. 7. 2015, ki je trajala do 28. 8. 2015 (objavljen na spletni strani Ministrstva). Ministrstvo je prejelo znotraj javne obravnave pripombe, ki jih je proučilo in nekatere izmed njih smiselno vključilo v predlog zakona. Drugim smo upoštevali predloge, da inšpekcijski nadzor opravlja le državna inšpekcija, zmanjšali smo število posredstev v evidencah, pogoje za pridobitev licence in predvsem regulacijo dimnikarskih družb.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- Irena Majcen, ministrica za okolje in prostor,
- mag. Tanja Bogataj, državna sekretarka,
- mag. Tanja Bolte, generalna direktorica Direktorata za okolje,
- Uroš Vajgl, vodja Sektorja za okolje in podnebne spremembe.

II. BESEDILO ČLENOV

ZAKON O DIMNIKARSKIH STORITVAH

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. Splošne določbe

1. člen

(vsebina zakona)

- (1) Ta zakon ureja način izvajanja dimnikarskih storitev in plačilo zanje, pogoje za pridobitev licenc za izvajanje storitev, naloge dimnikarske družbe in dimnikarja, obveznosti uporabnika dimnikarskih storitev ter druge zadeve, povezane s storitvami.
- (2) Dimnikarske storitve obsegajo pregledovanje in čiščenje malih kurilnih naprav, dimovodnih in prezračevalnih naprav, dimovodnih in prezračevalnih plinov, odstranjevanje katranskih oblog in evidentiranje podatkov v evidenco (v nadaljnjem besedilu: dimnikarska evidenca).

2. člen

(cilji zakona)

Namen tega zakona je z učinkovitim izvajanjem dimnikarskih storitev zagotavljati javni interes, ki je v skrbi za kakovostno okolje, varnost, varstvo zdravja in življenja ljudi, večjo energetske učinkovitost ter dvig ozaveščenosti uporabnikov dimnikarskih storitev.

3. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Dimnikar oziroma dimnikarica (v nadaljnjem besedilu: dimnikar) je imetnik licence, ki izvaja dimnikarske storitve in vodi evidenco v skladu s tem zakonom;
2. dimnikarska družba je gospodarska družba ali samostojni podjetnik posameznik, ki je vpisan v evidenco v skladu s tem zakonom;
3. dimovodna naprava je iz gradbenih proizvodov narejena naprava za odvod dimnih plinov iz male kurilne naprave. Dimovodna naprava je cev ali kanal, ki obratuje v podtlaku ali nadtlaku, kot je dimniški priključek, dimnik, odvodni kanal, s pripadajočimi elementi in pripadajočo opremo;
4. evidenca izvajanja dimnikarskih storitev (v nadaljnjem besedilu: evidenca) je elektronska zbirka podatkov o mnenjih in izvedenih storitvah na teh napravah in morebitnih ugotovljenih pomanjkljivostih, uporabnikih dimnikarskih storitev, dimnikarski družbi, dimnikarjih in njihovi izobrazbi ter dimnikarskih družbah;
5. mala kurilna naprava je generator toplote, v katerem se toplota pridobiva z zgorevanjem goriva. Mala kurilna naprava je trdna, tekoče, plinasto gorivo ali kombinacijo teh goriv, lahko je v različnih izvedbah, kot je npr. standardna mala kurilna naprava, kondenzacijska, z medijem ali brez medija za prenos toplote, za lokalno ali centralno ogrevanje, z enim ali več kurilnimi stenami, stenske izvedbe, krušna peč, za ogrevanje, pripravo tople sanitarne vode, tehnološke namene ali kombinacijo namenov. Vhodna toplotna moč ne presega vrednosti, določenih s predpisom o mejnih vrednostih emisij snovi v zrak iz malih kurilnih naprav. Mala kurilna naprava skupaj s pripadajočimi napravami, ki so potrebne za obratovanje male kurilne naprave, tvorijo gorilniki, dimovodne naprave in prezračevalne naprave, tvori neločljivo celoto (v nadaljnjem besedilu: mala kurilna naprava);
6. prezračevalna naprava je naprava, ki zagotavlja prezračevanje prostora, v katerem je kurilna naprava, ali prostora poslovnega prostora ali drugega povezanega prostora, oziroma naprava za dovod zgovalnega zraka iz kurilne naprave, če prezračevanje poteka na osnovi naravnega ali prisilnega obtoka zraka;
7. prvi pregled malih kurilnih naprav je dimnikarska storitev, ki se opravi za nove ali rekonstruirane naprave za ogrevanje. Naprave vgrajene v skladu s projektno (tehnično) dokumentacijo po predpisih, ki urejajo graditev objektov. Namen pregleda je zagotoviti, da so nove ali rekonstruirane naprave vgrajene v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov in ohraniti pridobiti potrebne podatke za potrebe izvajanja rednih obveznih dimnikarskih storitev in evidence;
8. pomožna naprava je naprava, ki je povezana z obratovanjem malih kurilnih naprav, kot so naprava za dovod goriva, do kurišča male kurilne naprave, naprava za pripravo goriva, naprava za razprševanje goriva in mešanje goriva s zrakom, naprava za čiščenje odpadnih plinov, naprava za odvod ostankov zgorevanja iz kurilne naprave ali drugega prostora; napravo;
9. uporabnik oziroma uporabnica (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) dimnikarskih storitev je oseba, ki je lasnik male kurilne naprave, pomožne naprave, dimovodne naprave ali prezračevalne naprave. V večstanovanjskih stavbah je uporabnik 17. člena tega zakona uporabnik upravnik, ki je podpisal izjavo z izbrano dimnikarsko družbo.

2. Temeljna načela

4. člen

(načelo javnosti)

Zaradi upoštevanja varnosti pravnega prometa so javno dostopni samo tisti podatki iz evidenc, ki so tako opredeljeni.

5. člen

(načelo proste izbire)

Uporabnik dimnikarskih storitev ima pravico do izbire dimnikarske družbe skladno s tem zakonom.

6. člen

(načelo dostopnosti storitev)

Dimnikarske storitve morajo biti uporabnikom dimnikarskih storitev dostopne čez celo leto.

II. POGOJI ZA OPRAVLJANJE DIMNIKARSKIH STORITEV

7. člen

(dimnikarska družba)

- (1) Dimnikarske storitve lahko opravlja le dimnikarska družba, ki izpolnjuje predpisane pogoje in je vpisana v evidenco.
- (2) Pogoji iz prejšnjega odstavka so:
 - da zanjo na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali drugi pravni podlagi v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, opravlja storitve eden ali več dimnikarjev;
 - da ima merilno opremo in drugo opremo, potrebno za izvajanje dimnikarskih storitev, ter računalniško opremo in evidencami, ki jih v zvezi z izvajanjem dimnikarskih storitev vodi in upravlja ministrstvo, pristojno za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo);
 - da ima zavarovano odgovornost v skladu s tem zakonom.
- (3) Dimnikarska družba mora pred začetkom opravljanja dejavnosti zavarovati in imeti ves čas opravljanja dejavnosti zavarovano svojo odgovornost za škodo, ki bi utegnila nastati uporabnikom dimnikarskih storitev in tretjim osebam zaradi opravljanja dejavnosti.
- (4) Višina letne zavarovalne vsote, ki se določi v zavarovalni pogodbi, ne more biti nižja od 42.000 eurov.
- (5) Zavarovanje iz tretjega odstavka tega člena mora kriti odgovornost dimnikarske družbe za ravnanja vseh dimnikarskih storitev za dimnikarsko družbo na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali na drugi pravni podlagi iz prve alineje drugega odstavka tega člena dimnikarske storitve.
- (6) Dimnikarska družba lahko opravlja dimnikarske storitve na celotnem območju Republike Slovenije.
- (7) Upravna enota izda dimnikarski družbi, ki izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka tega člena, na podlagi vloženih dokumentov dovoljenje za opravljanje dimnikarskih storitev.

pravnomočnosti vpiše v evidenco.

- (8) Dimnikarska družba plača upravno takso v skladu s predpisom, ki ureja upravne takse.
- (9) Dimnikarska družba mora o opustitvi dejavnosti ali drugih spremembah v zvezi s podatki iz drugega odstavka tega člena obvestiti upravno enoto in uporabnika dimnikarskih storitev, s katerim ima podpisano izjavo, najpozneje v osmih dneh od prejema tega člena.
- (10) Dimnikarska družba mora v okviru objektivnih možnosti opravljati dimnikarske storitve tudi ob nepredvidljivih okoliščinah zaradi višje sile.
- (11) Dimnikarska družba iz 3. člena tega zakona za opravljanje dimnikarskih storitev iz 1. člena tega zakona potrebuje dovoljenja skladno s predpisom, ki ureja opravljanje obrti.

8. člen

(izbris iz evidence)

- (1) Upravna enota izda dimnikarski družbi odločbo o izbrisu iz evidence:
 - če to dimnikarska družba sama zahteva,
 - kadar na podlagi podatkov iz uradnih evidenc, pravnomočnih odločb pristojnih organov ali na podlagi lastne preiskave enota izve, da v evidenco vpisana dimnikarska družba ne izpolnjuje več pogojev iz drugega odstavka tega člena, ali ne poskrbi za vpis opravljenih storitev in vsake male kurilne naprave v evidenco v skladu z 21. in 22. členom tega zakona,
 - v primeru smrti samostojnega podjetnika, stečaja, prisilne poravnave in ob prenehanju družbe.
- (2) Dimnikarska družba ne sme več opravljati dejavnosti na področju dimnikarskih storitev z dnem pravnomočnosti odločbe o izbrisu iz evidence.

9. člen

(dimnikar)

- (1) Dimnikarske storitve lahko izvaja le posameznik, ki je pridobil licenco in je vpisan v evidenco.
- (2) Upravna enota podeli licenco za izvajanje dimnikarskih storitev osebi, če izpolnjuje naslednje pogoje:
 1. opravi izobraževanje po predpisanem programu za pridobitev ustrezne izobrazbe ali kvalifikacije (dimnikarske, okoljevarstveni tehnik ali najmanj VI. stopnja strokovne izobrazbe tehnične smeri in za slednjo dve leti delovni izkušnje v dimnikarstvu), kar izkaže s potrdilom o opravljenem izobraževanju,
 2. da ni bila pravnomočno obsojena v kateri koli državi zaradi kaznivih dejanj zoper premoženje, zlasti tatvine, roparske tatvine, goljufije, izsiljevanja, poškodovanja tuje stvari, požiga in poškodovanja stanovanjskih in poslovnih prostorov, ali bila izbrisana.
- (3) Dimnikar se mora dopolnilno usposabljanje v skladu z 20. členom tega zakona.
- (4) Minister, pristojen za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: minister), predpiše programe dopolnilnega usposabljanja, vsebino in način izvajanja izpita iz 20. člena tega zakona.

10. člen

(podelitev licence)

- (1) Vloga za pridobitev licence se vloži na upravni enoti, ki je izdajatelj licence.
- (2) Vlogi iz prejšnjega odstavka se priloži potrdilo o opravljenem izpitu iz prvega odstavka 20. člena tega zakona.
- (3) Vlagatelj plača upravno takso v skladu s predpisom, ki ureja upravne takse.
- (4) Ko izdajatelj licence v upravnem postopku ugotovi, da so izpolnjeni vsi pogoji za pridobitev licence, predlaga podelitvi licence v obliki dimnikarske izkaznice.
- (5) Upravna enota na podlagi pravnomočne odločbe iz prejšnjega odstavka ob njeni izdaji dimnikarja vpiše v evidenco.
- (6) Licenca se izda za neomejen čas.
- (7) Minister izda predpis, s katerim določi obliko, vsebino in način objave obrazca, vsebino vloge in način uporabe d

11. člen

(prenehanje in odvzem licence)

- (1) Licenca preneha veljati na zahtevo dimnikarja, v primeru smrti dimnikarja ali z odvzemom.
- (2) Upravna enota po uradni dolžnosti z odločbo odvzame licenco, če ugotovi, da imetnik licence:
izpolnjuje več pogoja iz 2. točke drugega odstavka 9. člena tega zakona,
opravi izpita iz prvega odstavka 20. člena tega zakona in usposabljanja iz tretjega odstavka 20. člena tega zakona,
odpravi pomanjkljivosti skladno z odločbo pristojnega inšpektorja, s katero je bila odrejena odprava ugotovljenih pomanjkljivosti pri izvajanju storitev krši tehnične predpise, ki urejajo graditev objektov in dimnikarske storitve, postopke pri izvajanju storitev o pregledih, čiščenju in meritvah na malih kurilnih napravah, in določbe prve in druge alineje 16. člena tega zakona.
- (3) Oseba iz drugega odstavka tega člena ne sme več izvajati dimnikarskih storitev z dnem dokončnosti odločbe o odvzemu licence.
- (4) Upravna enota odloči o izbrisu iz evidence osebi iz drugega odstavka tega člena:
 1. če to sama zahteva,
 2. s pravnomočnostjo odločbe zaradi izpolnjenih razlogov iz drugega odstavka tega člena,
 3. v primeru smrti.
- (5) Oseba, ki je bila izbrisana iz evidence zaradi razlogov iz drugega odstavka tega člena, ne more biti vanjo ponovno sprejeta od dneva izbrisa, pri ponovnem odvzemu pa ta čas ne more biti krajši od petih let.
- (6) Oseba iz prejšnjega odstavka tega člena mora izkaznico nemudoma vrniti izdajatelju.

12. člen

(priznavanje poklicnih kvalifikacij)

- (1) Naloge pristojnega organa določa predpis, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij državljanom držav članic Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije za opravljanje reguliranih poklicev oziroma d

Sloveniji (v nadaljevanju: države pogodbenice).

(2) Ministrstvo ima kot pristojni organ v zvezi z izvajanjem nalog iz prejšnjega odstavka vse pravice in obveznosti priznavanju poklicnih kvalifikacij za pristojni organ. Če s tem zakonom ni določeno drugače, se za izvajanje teh nalog uporablja predpisa, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij.

(3) Državljeni držav pogodbenic, ki želijo v Republiki Sloveniji stalno izvajati dimnikarske storitve po tem zakonu, se morajo pred pristojnim organu pridobiti odločbo o priznanju poklicne kvalifikacije.

(4) Vloga za priznanje poklicne kvalifikacije se vložijo v skladu s predpisom, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij.

(5) Ponudniki s sedežem v državah pogodbenicah, lahko dejavnost dimnikarskih storitev v Republiki Sloveniji izvajajo čezmejno, če izpolnjujejo pogoje za zakonito opravljanje dejavnosti v državi sedeža.

(6) Za občasno ali čezmejno izvajanje dimnikarskih storitev je potrebna predhodna prijava storitve pri pristojnem organu.

(7) Postopek se vodi skladno s predpisi, ki urejajo vzajemno priznavanje poklicnih kvalifikacij.

(8) Prijava iz šestega odstavka tega člena se začasno vpiše v evidenco iz 21. člena tega zakona.

III. NALOGE DIMNIKARJA

13. člen

(dimnikarske storitve)

- (1) Pregledovanje malih kurilnih naprav pomeni prvi pregled in redne ter izredne preglede malih kurilnih naprav, dimovodnih, prezračevalnih in pomožnih naprav. Izredni pregled se opravi po naročilu uporabnika dimnikarskih storitev ali pristojnega inšpektorja.
- (2) Čiščenje malih kurilnih naprav, dimovodnih, prezračevalnih in pomožnih naprav se izvaja na malih kurilnih napravah, povezanih dimovodnih napravah, zračnikih in pomožnih napravah. Izvaja se kot mehansko ali kemično čiščenje, redno, izredno ali generalno. Protikorozijska zaščita površin za čiščenje se opravi po naročilu uporabnika dimnikarskih storitev.
- (3) Meritve se ne glede na pogostnost in vrsto izvajanja meritve izvajajo zaradi preverjanja kakovosti zgoraj naštetih naprav, morebitnega preseganja predpisanih mejnih vrednosti emisij snovi z dimnimi plini. Meritve so lahko prve, obredne, redne ali izredne. Meritve se opravijo po naročilu uporabnika dimnikarskih storitev zaradi suma nevarnosti za zastropitev ali na zahtevo pristojnega inšpektorja.
- (4) Odstranjevanje katranskih oblog se izvaja prednostno mehansko in kemično, sicer pa z izžiganjem ali drugimi postopki, ki jih določijo predpisi, po naročilu uporabnika dimnikarskih storitev ali na zahtevo pristojnega inšpektorja s seznanitvijo uporabnika dimnikarskih storitev.
- (5) Dimnikar mora informirati uporabnika dimnikarskih storitev o energetski učinkovitosti malih kurilnih naprav ter o vzdrževanju in uporabi malih kurilnih naprav in z njimi povezanih dimovodnih naprav, zračnikov in pomožnih naprav.
- (6) Dimnikar mora uporabniku dimnikarskih storitev izdati pisno potrdilo o vseh izvedenih dimnikarskih storitvah in to potrdilo predložiti pristojnemu inšpektorju v 30 dneh od izvedene dimnikarske storitve vnesti v evidenco.
- (7) Vlada s predpisom podrobneje določi vsebino in način izvajanja dimnikarskih storitev, roke zanje in obrazce poročil.

14. člen

(zagotavljanje osnovnih zahtev)

- (1) Dimnikar preverja izpolnjevanje osnovnih zahtev vgrajenih malih kurilnih naprav ter dimovodnih in prezračevalnih naprav.
- (2) Merila in metodologijo preverjanja ustreznosti oblikuje ministrstvo na podlagi predpisov, ki urejajo splošno varnost.

- okolja, graditev objektov in energetska učinkovitost stavb.
- (3) Zagotavljanje osnovnih zahtev malih kurilnih naprav se preverja pri prvem pregledu.
 - (4) Če dimnikar ugotovi, da so male kurilne naprave, dimovodne ali prezračevalne naprave vgrajene v nasprotju z določbami svojih ugotovitvah obvesti pristojno inšpekcijo.
 - (5) Ministrstvo na svoji spletni strani objavi merila in metodologijo iz drugega odstavka tega člena.

15. člen

(obveznosti ob ugotovljeni neustreznosti male kurilne naprave)

Dimnikar je dolžan v pisni obliki z ugotovljenimi nepravilnostmi seznaniti uporabnika dimnikarskih storitev in mu predložiti poročilo za odpravo nepravilnosti, ki jih mora izvesti v rokih, določenih v predpisu o pregledih, čiščenju in meritvah na malih kurilnih napravah. Uporabnik dimnikarskih storitev predpisanih ukrepov ne izvede, dimnikar obvesti pristojno inšpekcijo.

16. člen

(obveznost zagotavljanja strokovnosti)

Dimnikar mora:

- na zahtevo uporabnika dimnikarskih storitev pokazati dimnikarsko izkaznico in izkazati, da je zaposlen pri dimnikarski družbi, vpisana v evidenco,
- izvajati dimnikarske storitve vestno in strokovno; pri izvajanju teh storitev mora izvesti vsa opravila, ki so potrebna za izvedbo storitve, uporabniku dimnikarskih storitev ne sme povzročati nepotrebnih dodatnih stroškov in ne doživljati neakovostnih storitev ogroženo uporabnikovo življenje, zdravje, premoženje ter okolje,
- ščititi interese uporabnikov dimnikarskih storitev in ne izrabljati morebitnega neznanja in nestrokovnosti uporabnikov dimnikarskih storitev v svojih poslovnih koristih,
- skrbeti za strokoven odnos do uporabnika dimnikarskih storitev v skladu z dobrimi poslovnimi običaji.

17. člen

(izjava)

- (1) Uporabnik dimnikarskih storitev z izbrano dimnikarsko družbo podpiše izjavo o izbiri izvajalca (v nadaljnjem besedilu: izjava). Obrazec izjave vsebuje uporabnikovo osebno ime, naslov prebivališča, firmo in sedež za pravno osebo dimnikarske družbe, ki so naziv, naslov in kontaktni podatki ter številka izjave. Obrazec izjave ministrstvo objavi na svoji spletni strani. Dimnikarska družba številko izjave vpiše v evidenco.
- (2) V večstanovanjskih stavbah podpiše izjavo z dimnikarsko družbo upravnik na podlagi pooblastila etažnih lastnikov ali odločitev o izbiri dimnikarske družbe z večinskimi soglasjem (več kot 50 %) po solastniških deležih. V primeru, da stavba nima upravnika, podpiše izjavo z dimnikarsko družbo predstavnik etažnih lastnikov, pooblaščen s strani večine etažnih lastnikov na podlagi večine iz prejšnjega stavka.
- (3) V večstanovanjskih stavbah mora dimnikarska družba, s katero ima etažni lastnik kot uporabnik dimnikarskih storitev skleniti pogodbo, izjavo in se kurilna naprava nahaja v stanovanju, katerega lastnik je, seznaniti upravnika stavbe ali predstavnika etažnih lastnikov, ki je podpisal izjavo, s stanjem male kurilne naprave v naslednjih primerih:

- rekonstrukcije male kurilne naprave,
- zamenjave male kurilne naprave,
- spremembe goriva,
- spremembe vrste ogrevanja.

(4) Upravnik stavbe in predstavnik etažnih lastnikov v primerih iz prejšnjega odstavka tega člena s tem seznaniti drugega odstavka tega člena.

(5) Na podlagi podpisane izjave dimnikarska družba pisno seznaniti uporabnika dimnikarskih storitev s predlagano dimnikarskih storitev za leto vnaprej. Uporabnik mora dovoliti, da se dimnikarske storitve opravijo v skladu s 23. členom tega zakona.

(6) Dimnikarska družba mora podpisati izjavo z uporabnikom dimnikarskih storitev, kadar je temu uporabniku govoriti če jo je uporabnik dimnikarskih storitev pozval k podpisu.

(7) Uporabnik dimnikarskih storitev sme največ enkrat v letu zamenjati dimnikarsko družbo, in sicer tako, da pri izvajanju dimnikarskih storitev na svoji mali kurilni napravi drugo dimnikarsko družbo. Novoizbrana dimnikarska družba izjave obvesti prejšnjo dimnikarsko družbo in številko izjave vpiše v evidenco.

(8) Zamenjava dimnikarske družbe je mogoča le od 15. maja do 15. septembra tekočega leta.

IV. OBVEZNOSTI UPORABNIKA DIMNIKARSKIH STORITEV

18. člen

(uporabnik dimnikarskih storitev)

Uporabnik dimnikarskih storitev mora:

1. izbrati dimnikarsko družbo in z njo podpisati izjavo;
2. zagotoviti prvi pregled za novovgrajeno malo kurilno napravo;;
3. zagotoviti vse potrebne podatke za vpis male kurilne naprave v evidenco v skladu s 23. členom tega zakona;
4. dovoliti izvajanje dimnikarskih storitev na način in v celotnem obsegu v skladu s predpisom iz 13. člena tega zakona;
5. omogočiti, da so storitve na malih kurilnih, dimovodnih in prezračevalnih napravah opravljene v rokih, ki so določeni v 13. člena tega zakona;
6. obveščati izbrano dimnikarsko družbo o spremembah pri malih kurilnih napravah, vgradnji novih naprav in začasnih neaktivnih naprav;
7. eno leto hraniti potrdilo o izvedenem pregledu ter
8. v roku, določenem s predpisom iz 13. člena tega zakona odpraviti ugotovljene napake, če so bile na napravi ugotovljene nepravilnosti.

V. CENA IZVAJANJA DIMNIKARSKIH STORITEV

19. člen

(oblikovanje cene)

- (1) Znesek za izvedene dimnikarske storitve plača uporabnik dimnikarskih storitev v skladu s tem zakonom.
- (2) Znesek se oblikuje kot zmnožek cene izvajanja dimnikarskih storitev in normativnega števila časovnih enot dela.
- (3) Znesek iz prejšnjega odstavka vključuje tudi potne stroške, kadar je uporabnik od sedeža dimnikarske družbe oddaljen več kot 25 km. Kadar je uporabnik oddaljen več kot 25 km od sedeža dimnikarske družbe, se znesku iz drugega odstavka pravnomočno vključeni v ceno storitve iz prvega stavka.
- (4) Cena iz drugega odstavka se določi v eurih na časovno enoto dela.
- (5) Najvišjo dovoljeno ceno izvajanja dimnikarskih storitev iz drugega odstavka tega člena določi vlada s sklepom, ki določi ob upoštevanju cen storitev dejavnosti, za katere je predpisana podobna stopnja strokovne izobrazbe.
- (6) Dimnikarska družba mora imeti cenik, ki je javno objavljen, z vsebino, določeno v predpisu iz sedmega odstavka tega člena.
- (7) Minister predpiše časovne normative za posamezne storitve in sklope dimnikarskih storitev iz drugega odstavka tega člena, vsebino cenika ter višino potnih stroškov.

VI. USPOSABLJANJE ZA IZVAJANJE DIMNIKARSKIH STORITEV

20. člen

(usposabljanje, opravljanje izpita in dopolnilno usposabljanje)

- (1) Oseba iz prvega odstavka 9. člena tega zakona mora opraviti strokovni izpit v osemnajstih mesecih po opravljanju izpita pa se lahko usposablja.
- (2) Izpit iz prejšnjega odstavka obsega predvsem naslednje vsebine:
 1. poznavanje in uporaba predpisov, ki urejajo graditev objektov in dimnikarske storitve, drugih predpisov o obrti in strokovnih usposabljanjih,
 2. zbiranje in analiza tehničnih dokumentov,
 3. poznavanje postopkov opravljanja posameznih dimnikarskih storitev,
 4. ugotavljanje pomanjkljivosti in nevarnosti malih kurilnih naprav, predlaganje in spremljanje ukrepov,
 5. informiranje uporabnikov dimnikarskih storitev.
- (3) Dimnikar se mora vsakih pet let dopolnilno usposablјati.
- (4) Strokovni izpit iz prvega odstavka tega člena opravljajo organizacije, ki jih po predhodno opravljenem javnem razpisu največ pet let pooblasti minister. Pogoji za pridobitev pooblastila se nanašajo na:
 - usposobljenost predavateljev in drugega pedagoškega kadra, ki ga angažira ta organizacija;
 - kader, potreben za uspešno usposabljanje in druge s tem povezane naloge (sprejemanje prijav, vodenje potrebnih dokumentov);
 - opremo in prostore, ki so potrebni za usposabljanje in druge s tem povezane naloge.
- (5) Nosilec javnega pooblastila mora ves čas izpolnjevati pogoje, predpisane v prejšnjem odstavku.
- (6) Udeležencem dopolnilnega usposabljanja organizacija iz tretjega odstavka tega člena izda potrdilo o udeležbi.

- (7) Postopek opravljanja izpita iz prvega odstavka tega člena, dopolnilnega usposabljanja in določitev tarife za usposabljanje in izpitu določa predpis iz 9. člena tega zakona.

VII. EVIDENCA

21. člen

(evidence)

- (1) Ministrstvo zaradi izvajanja nadzora nad izvajanjem dimnikarskih storitev vodi in upravlja evidenco. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

1. o dimnikarskih družbah. V evidenci se za potrebe opravljanja storitev po tem zakonu vodijo naslednji podatki:
- naziv firme,
 - naslov,
 - matična in davčna številka,
 - podatki o odgovorni osebi.

Javni niso podatki o odgovorni osebi.

2. o dimnikarjih, ki v skladu s tem zakonom izvajajo dimnikarske storitve. V evidenci se za namene upravnega odločanja in delovanjem dimnikarjev po tem zakonu obdelujejo naslednji osebni podatki:

- osebno ime,
- naslov prebivališča,
- izobrazba,
- enotna matična številka občana,
- telefonska številka,
- naslov elektronske pošte,
- datum izdaje licence,
- številka dimnikarske izkaznice ter
- podatki o opravljenem izpitu.

Javni niso naslednji podatki:

- naslov prebivališča,
- enotna matična številka občana,
- telefonska številka,
- naslov elektronske pošte in
- podatki o izpitu.

Ne glede na prejšnji stavek se posamezniku v vlogi za izdajo licence omogoči, da lahko da privolitev za javno objavo podatkov (telefonska številka, naslov elektronske pošte).

3. o uporabnikih dimnikarskih storitev. V evidenci se za namene upravnega odločanja in nadzora nad uporabniki dimnikarskih storitev po tem zakonu obdelujejo naslednji osebni podatki, in sicer za:

a) lastnika, in če se razlikuje, upravljavca. V evidencah se vodi:

- osebno ime,
- naslov prebivališča,
- firma in sedež za pravno osebo,
- izbrana dimnikarska družba in
- številka izjave.

Javni niso naslednji podatki:

- osebno ime,
- naslov prebivališča,
- firma in sedež za pravno osebo,
- izbrana dimnikarska družba in

- številka izjave.

b) upravnika, in če mala kurilna naprava spada k posebni lastnini, etažnega lastnika, in če tega ni, upravljavca, čiji upravnik na prošnjo sporočiti dimnikarski družbi. V evidencah se vodijo naslednji podatki:

- naziv, matična številka,
- davčna številka,
- naslov in odgovorna oseba,
- izbrana dimnikarska družba in
- številka izjave.

Javni niso podatki:

- o odgovorni osebi in
- podatki o izbrani dimnikarski družbi ter
- številka izjave.

c) etažne lastnike, če ni imenovan upravnik, in če se razlikuje od upravljavcev, katerih ime in naslov morajo etažni lastniki sporočiti dimnikarski družbi. V evidencah se vodi:

- osebno ime,
- naslov prebivališča,
- izbrana dimnikarska družba in
- številka izjave.

Javni niso naslednji podatki:

- osebno ime,
- naslov prebivališča,
- firma in sedež za pravno osebo,
- izbrana dimnikarska družba in
- številka izjave.

4. o malih kurilnih napravah. V evidencah se za potrebe tega zakona vodijo naslednji podatki:

- številka kurilne naprave, ki jo napravi dodeli aplikacija ministrstva,
- moč, leto proizvodnje oz. leto vgradnje,
- proizvajalec, vrsta goriva,
- identifikacijski podatki iz prostorskih registrov Republike Slovenije o stavbi,
- namenu in vrsti kurilne naprave ter obratovalni podatki, kot so npr. podatki o gorilniku, prezračevalni in dimovodni napravi.

Javni niso naslednji podatki:

- številka kurilne naprave,
- proizvajalec,
- identifikacijski podatki iz prostorskih registrov Republike Slovenije o stavbi in obratovalni podatki.

5. o dimnikarskih storitvah in izdanih pisnih potrdilih iz 13. člena tega zakona, morebitnih izdanih opozorilih pri izvedbi in ukrepih pristojnega inšpektorja zaradi nevarnega in neučinkovitega delovanja male kurilne naprave, dimovodne naprave in datumu odprave pomanjkljivosti.

(2) Pri zamenjavi male kurilne naprave morajo v evidenci ostati podatki prejšnje male kurilne naprave.

(3) Vsi podatki iz prvega odstavka tega člena se smejo zbirati, voditi in obdelovati samo za namene, za katere so spreminjati ali posredovati drugim osebam.

22. člen

(obveznost dimnikarske družbe pri vpisu podatkov v evidenco)

(1) Dimnikarska družba vpiše vsako malo kurilno napravo v evidenco. Vpis nove male kurilne naprave se izvede:

a) ob prvem pregledu male kurilne naprave in

b) pri izbiri dimnikarske družbe.

(2) Dimnikarska družba vpiše opravljene dimnikarske storitve iz 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena.

(3) Dimnikarska družba mora zagotoviti hrambo dokumentacije v zvezi z opravljenimi dimnikarskimi storitvami in poteka petih let po zadnjem vnosu.

(4) Ob izbrisu dimnikarske družbe iz evidence je treba dokumentacijo, potrebno za vodenje evidence, in shranjene uporabniku dimnikarskih storitev. Tisti, ki predajo podatke, morajo pri sebi izbrisati vse podatke, pridobljene z izbrisanimi storitvami.

(5) Dimnikarske družbe so odgovorne, da so vnosi v evidenco popolni in pravilno urejeni ter v skladu z najnovejšimi tehnologijami. Vnosa ni dovoljeno spreminjati tako, da prvotnega vnosa ni mogoče več ugotoviti.

23. člen

(obveznost uporabnika pri vpisu male kurilne naprave)

Vsak uporabnik dimnikarskih storitev je dolžan ob izbiri dimnikarske družbe zagotoviti vse potrebne podatke za vpis v evidenco iz četrte točke prvega odstavka 21. člena tega zakona. Dimnikarska družba mora od uporabnika dimnikarskih storitev pridobiti vse manjkajoče podatke za male kurilne naprave, ki so že vpisane v obstoječo evidenco malih kurilnih naprav in storitev.

24. člen

(izbris podatkov o mali kurilni napravi iz evidence)

(1) Uporabnik dimnikarskih storitev mora poslati zahtevo za izbris podatkov o mali kurilni napravi izbrani dimnikarski družbi za upravičenost izbrisa male kurilne naprave iz evidence. Če je to edina mala kurilna naprava, mora dimnikarska družba izbrisati tudi uporabnika dimnikarskih storitev.

(2) Dimnikarska družba upravičenost izbrisa iz prejšnjega odstavka preveri pri uporabniku dimnikarskih storitev. Sprememba vira ogrevanja, kot je npr. prehod na daljinsko ogrevanje, toplotno črpalko ali sprejemnik sončne energije, ki je razvidna iz uradnih javno dostopnih evidenc za tisto stavbo ali del stavbe in ne obstaja nobena druga mala kurilna naprava, ne potrebuje opravičiti dimnikarske storitve.

25. člen

(javnost evidence)

Javni podatki iz evidenc, navedenih v prvi do peti točki prvega odstavka 21. člena tega zakona, so zagotovljeni v elektronski obliki in ne kot posamezen podatek v kateri koli kombinaciji z drugim javnim podatkom.

VIII. ZAHTEVE ZA PROIZVODE

26. člen

(zahteve za male kurilne naprave)

- (1) Male kurilne naprave se lahko uporabljajo le, če je ustvarjena domneva o skladnosti v skladu z zakonom o zahtevah za proizvode.
- (2) V malih kurilnih napravah se lahko uporabljajo le goriva, ki so skladna s predpisom o emisiji snovi v zrak iz kurilnih naprav, na način, določen z navedbami proizvajalca.
- (3) Postavitev in obratovanje malih kurilnih naprav se morata ravnati po navodilih proizvajalca.

IX. NADZOR

27. člen

(strokovni nadzor)

- (1) Strokovni nadzor nad izvajanjem dimnikarskih storitev izvaja ministrstvo.
- (2) V okviru strokovnega nadzora ministrstvo nadzira, ali dimnikarska družba in dimnikar zagotavljata izvajanje dimnikarskih storitev kot določajo predpisi in pravila stroke, da je zagotovljena strokovnost izvedenih dimnikarskih storitev.
- (3) Ministrstvo opravlja strokovni nadzor v upravnem postopku, ki ga uvede po uradni dolžnosti.
- (4) Dimnikarska družba je dolžna omogočiti izvedbo strokovnega nadzora in sodelovati z osebami, ki ga izvajajo.
- (5) Če ministrstvo pri nadzoru ugotovi nepravilno ali nestrokovno ravnanje dimnikarja, izda odločbo iz drugega odstavka tega zakona ali v okviru svojih pristojnosti in nalog ukrene, kar je potrebno, da se nepravilnosti odpravijo.

28. člen

(inšpekcijski nadzor)

- (1) Izvajanje določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, ki se nanašajo na naloge dimnikarja, uporabnika dimnikarskih storitev, nadzira inšpekcija, pristojna za okolje, razen:
 1. Inšpekcijski nadzor nad določbami tega zakona, ki se nanašajo na ceno dimnikarskih storitev, izvaja inšpekcija, pristojna za ceno.
 2. Inšpekcijski nadzor v zvezi z zmanjšanim varstvom pred požarom in s tem povezano odpravo pomanjkljivosti izvedenih dimnikarskih storitev za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.
 3. Inšpekcijski nadzor v zvezi z ogrožanjem človekovega zdravja in odpravo s tem povezanih pomanjkljivosti, izvaja inšpekcija, pristojna za zdravje.
- (2) Če inšpektor pri inšpekcijskem nadzoru ugotovi, da so kršene določbe tega zakona ali na njegovi podlagi izdanih predpisov, ima pravico in dolžnost, da odredi ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga sam določi.
- (3) Vlada podrobneje določi vsebino inšpekcijskega nadzora v predpisu o pregledih, čiščenju in meritvah na malih kurilnih napravah.

X. KAZENSKÉ DOLOČBE

29. člen

(prekrški)

- (1) Z globo 1200 eurov se kaznuje za prekršek dimnikarska družba, če:

1. z uporabnikom dimnikarskih storitev ne podpiše izjave (šesti odstavek 17. člena),
 2. pri zaračunavanju dimnikarskih storitev ne upošteva sklepa vlade glede cene dimnikarskih storitev (četrti odstavek 17. člena),
 3. če ne vpiše podatkov o izvedeni dimnikarski storitvi v evidence (šesti odstavek 13. člena).
- (2) Z globo 600 eurov se kaznuje za prekršek dimnikarska družba, če nima objavljenega cenika (šesti odstavek 19. člena).
- (3) Z globo 400 eurov se za prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba dimnikarske službe (šesti odstavek 19. člena).
- (4) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek oseba, če izvaja dimnikarske storitve brez licence v nasprotju s prvimi odstavki tega zakona.
- (5) Z globo 100 eurov se kaznuje uporabnik dimnikarskih storitev, ki je fizična oseba če:
- ne izbere dimnikarske družbe (18. člen),
 - ne omogoči rednega izvajanja storitev na svoji mali kurilni napravi (18. člen).
- (6) Z globo 350 eurov se za prekrška iz prejšnjega odstavka kaznuje uporabnik dimnikarskih storitev, ki je pravni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja svojo dejavnost.
- (7) Z globo 80 eurov se za prekrška iz petega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba uporabnika dimnikarskih storitev, ki je fizična oseba ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja svojo dejavnost.

XI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

30. člen

(prehodno obdobje)

- (1) Do izdaje odločb iz sedmega odstavka 7. člena tega zakona oziroma najpozneje do 31. 12. 2016 lahko opravljajo dimnikarske storitve fizične osebe, ki imajo na dan 31. 12. 2015 veljavno koncesijsko pogodbo za opravljanje storitev dimnikarske službe in storitev za vzdrževanje, popravila, spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 93/2013 – ZVO-1F) in so poročale v evidenci dimnikarske službe.
- (2) Ministrstvo na svoji spletni strani v osmih dneh od uveljavitve tega zakona objavi seznam oseb iz prejšnjega odstavka.
- (3) Do podelitve licenc iz 10. člena tega zakona oziroma najpozneje do 31. 12. 2016 lahko izvajajo dimnikarske storitve fizične osebe, ki so dimnikarji zaposlene pri osebni izvedbi prvega odstavka tega člena.
- (4) Do sprejetja sklepa iz četrtega odstavka in predpisa iz šestega odstavka 19. člena tega zakona se za določitev cen dimnikarskih storitev uporablja cenik iz priloge 1, ki je sestavni del tega zakona, v katerem je določena cena dimnikarskih storitev.
- (5) Uporabnik dimnikarskih storitev mora v skladu s prvim in drugim odstavkom 17. člena tega zakona dimnikarske storitve najpozneje do 31. 12. 2016.
- (6) Do sprejetja predpisa iz 9. člena tega zakona mora dimnikarska družba za izvajanje dimnikarskih storitev:
 - imeti zaposlenih zadosti oseb z javno listino, veljavno na območju Republike Slovenije, s katero jim je priznana dimnikarska kvalifikacija (dimnikar, dimnikarski mojster ali najmanj VI. stopnja strokovne izobrazbe tehnične smeri in za strokovnjake izkušeni na področju dimnikarskih storitev), pridobljeno po izobraževalnih programih ali na podlagi preverjenih strokovnih znanj in spretnosti za pridobitev poklicne izobrazbe dimnikar v skladu z zakonom, ki ureja nacionalno izobrazbo in
 - med zaposlenimi, ki izpolnjujejo pogoje iz prejšnje alineje, določiti odgovorno osebo za spremljanje izvajanja dimnikarskih storitev, čemer odgovorne osebe ni treba določiti samostojnemu podjetniku posamezniku, ki je samozaposlen in izpolnjuje pogoje iz prejšnje alineje.
- (7) Do uveljavitve predpisa iz 13. člena tega zakona se za način izvajanja dimnikarskih storitev uporablja priloga 2 tega zakona.

31. člen

(predpisi vlade)

Vlada izda predpisa iz 13. in 19. člena tega zakona v enem letu od dneva uveljavitve tega zakona.

32. člen

(predpisi ministra)

Minister izda predpise iz 9., 10. in 19. člena tega zakona v enem letu od dneva uveljavitve tega zakona.

33. člen

(prenehanje veljavnosti)

- (1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Pravilnik o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu er (70/96, 71/00, 99/01 in 17/03).
- (2) Z dnem uveljavitve predpisa iz 13. člena tega zakona preneha veljati priloga 2 tega zakona.
- (3) Z dnem uveljavitve predpisov iz 19. člena tega zakona preneha veljati priloga 1 tega zakona.

34. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januar

PRILOGA 1
o ceniku dimnikarskih storitev

I.

Ta priloga določa cene dimnikarskih storitev izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnikov, dimovodnikov, kurilnih vodov in zračnikov zaradi varstva okolja in učinkovite rabe energije, varstva človekovega zdravja in preprečitve požarov (v nadaljnjem besedilu: izvajanje dimnikarskih storitev).

II.

(1) Izvajalec dimnikarskih storitev zaračuna opravljene dimnikarske storitve uporabniku dimnikarskih storitev. Cene dimnikarskih storitev so določene glede na vrsto storitev, vrsto naprave, toplotno moč kurilne naprave in goriva in pogoje izvajanja, ki se razlikujejo v zahtevnosti izvedbe posamezne storitve.

(2) V prilogi so določene cene posameznih dimnikarskih storitev. Cena posamezne storitve vključuje stroške izvedbe storitve, storitev, administrativne stroške in stroške izdelave poročil. Pri storitvah iz točke A priloge je strošek prevoza ni vključen v ceno storitve, pri storitvah iz točke B priloge je strošek prevoza (točka 5.4 priloge) vključen v ceno storitve.

(3) Če cena dimnikarske storitve v prilogi ni določena, se cena dimnikarske storitve določi po cenovniku in nastalih materialnih stroških.

(4) Cena ure izvajanja dimnikarskih storitev brez davka na dodano vrednost je 25,20 eura.

(5) Cene, navedene v prilogi, ne vsebujejo davka na dodano vrednost.

(6) Izvajalec dimnikarskih storitev mora uporabniku po opravljeni storitvi predložiti v podpis delovni nalog. Delovni nalog morajo biti navedeni številka delovnega naloga z datumom, podatki o uporabi naprave, podatki o vrsti in številu storitev, ki so bile opravljene, ter datum in ura začetka in zaključka dela. Poleg podpisa izvajalca morata biti čitljivo zapisana ime in priimek izvajalca. Delovni nalog mora podpisati uporabnik storitev. Če uporabnik noče podpisati delovnega naloga, se to označi na delovnem nalogu. Delovni nalog je treba izpolniti tudi, če uporabnik ne omogoči opraviti storitve ali če ga na najavljeno pri čemer se ta dejstva (datum, ura, razlog za neuspešno izvedbo storitve) vpišejo na delovni nalog. Delovni nalog se pušči v hišnem predalčniku. Izvajalec storitve lahko uporabniku po opravljeni storitvi delovnega naloga predloži račun, vendar le, če račun vsebuje vse elemente delovnega naloga.

(7) Če uporabnik izvajalcu dimnikarskih storitev ob najavljenem terminu po prihodu do uporabnika ne omogoči izvajanja dimnikarskih storitev, je izvajalec dimnikarskih storitev upravičen do plačila v višini 6,30 eura brez davka na dodatno vrednost.

A. CENE DRUGIH DIMNIKARSKIH STORITEV NE GLEDE NA VRSTO GORIVA

1. REDNO MEHANSKO ČIŠČENJE, KURILNIH, DIMOVODNIH IN PREZRAČEVALNIH NAPRAV

Zap. številka	VRSTA NAPRAVE ALI STORITVE	merska enota	CENA v EUR brez DDV
---------------	----------------------------	--------------	---------------------

1.1	kurilna naprava do 50 kW brez medija za prenos toplote	kos	10,80
1.2	kurilna naprava do 50 kW z medijem za prenos toplote	kos	17,00
1.3	kurilna naprava od 51 do 150 Kw	kos	29,00
1.4	kurilna naprava od 151 do 300 kW	kos	52,00
1.5	kurilna naprava od 301 do 500 kW	kos	71,00
1.6	kurilna naprava od 501 do 700 kW	kos	89,00
1.7	kurilna naprava od 701 do 1000 kW	kos	108,00
1.8	kurilna naprava od 1001 do 1500 kW	kos	135,00
1.9	kurilna naprava od 1501 do 2000 kW	kos	181,00
1.10	kurilna naprava od 2001 do 2500 kW	kos	226,00
1.11	kurilna naprava od 2501 do 3000 kW	kos	271,00
1.12	kurilna naprava od 3001 do 3500 kW	kos	316,00
1.13	kurilna naprava od 3501 do 4000 kW	kos	362,00
1.14	kurilna naprava od 4001 do 4500 kW	kos	407,00
1.15	kurilna naprava od 4501 do 5000 kW	kos	452,00
1.16	kurilna naprava nad 5000 kW	kos	po porabljenem času in materialu
1.17	samostojni dimnik do vključno D = 20 cm ali 20 x 20 cm	tuljava	5,80
1.18	samostojni dimnik nad D = 20 cm do vključno D = 40 cm	tuljava	13,90
1.19	samostojni dimnik nad D = 40 cm	tuljava	19,60
1.20	dimnik: zbirna tuljava	tuljava	17,20
1.21	shunt priključek dimnika ali zračnika	kos	5,90
1.22	plezalni dimnik	m ²	11,80
1.23	plezalni dimovod	m ²	11,80
1.24	dimovod do vključno D = 20 ali 20 x 20 cm do dolžine 1 m	kos	3,60
1.25	dimovod do D = 20 cm ali 20 x 20 cm vsak nadaljnji meter	m	2,15
1.26	dimovod nad D = 20 cm	m ²	11,90
1.27	zračnik – vertikalni del	tuljava	4,30
1.28	horizontalni prezračevalni kanal v objektu	kos	po porabljenem času in materialu
1.29	naslednja prezračevalne tuljave v stanovanju ali enostanovanjski stavbi	tuljava	2,95
1.30	zračnik: zbirna tuljava	tuljava	12,70
1.31	iztočnica dimnika ali zračnika	kos	5,80
1.32	lovilnik isker	kos	po porabljenem času in materialu

OPOMBA 1: Za kurilne naprave na trdno gorivo nad 150 kW se cena lahko poveča do 30 % (zap. št. 1.4 do 1.7).

OPOMBA 2: Ob izrednih pogojih opravljanja storitev in izredno onesnaženih napravah se opravljene storitve lahko obračunajo po porabljenem času in nastalih materialnih stroških.

2. LETNI PREGLEDI KURILNIH, DIMOVODNIH IN PREZRAČEVALNIH NAPRAV

Zap. števil.	VRSTA NAPRAVE ALI STORITVE	merska enota	CENA v EUR brez DDV
2.1	kurilna naprava do 50 kW brez medija za prenos toplote	kos	5,20
2.2	kurilna naprava do 50 kW z medijem za prenos toplote	kos	8,40
2.3	kurilna naprava od 51 do 250 kW	kos	25,60
2.4	kurilna naprava od 251 do 1000 kW	kos	45,00

2.5	kurilna naprava večja od 1000 kW	kos	73,00
2.6	samostojni dimnik do vključno D = 20 ali 20 x 20 cm	tuljava	4,00
2.7	samostojni dimnik nad D = 20 do vključno D = 40 cm	tuljava	9,20
2.8	samostojni dimnik nad D = 40 cm	tuljava	13,60
2.9	dimnik zbirna tuljava	tuljava	9,00
2.10	shunt priključek dimnika ali zračnika	kos	4,15
2.11	plezalni dimnik	m ²	8,10
2.12	plezalni dimovod	m ²	8,10
2.13	dimovod do D = 20 ali 20 x 20 cm do dolžine 1 m	kos	2,50
2.14	dimovod do D = 20 ali 20 x 20 cm vsak nadaljnji meter	m	1,20
2.15	dimovod nad D = 20	m ²	4,15
2.16	zračnik – vertikalni del	tuljava	2,50
2.17	horizontalni prezračevalni kanal	ura	po porabljenem času in materialu
2.18	zračnik: zbirna tuljava	tuljava	10,30
2.19	iztočnica dimnika ali zračnika	kos	4,50
2.20	lovilnik isker	kos	po porabljenem času in materialu

3. MERITVE EMISIJ DIMNIH PLINOV KURILNIH NAPRAV

Zap. števil.	VRSTA NAPRAVE ALI STORITVE	merska enota	CENA v EUR brez DDV
3.1	kurilna naprava na tekoča ali plinasta goriva: enostopenjski gorilnik nad 50 kW	1 meritev	35,00
3.2	kurilna naprava na tekoča ali plinasta goriva: dvostopenjski gorilnik	2 meritvi	48,00
3.3	kurilna naprava na tekoča ali plinasta goriva: modelirana regulacija moči	3 meritve	62,10
3.4	kurilna naprava na trdna goriva nad 50 kW (1 x vzorčenje)	1 meritev	po porabljenem času in materialu

4. PRVI IN IZREDNI PREGLEDI KURILNIH, DIMOVODNIH IN PREZRAČEVALNIH NAPRAV

Zap. števil.	VRSTA NAPRAVE ALI STORITVE	merska enota	CENA v EUR brez DDV
4.1	prvi pregled kurilne naprave ³⁾ do 50 kW	kos	54,00
4.2	prvi pregled vsake nadaljnje kurilne naprave do 50 kW v večstanovanjski stavbi, če se opravlja prvi pregled za vse kurilne naprave v okviru istega naročila in enakih naprav	kos	31,00
4.3	prvi pregled kurilne naprave od 51 do 700 kW	kos	82,00
4.4	prvi pregled kurilne naprave od 701 do 1500 kW	kos	97,00
4.5	prvi pregled kurilne naprave nad 1500 kW	kos	117,00
4.6	ponovni pregled istih naprav ⁴⁾	kos	50 % prvega pregleda
4.7	izredni pregled ⁵⁾	kos	po porabljenem

			času
--	--	--	------

OPOMBA 3: Prvi pregled kurilne naprave vsebuje poleg pregleda kurilne naprave (kurišča) še pregled sistema odvoda dimnih plinov (dimovodnih in prezračevalnih naprav) ter zračnikov.

OPOMBA 4: Ponovni pregled iz točke 4.6 se izvede, kadar mora dimnikarska družba preveriti odpravo pomanjkljivosti, ugotovljene na prvem pregledu, in kadar pristojni inšpektor prepove uporabo naprave ali odredi odpravo pomanjkljivosti ter ponoven pregled naprave s strani dimnikarske družbe po izvedenih delih za odpravo pomanjkljivosti.

OPOMBA 5: Izredni pregled iz točke 4.7 se izvede na zahtevo pristojnega inšpektorja v skladu s prilogo 2 zakona, ki ureja izvajanje dimnikarskih storitev.

5. OBRAČUN STORITEV PO ČASU, ZAVRNJENEGA IZVAJANJA STORITEV IN STROŠKOV PREVOZA

Zap. šte.	VRSTA NAPRAVE, STORITVE	merska enota	CENA v EUR brez DDV
5.1	cena 1 ure izvajanja dimnikarskih storitev	ura	25,20
5.2	strošek zavrnjenega izvajanja dimnikarskih storitev (15 MIN) ⁶⁾	kos	6,30
5.3	strošek zavrnjenega izvajanja dimnikarskih storitev za naslednjega potrebnega delavca ⁷⁾	kos	4,50
5.4	fiksni strošek prevoza	kos	4,00

OPOMBA 6: Ta strošek se obračuna, če uporabnik izvajalcu dimnikarskih storitev ob najavljenem terminu po prihodu do uporabnika odkloni ali onemogoči izvajanje dimnikarskih storitev. Temu strošku se ne sme posebej dodati še fiksni strošek prevoza, ki je v tem primeru že vključen v ceno.

OPOMBA 7: Ta strošek se lahko obračuna, če sta za izvedbo storitev potrebna dva ali več delavcev zaradi večjega števila naprav in sta do uporabnika tudi dejansko prišla.

6. GENERALNO IN KEMIČNO ČIŠČENJE KURILNIH NAPRAV

6.1	Cena generalnega čiščenja kurilne naprave je za 50 % višja od rednega mehanskega čiščenja.
6.2	Cena kemičnega čiščenja se obračuna po porabljenem času in materialu oziroma v dogovoru z uporabnikom.

B. CENE DIMNIKARSKIH STORITEV ZA KURILNE, DIMOVODNE IN POMOŽNE NAPRAVE DO TOPLOTNE MOČI VKLJUČNO 50 kW – ZA STORITVE V CELOTI IN V KOMPLETU

7. TRDNO GORIVO – kurilne naprave z medijem za prenos toplote

Zap. šte.	VRSTA NAPRAVE ALI STORITVE	merska enota	CENA v EUR brez DDV
7.1	čiščenje kurilne in dimovodne naprave	kos	15,00
7.2	letni pregled brez mehanskega čiščenja	kos	10,00
7.3	storitev v kompletu (čiščenje in letni pregled kurilne in dimovodne naprave)	kos	20,00

8. TEKOČE in PLINASTO GORIVO, kurilna naprava z medijem za prenos toplote

Zap. šte.	VRSTA NAPRAVE ALI STORITVE	merska enota	CENA v EUR brez DDV
8.1	mehansko čiščenje in letni pregled kurilne in dimovodne naprave	kos	25,00
8.2	meritev emisije dimnih plinov kurilne naprave	kos	14,00
8.3	letni pregled kurilne in dimovodne naprave brez mehanskega čiščenja	kos	14,00
8.4	storitev v kompletu (letni pregled in meritve)	kos	26,00
8.5	storitev v kompletu (mehansko čiščenje, letni pregled in meritve)	kos	37,00

9. TRDNO in TEKOČE GORIVO, kurilna naprava brez medija za prenos toplote

Zap. šte.	VRSTA NAPRAVE ALI STORITVE	merska enota	CENA v EUR brez DDV
9.1	čiščenje kurilne in dimovodne naprave	kos	11,00
9.2	čiščenje naslednje kurilne in dimovodne naprave	kos	9,00
9.3	letni pregled brez mehanskega čiščenja	kos	9,00
9.4	storitev v kompletu (čiščenje in letni pregled kurilne in dimovodne naprave)	kos	16,00

10. PLINASTO GORIVO, kurilna naprava z atmosferskim gorilnikom (izvedbe B ali C)

Zap. šte.	VRSTA NAPRAVE ALI STORITVE	merska enota	CENA v EUR brez DDV
10.1	meh. čiščenje dimovodne naprave (ob letnem pregledu in meritvah)	kos	9,00
10.2	storitev v kompletu (letni pregled in meritev emisij dimnih plinov)	kos	23,00

11. PONOVI LETNI ALI KONTROLNI PREGLED

Zap. šte.	VRSTA NAPRAVE, STORITVE	merska enota	CENA v EUR brez DDV
11.1	ponovni letni ali kontrolni pregled	kos	8,00

OPOMBA 1: Storitve, ki niso navedene v ceniku, se obračunajo po porabljenem času in porabljenem materialu (glej točko A).

OPOMBA 2: V izrednih pogojih izvajanja storitev, pri izredno onesnaženih napravah, zamašenih dimovodnih poteh ipd., se storitve obračunajo po porabljenem času in nastalih materialnih stroških (glej točko A).

OPOMBA 3: Če uporabnik naroči ali dovoli opraviti samo posamezno vrsto storitve, storitev samo na delu naprave, na primer mehansko čiščenje samo na kurilni napravi (npr. točka 1.1 ali 1.2) ali pregled samo na dimniku (npr. točka 2.8) ipd., se ceni storitve lahko doda še fiksni strošek prevoza, naveden pod točko 5.4.

OPOMBA 4: Kontrolni pregled se obračuna, kadar na predviden termin mehansko čiščenje ni potrebno. O potrebnosti čiščenja odloči dimnikar na podlagi pregleda naprav. Če je čiščenje potrebno, se opravi in obračuna, sicer se obračuna kontrolni pregled.

OPOMBA 5: Izvajalec dimnikarskih storitev lahko v večstanovanjskih stavbah pregled in čiščenje skupnega dimnika ali skupnega zračnega kanala obračuna le enkrat.

OPOMBA 6: Kadar se na prezračevalnih napravah in rezervnih dimnikih izvede mehansko čiščenje, je cena letnega pregleda vključena v ceno mehanskega čiščenja. To velja za večstanovanjske objekte, kjer je več kot 5 prezračevalnih tuljav ali 5 rezervnih dimovodnih naprav.

OPOMBA 7: Izvajalec dimnikarske storitve mora uporabniku storitve predložiti cenik in obrazložiti način obračuna dimnikarskih storitev.

PRILOGA 2

o pregledih, čiščenju in meritvah na malih kurilnih napravah

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1.

Ta priloga določa oskrbovalne standarde in ukrepe za opravljanje storitev izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimni varstva okolja, učinkovite rabe energije, varstva človekovega zdravja in varstva pred požarom (v nadaljnjem besedilu: izvajanje dimnikarskih storitev).

2.

Določbe te priloge veljajo za oskrbo naslednjih naprav:

– malih kurilnih naprav na vsa goriva,

– pomožnih naprav, ki so povezane z obratovanjem male kurilne naprave, kot so naprave za dovod goriva iz shrambe goriva do kurišča pripravo goriva, naprave za razprševanje goriva in mešanje goriva z zgorevalnim zrakom, naprave za čiščenje odpadnih plinov, naprave za oskrbo kurilne naprave ali iz prostora s kurilno napravo na deponijo (v nadaljnjem besedilu: pomožne naprave),

- dimnikov, rezervnih dimnikov, čistilnih dimniških vratc, čistilnih odprt in iztočnic (v nadaljnjem besedilu: dimni vodi) in
- naprav za prezračevanje prostorov, v katerih je mala kurilna naprava, in naprav za dovod zgorevalnega zraka v kurilno napravo ter naprav in poslovnih prostorov, če te naprave prezračujejo na osnovi naravnega ali umetnega obtoka zraka tudi prostore, v katerih zgoreva gorivo (v nadaljnjem besedilu: prostori);

3.

Izrazi, uporabljeni v tej prilogi, imajo naslednji pomen:

1. kurišče je del kurilne naprave, v kateri zgoreva gorivo;
2. rezervni dimnik je cev ali kanal za odvajanje dimnih plinov, ki nima na nobeni dimnovodni tuljavi priključene kurilne naprave, vendar je vedno priključeno na dimni vod, da se ob priključitvi kurišča nanj lahko varno uporablja;
3. čistilna dimniška vratca so vratca dimnika, nameščena nad dimniškim priključkom, namenjena kontroli in čiščenju dimnika;
4. čistilna odprtina je odprtina s pokrovom na dimniškem priključku, namenjena nadzoru in čiščenju dimniškega priključka ali dimnega voda za dimnikom;
5. iztočnica so čistilna dimniška vratca, vgrajena na dnu dimnika, namenjena čiščenju in nadzoru dimnika ter odstranjevanju ostankov zgorevalnega goriva;
6. naprave za čiščenje dimnih plinov so čistilne naprave dimnih plinov, cikloni, filtri, katalizatorji, naprave za odvod kondenzata dimnih plinov in podobne naprave;
7. naprave za odvod ostankov zgorevanja in ostankov goriva so naprave, ki služijo transportu pepela in ostankov goriva iz kurilne naprave ali posode; ustrezne posode;
8. naprave za dovod goriva so naprave, ki dovajajo gorivo iz naprav za shranjevanje goriva do kurišča kurilne naprave ali gorilnikov (cevi, gorilniki, črpalke, dnevni rezervoarji, sistemi za transport trdnega goriva itd.);
9. naprave za pripravo goriva (v nadaljnjem besedilu: gorilniki) so naprave, kjer poteka filtriranje goriva, ogrevanje goriva, razprševanje goriva in dovajanje goriva v zgorevalni prostor;
10. nazivna toplotna moč kurilne naprave je najvišja v trajnem pogonu koristno oddana toplota v časovni enoti, izražena v kW. Za nazivno toplotno moč, ki jo je proizvajalec v tehnični dokumentaciji ali na oznaki na mali kurilni napravi navedel kot najvišjo vrednost znotraj območja tlorisne površine, pri normalnem obratovanju naprave;
11. čiščenje naprav je opravljanje:
 - rednega mehanskega čiščenja zaradi odstranjevanja oblog s površin za čiščenje, ki se opravi med obratovanjem naprav,
 - kemičnega čiščenja z odstranjevanjem oblog s površin za čiščenje z uporabo kemičnih sredstev,
 - odstranjevanje katranskih oblog,
 - generalnega čiščenja z mehanskim ali kemičnim čiščenjem površin za čiščenje;
12. površine za čiščenje so površine na gorilnikih, v kuriščih, dimniških priključkih in dimnikih, ki prihajajo v stik z gorivom, dimnimi plini ali ostanki dimnih plinov, jih je treba čistiti ter nadzorovati;
13. pregledovanje naprav je opravljanje:
 - prvega pregleda pred vpisom naprave v evidenco naprav ali
 - rednega letnega pregleda, s katerim se ugotavlja, ali je stanje naprave v skladu s predpisi,
 - izrednega pregleda, ki se opravi na zahtevo inšpektorjev ali na zahtevo lastnika oziroma uporabnika naprav;
14. redno obratovanje naprav je obratovanje s prekinitvami, ki niso daljše od 10 mesecev. Obratovanje z daljšimi prekinitvami se šteje za občasno obratovanje;
15. kurilna sezona je obdobje med 1. oktobrom tekočega leta do 31. maja naslednjega leta, za primorske občine pa od 1. novembra tekočega leta do 31. oktobra naslednjega leta;
16. območje primorskih občin je območje Občine Kanal ob Soči, Občine Brda, Mestne občine Nova Gorica, Občine Vrtojba - Šempeter, Občine Ajdovščina, Občine Vipava, Občine Komen, Občine Sežana, Občine Divača, Mestne občine Koper, Občine Izola in Občine Piran.

II. OBSEG OSKRBE

4.

Dimnikarske storitve so:

1. pregledovanje malih kurilnih naprav in z njimi povezanih dimnih vodov, zračnikov in pomožnih naprav,

2. čiščenje malih kurilnih naprav in z njimi povezanih dimnih vodov, zračnikov in pomožnih naprav,
3. pregledovanje in čiščenje zračnikov,
4. izvajanje meritev obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak iz malih kurilnih naprav in informiranje uporabnikov dimnikarskih storitev o kurilnih naprav,
5. posredovanje podatkov o malih kurilnih naprav za vpis v evidenco kurilnih naprav in opravljenih storitev.

III. PREGLEDOVANJE IN ČIŠČENJE KURILNIH NAPRAV

Pregledovanje kurilnih naprav

5.

Prvi pregled male kurilne naprave se opravi v skladu zakonom, ki ureja izvajanje dimnikarskih storitev.

6.

(1) V okviru rednega letnega pregleda male kurilne naprave in z njo povezanih dimnih vodov, zračnikov in pomožnih naprav dimnikar pregleda uporabno stanje in ali je njihovo obratovanje varno.

(2) Letni pregled male kurilne naprave in z njo povezanih dimnih vodov, zračnikov in pomožnih naprav se opravi enkrat letno sočasno s čiščenjem, če se opravlja čiščenje male kurilne naprave vsako leto.

(3) Z letnim pregledom dimnikar ugotovi, ali mala kurilna naprava obratuje v skladu s predpisanimi zahtevami in podatki iz evidence kurilnih naprav.

(4) Po opravljenem letnem pregledu izda dimnikar uporabniku dimnikarskih storitev poročilo o letnem pregledu, ki vsebuje njegove ugotovitve.

7.

(1) Izredni pregled male kurilne naprave in z njo povezanih dimnih vodov, zračnikov in pomožnih naprav opravi dimnikar na zahtevo inšpektorja

- inšpekcije, pristojne za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, če je izredni pregled potreben zaradi ugotavljanja pomanjkljivosti zaradi požarom, ali
- inšpekcije, pristojne za varstvo okolja, če je izredni pregled potreben zaradi ugotavljanja pomanjkljivosti, ki vplivajo na emisije snovi v zrak zaradi onesnaženja z gorivi ali ostanki zgorevanja.

(2) Pristojni inšpektor odredi izredni pregled, če sam ali iz pobude dimnikarja ugotovi potrebo po izrednem pregledu zaradi pomanjkljivosti iz prejšnjega odstavka.

(3) Pri izrednem pregledu se preveri, ali naprave obratujejo skladno z vsemi predpisi in določili dokumentacije, na podlagi katere je bilo izdano poročilo o pregledu naprav ali stavbe, v kateri je kurilna naprava.

(4) Izredni pregled dimnikar zaključi z izdelavo in predajo poročila o izrednem pregledu pristojnemu inšpektorju.

(5) Ob ugotovljenih pomanjkljivostih mora dimnikar v poročilu o izrednem pregledu določiti rok za njihovo odpravo.

Pregledovanje kurišč z atmosferskimi gorilniki

8.

(1) Na mali kurilni napravi, kot je plinski grelnik za pripravo sanitarne vode ali kombinirani plinski grelnik za ogrevanje in pripravo sanitarne vode v prekinjevalnikom vleka, v kateri je zgorevanje goriva odvisno od zraka v prostoru, se mora enkrat letno preveriti kakovost zgorevanja ozirno koncentracija ogljikovega monoksida v dimnih plinih.

(2) Če je v dimnih plinih male kurilne naprave iz prejšnjega odstavka presežena vrednost 200 mg/m³ za ogljikov monoksid, mora uporabnik naprave ukrepati za odpravo pomanjkljivosti, ponovne meritve pa se morajo opraviti najpozneje v šestih tednih od ugotovitve pomanjkljivosti.

(3) Ponovne meritve se opravijo, da se ugotovi, ali je uporabnik naprave odpravil pomanjkljivosti.

(4) Če tudi ob ponovnih meritvah emisije ogljikovega monoksida presegajo 200 mg/m³, mora dimnikar o tem obvestiti inšpekcijo, pristojno za okolje.

(5) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov te točke mora dimnikar obvestiti inšpekcijo, pristojno za okolje, če ugotovi, da koncentracija ogljikovega monoksida v plinih presega vrednost 600 mg/m³.

9.

(1) Letni pregled dimnih vodov in zračnikov, kjer so nameščeni plinski grelniki za pripravo sanitarne vode ali kombinirani plinski grelniki za ogrevanje in pripravo sanitarne vode z atmosferskimi gorilniki in prekinjevalnikom vleka, opravi dimnikar enkrat letno.

(2) Po opravljenem letnem pregledu izda dimnikar uporabniku naprave poročilo o letnem pregledu, ki vsebuje ugotovitve o stanju naprave.

(3) Ob ugotovljenih pomanjkljivostih pri obratovanju naprav je treba v poročilu letnega pregleda določiti rok za njihovo odpravo.

Čiščenje kurilnih naprav

10.

(1) Čiščenje male kurilne naprave in z njo povezanih dimnih vodov se opravlja zaradi odstranjevanja oblog na površinah na dimni strani naprav.

(2) Glede na pogostost opravljanja in zahtevnost izvedbe je čiščenje male kurilne naprave redno ali generalno.

(3) Glede na način izvedbe je čiščenje male kurilne naprave mehansko ali kemijsko.

(4) Za čiščenje male kurilne naprave se šteje tudi odstranjevanje katranskih oblog z izžiganjem ali s kemičnimi postopki.

11.

(1) Na mali kurilni napravi na trdna goriva, ki redno obratuje, je treba opraviti redno čiščenje:

- dvakrat v kurilni sezoni s presledki najmanj treh mesecev za male kurilne naprave do 250 kW na biomaso z manj kot 20-odstotnimi toplotnimi izgubami,
- trikrat oziroma dvakrat, če gre za območje primorskih občin, v kurilni sezoni s presledki najmanj dveh mesecev za malo kurilno napravo na biomaso z manj kot 20-odstotnimi toplotnimi izgubami z dimnimi plini,
- štirikrat oziroma trikrat, če gre za območje primorskih občin, v kurilni sezoni s presledki najmanj dveh mesecev za male kurilne naprave iz prejšnje alineje,
- petkrat oziroma štirikrat, če gre za območje primorskih občin, v kurilni sezoni s presledki najmanj enega meseca za male kurilne naprave iz prve alineje tega odstavka,
- šestkrat oziroma štirikrat, če gre za območje primorskih občin, v kurilni sezoni s presledki najmanj enega meseca za male kurilne naprave iz druge alineje tega odstavka,

– enkrat izven kurilne sezone s presledki najmanj enega meseca za male kurilne naprave do 50 kW in

– trikrat izven kurilne sezone s presledki najmanj enega meseca za male kurilne naprave od 50 kW do 1 MW.

(2) Na mali kurilni napravi na tekoča goriva, ki redno obratuje, je treba opraviti redno čiščenje v naslednjih rokih:

- enkrat v kurilni sezoni za malo kurilno napravo do 50 kW,
 - dvakrat v kurilni sezoni s presledki najmanj treh mesecev za malo kurilno napravo od 50 do 250 kW,
 - trikrat v kurilni sezoni s presledki najmanj dveh mesecev za malo kurilno napravo od 250 do 1.000 kW in
 - štirikrat oziroma trikrat, če gre za območje primorskih občin, v kurilni sezoni s presledki najmanj dveh mesecev za male kurilne naprave, večje od 1 MW.
- (3) Na mali kurilni napravi na plinasta goriva, ki redno obratuje, je treba opraviti redno čiščenje enkrat v vsaki kurilni sezoni.

12.

Če mala kurilna naprava obratuje kot kurilna naprava s kombinirano kurjavo, se redno čiščenje opravlja v rokih, ki veljajo za gorivo s pogostejšo uporabo goriva uporablja dlje kot dva meseca v letu.

13.

(1) Pogostejše čiščenje opravlja dimnikar za obdobje, ki ga je določil uporabniku dimnikarskih storitev, da odpravi pomanjkljivosti.

(2) Pogostejše čiščenje se opravlja v enkrat krajših rokih, kot jih določa prejšnja točka.

(3) Pogostejše čiščenje se izvaja samo v primerih, ko kurilna naprava obratuje s pomanjkljivostmi in dokler niso te odpravljene.

(4) Pomanjkljivosti, zaradi katerih dimnikar pogosteje izvaja čiščenje kurilne naprave, so:

- pri mali kurilni napravi na trdna goriva:
 - preseganje mejnih vrednosti za črnino dimnih plinov,
 - prisotnost žlindre (staljeni pepel),
- prisotnost ostalih oblog, ki zmanjšujejo intenziteto prenosa toplotne energije na kurilno napravo;
- pri mali kurilni napravi na tekoča goriva:
 - preseganje mejnih vrednosti za dimno število,

- prisotnost oljnih derivatov v dimnih plinih,
- prisotnost oblog, ki zmanjšujejo intenziteto prenosa toplotne energije na kurilno napravo.
- pri mali kurilni napravi na plinasta goriva:
 - preseganje mejnih vrednosti za dimno število,
 - prisotnost oblog, ki zmanjšujejo intenziteto prenosa toplotne energije na kurilno napravo.

14.

Za malo kurilno napravo in z njo povezane dimne vode, ki se uporabljajo samo občasno, se čiščenje izvaja med obratovanjem tako, da čiščenje niso krajši od presledkov iz 12. točke te priloge.

15.

- (1) Dimovodne tuljave, na katere niso priključene kurilne naprave, je treba očistiti, če se ob pregledu vsako tretje leto ugotovi, da je čiščenje potrebno.
- (2) Za dimovodne tuljave, na katere niso priključene kurilne naprave, je treba zagotoviti mehansko čiščenje pred priključitvijo male kurilne naprave.

16.

- (1) Enkrat na leto dimnikar opravi generalno čiščenje male kurilne naprave s toplotno močjo nad 50 kW ne glede na vrsto goriva.
- (2) Če se mala kurilna naprava redno čisti samo enkrat na leto, se takrat opravi tudi generalno čiščenje.
- (3) Generalno čiščenje se lahko opravi tudi na zahtevo uporabnika naprave ali na zahtevo inšpektorja:
 - inšpekcije, pristojne za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, če je generalno čiščenje potrebno zaradi pomanjkljivosti, ki vplivajo na varnost,
 - inšpekcije, pristojne za varstvo okolja, če je generalno čiščenje potrebno zaradi pomanjkljivosti, ki vplivajo na emisije snovi v zrak ali onesnaženja z gorivi ali ostanki zgorevanja.
- (4) Inšpektor odredi generalno čiščenje, če ugotovi pomanjkljivosti iz prejšnjega odstavka sam ali iz pobude dimnikarja.
- (5) Generalno čiščenje se ne izvaja med kurilno sezono, če naprava redno obratuje, razen če je generalno čiščenje zahteval lastnik naprav ali inšpektor.
- (6) Namesto mehanskega čiščenja se ob generalnem čiščenju lahko opravi kemično čiščenje male kurilne naprave, vendar mora dimnikar zagotoviti varnost dimnikarskih storitev.
- (7) Pri kemičnem čiščenju naprav je treba upoštevati tudi predpise s področja varstva okolja glede odvajanja odpadne vode, v kateri so uporabljeni kemikalije, v vode, tla ali v kanalizacijo.
- (8) Na zahtevo uporabnika dimnikarskih storitev se po generalnem čiščenju opravi tudi protikorozijska zaščita male kurilne naprave.

17.

- (1) Na zahtevo uporabnika dimnikarskih storitev lahko opravlja dimnikar preglede in čiščenje z večjo pogostostjo, kot jo določa ta priloga, če je potrebno zaradi pomanjkljivosti in z njo povezane dimne vode ter za pomožne naprave v industrijski ali obrtni dejavnosti, v katerih je zaradi proizvodnega procesa zmanjšano varstvo okolja.
- (2) Roke čiščenja iz prejšnjega odstavka določita uporabnik in dimnikar v izjavi o izvajanju dimnikarskih storitev.

Odstranjevanje katranskih oblog

18.

- (1) Odstranjevanje katranskih oblog s površin za čiščenje z izžiganjem ali s kemičnimi postopki je treba izvesti, če katranskih oblog ni mogoče odstraniti s mehansko čiščenje.
- (2) Odstranjevanje katranskih oblog predlaga uporabniku dimnikarskih storitev dimnikar.
- (3) Če se katranske obloge odstranjujejo z izžiganjem, je treba zagotoviti, da:
 - dimnikar pred izžiganjem katranskih oblog in saj v dimnikih obvesti o času in kraju izvajanju storitve regijski center za obveščanje na številko 112,
 - se obloge v dimnikih ne izžigajo v mraku, ponoči, ob močnem vetru, izredno suhem vremenu ali izredno mrzlem vremenu oziroma v primeru zelo velika požarna ogroženost,
 - ima dimnikar v neposredni bližini dimnika, v katerem izvaja izžiganje, ustrezno opremo in druga sredstva, ki so potrebna za gašenje ob vžig,
 - dimnikar pred izžiganjem oblog preveri stanje dimnika in stavbe glede požarne varnosti,
 - dimnikar preneha izžigati obloge, če ugotovi, da bi lahko prišlo do prevelikih poškodb naprav, ki jih izžiga, ali prevelike požarne nevarnosti,

- po končanem izžiganju dimnikar preveri, ali obstaja morebitna požarna nevarnost, in jo tudi odstrani,
- je izžiganje končano, ko dimnikar zagotovi, da ni več požarne nevarnosti.

Pregled pomožnih naprav

19.

- (1) Pregled pomožnih naprav je treba opraviti najmanj enkrat letno, in sicer ob letnem pregledu.
- (2) Opis stanja pomožnih naprav in morebitne pomanjkljivosti na njih zapiše dimnikar v poročilo o letnem pregledu kurilne naprave.
- (3) Če pri pregledu ugotovi pomanjkljivosti, navede v poročilu tudi rok za njihovo odpravo.

IV. PREGLEDOVANJE IN ČIŠČENJE ZRAČNIKOV

20.

- (1) Z letnim pregledom zračnikov dimnikar enkrat letno preveri, ali so v uporabnem stanju in njihovo obratovanje zagotavlja varno bivanje v poslovne stavbe.
- (2) Praviloma se pregled iz prejšnjega odstavka opravi sočasno s čiščenjem zračnikov.

21.

- (1) Čiščenje zračnikov se opravlja zaradi zagotavljanja neoviranega pretoka zraka skozi zračne vode zračnikov.
- (2) Zračnike za dovod zgorevalnega zraka in naprav za prezračevanje stanovanjskih ali poslovnih prostorov s kurilno napravo je treba očistiti.
- (3) Zračnike za prezračevanje prostorov, v katerih ni kurilnih naprav, če te naprave prezračujejo na osnovi naravnega ali umetnega obtoka zgoreva gorivo, je treba očistiti, če je bilo ob rednem letnem pregledu ugotovljeno, da je čiščenje potrebno.

V. MERITVE OBRATOVALNEGA MONITORINGA IN INFORMIRANJE O ENERGETSKI UČINKOVITOSTI

22.

- (1) Meritve obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak iz male kurilne naprave opravlja dimnikar v obsegu in rokih iz 23. točke te priloge.
- (2) Inšpektor inšpekcije, pristojne za varstvo okolja, lahko odredi izredne meritve ali večjo pogostost meritev emisij iz male kurilne naprave, ko je sam ugotovi ali če iz pobude dimnikarja izhaja, da bi lahko zaradi manjših pomanjkljivosti na mali kurilni napravi emisija snovi v zrak iz kurilne naprave presežila vrednosti.

23.

- (1) Za male kurilne naprave se prve meritve predpisanih koncentracij snovi v dimnih plinih in drugih emisijskih veličin izvedejo med prvim pregledom kurilne naprave v 25. točki te priloge.
- (2) Za ugotavljanje čezmerne obremenitve se pri mali kurilni napravi za povprečne vrednosti prvih meritev štejejo vrednosti veličin, izračunane na podlagi vrednosti iz prejšnjega odstavka.
- (3) Občasne meritve emisij v zrak se praviloma izvajajo med rednim pregledom tako, kot je določeno v 25. točki te priloge.
- (4) Občasne meritve se izvajajo enkrat letno s presledki, ki ne smejo biti krajši od šestih mesecev.
- (4) Občasne meritve emisij se izvajajo med obratovanjem naprav.
- (5) Občasne meritve emisij iz male kurilne naprave, ki obratujejo samo v kurilni sezoni, se praviloma opravijo v kurilni sezoni.
- (6) Merilno mesto na napravi zagotovi uporabnik male kurilne naprave na podlagi načrta dimnikarja oziroma ga na napravi izvede dimnikar, če to ni mogoče, ga izvede uporabnik male kurilne naprave.
- (7) Dimnikar občasne meritve emisij zaključi z izdelavo in predajo poročila o meritvah emisij uporabniku naprave.
- (8) Vrednotenje meritev in poročilo morata biti izdelana skladno z določbami 25. točke te priloge.
- (9) Ob predaji poročila o meritvah emisij mora dimnikar informirati uporabnika naprave o energetski učinkovitosti male kurilne naprave in primerne za nadaljnje uporabe, če mala kurilna naprava ne ustreza zahtevam glede predpisanih mejnih vrednosti emisij in energetske učinkovitosti ali glede na druge pogoje.

24.

Prve meritve in emisijski monitoring za male kurilne naprave lahko izvaja le oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je izvajalec dimnikarskih storitev pregledovanja, nadzorovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva zraka,
2. da imajo delavci, ki opravljajo meritve, ustrezno tehnično in poklicno izobrazbo in izkušnje za izvajanje meritev emisije snovi tako, kot je določeno v prilogi.

točke te priloge,

3. da ima preizkusno in merilno opremo, potrebno za izvajanje meritev iz prejšnje točke.

25.
(izvajanje meritev)

A. Merilno mesto pri malih kurilnih napravah

Merilno mesto je praviloma nameščeno na veznem elementu med malo kurilno napravo in odvodnikom dimnih plinov, in sicer za zadnjim izmevalnikom. Če mala kurilna naprava čistilno napravo za čiščenje odpadnih plinov, se mora vgraditi merilno mesto tudi za čistilno napravo, kjer se merijo koncentracije dimnih plinov. Če je čistilna naprava namenjena zmanjševanju emisij, se merilno mesto namešča pred čistilno napravo.

Merilno mesto je najmanj za dva hidravlična premera odvodnika oddaljena od zadnjega izmevalnika toplote ali čistilne naprave odvodnika. Merilno mesto mora biti v skladu s spremembo velikosti, smeri in oblike odvodnika.

Meritve se morajo izvajati z vzorčenjem v globini ene tretjine hidravličnega premera odvodnika.

B. Meritve emisij iz malih kurilnih naprav na trdna goriva

Če se kurišče male kurilne naprave zalaga s trdnim gorivom ročno, se meritve emisije začnejo izvajati pet minut po tem, ko je kurišče založeno. Če se kurilna naprava zalaga avtomatsko, se meritve emisije začnejo izvajati pet minut po tem, ko proizvajalec jamči nazivno toplotno moč male kurilne naprave. Za vsako posamezno meritev se izračuna 15-minutna povprečna vrednost.

Skupni prah v dimnih plinih se meri z merilnimi napravami, ki merijo prah gravimetrično po poenostavljeni metodi.

Izmerjene vrednosti koncentracije snovi se preračunajo na predpisano računsko vsebnost kisika v dimnih plinih, kot je določeno v podtočki F te priloge. Če se vsebnost kisika v dimnih plinih meri vsebnost ogljikovega dioksida, se preračunajo izmerjene koncentracije snovi po enačbi:

$$E(N, i) = CO_{2, \max} \times \frac{21 - O_2(N)}{21 \times CO_2} \times E(M, i)$$

pri čemer pomenijo:

$E_{N,i}$ koncentracija snovi v suhih dimnih plinih pri predpisani vsebnosti kisika,

$E_{M,i}$ izmerjena koncentracija snovi v mg/m^3 ,

O_{2N} računsko vsebnost kisika v dimnih plinih, izražena v volumskih %,

CO_2 izmerjena vsebnost ogljikovega dioksida v suhih dimnih plinih, izražena v volumskih %,

$CO_{2, \max}$ največja vsebnost ogljikovega dioksida v suhih dimnih plinih, določena v tabeli 3 za vsako vrsto goriva posebej in izražena v volumskih %

Tabela 3. Največja vsebnost ogljikovega dioksida v dimnih plinih za nekatera trdna goriva.

Vrsta trdnega goriva	$CO_{2, \max}$ v volumskih %
črni premog	18,7
briketi iz črnega premoga	18,9
koks	20,5
rjav premog in šota	19,8
biomasa	20,3

C. Meritve emisij iz malih kurilnih naprav na tekoča in plinasta goriva

Meritve emisije pri mali kurilni napravi na tekoče gorivo z vgrajenim razpršilnim gorilnikom in pri mali kurilni napravi na plinasto gorivo se lahko izvajajo na gorilniku.

Če ima mala kurilna naprava na tekoče gorivo vgrajen uparjalni gorilnik, se meritve emisij začnejo izvajati dve minuti po tem, ko je v kurilni napravi dosežena nazivna toplotna moč.

Izmerjene vrednosti koncentracije snovi se preračunajo na predpisano računsko vsebnost kisika v dimnih plinih, kot je določeno v podtočki F te priloge.

Za meritve sajavnosti dimnih plinov je treba izvesti tri posamezne meritve dimnega števila skladno z določili standarda DIN 51402. Iz vseh treh meritev se izračuna povprečna vrednost, zaokrožena na celoštevilčno vrednost, se šteje za povprečno vrednost meritve sajavnosti dimnih plinov. Če je dimna obremenitev večja od določene, se meritve sajavnosti dimnih plinov ne izvajajo.

Če meritve sajavnosti dimnih plinov iz prejšnjega odstavka ni mogoče izvesti skladno z določili standarda DIN 51402, se na izpustu odvodnika dimnih plinov po Ringelmanu, kot je določeno v podtočki E te priloge.

D. Izračun toplotne izgube z dimnimi plini

Za izračun toplotne izgube z dimnimi plini je treba hkrati izmeriti temperaturo dimnih plinov in temperaturo zraka, ki vstopa v kurišče.

Temperatura dimnih plinov in vsebnost kisika v dimnih plinih se morata izmeriti hkrati na istem merilnem mestu za zadnjim izmenjevalnikom toplote.

Temperatura zraka se izmeri v kurilnici v bližini in na isti višini, kot je odprtina za vstop svežega zraka v kurišče male kurilne naprave.

Izračunana vrednost toplotne izgube z dimnimi plini se zaokroži na celoštevilčno vrednost. Šteje se, da mala kurilna naprava čezmerno izračunana vrednost toplotne izgube z dimnimi plini presega predpisane mejne vrednosti za več kot:

- 2, če gre za male kurilne naprave na tekoča ali plinasta goriva, ki imajo vgrajen atmosferski gorilnik,
- 1 za vse druge male kurilne naprave.

Če je v dimnih plinih male kurilne naprave na tekoče ali plinasto gorivo vsebnost kisika večja od 11 volumskih odstotkov ali je vsebnost ogljikovega dioksida za posamezno gorivo manjša od vrednosti, ki je navedena v tabeli 4 te priloge, se ustrezne tolerance za vrednosti toplotne izgube z dimnimi plini obremenitve iz prejšnjega odstavka povečajo za 1,5-krat.

Tabela 4. Vsebnost CO₂ v dimnih plinih, ki ustreza 11-odstotni vsebnosti kisika.

	Kurilno olje	Zemeljski plin	Mestni plin	Plin iz koksa	Tekoči naftni plin
CO ₂ v vol. %	7,3	5,6	5,5	4,8	6,7

E. Meritev črnine dimnih plinov po Ringelmannu

Ringelmannova lestvica ima šest polj. Od teh so štiri siva, med belim in črnim, ki sta označeni s stopnjo 0 oziroma 5. Delež črnega obarvanja na polju znaša:

stopnja 0 20 %

F. Preračun koncentracije snovi na predpisano računsko vsebnost kisika v odpadnem plinu

Če je za posamezni vir onesnaževanja določena računsko vsebnost kisika v odpadnih plinih, se izmerjene koncentracije preračunajo na predpisano računsko vsebnost kisika v odpadnih plinih po enačbi:

$$E(N, i) = \frac{21 - O(2N)}{21 - O(2M)} E(M, i)$$

pri čemer pomenijo:

$E_{N,i}$ koncentracija snovi, običajno v suhih odpadnih plinih pri predpisani računski vsebnosti kisika v mg/m³,

$E_{M,i}$ izmerjena koncentracija snovi pri normnih pogojih, običajno preračunana na koncentracijo v suhih odpadnih plinih v mg/m³,

O_{2N} računsko vsebnost kisika v odpadnih plinih, izražena v volumskih %,

O_{2M} izmerjena vsebnost kisika v odpadnih plinih, izražena v volumskih %.

VI. POROČANJE O MALIH KURILNIH NAPRAVAH IN OPRAVLJENIH STORITVAH

26.

- (1) Dimnikarska družba mora ministrstvu, pristojnemu za okolje, posredovati podatke o malih kurilnih napravah in opravljenih dimnikarskih storitvah.
- (2) Podatki iz prejšnjega odstavka se pošljejo ministrstvu v elektronski obliki prek spletne aplikacije na spletni strani ministrstva.
- (3) Dimnikarska družba mora za pošiljanje podatkov ministrstvu prek spletne strani pridobiti uporabniško ime in digitalno potrdilo, s katerim ji

obrazcev za pošiljanje podatkov, in nadgraditi programsko opremo svojega računalnika z moduli za oblikovanje poročil s podatki o malih kurilnih dimnikarskih storitvah.

(4) Odgovorna oseba dimnikarske družbe mora geslo in datoteko za poslovanje z varnim elektronskim podpisom varovati kot poslovno skrivnost. Onemogočena uporaba s strani nepooblaščenih oseb.

(5) Module za oblikovanje poročil s podatki iz tretjega odstavka te točke in navodila za njihovo uporabo pripravi ministrstvo.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. do 3. členu

Zakon o dimnikarskih storitvah ureja način opravljanja dimnikarskih storitev ter plačilo zanje, pogoje za pridobitev dimnikarskih storitev, naloge dimnikarske družbe in dimnikarja, obveznosti uporabnika dimnikarskih storitev in storitvami povezane zadeve. Zakon ureja način opravljanja dimnikarskih storitev na malih kurilnih napravah in njihove storitve obsegajo pregledovanje in čiščenje malih kurilnih naprav, dimovodnih naprav in prezračevalnih naprav, odstranjevanje katranskih oblog in evidentiranje podatkov v evidenco.

Namen tega zakona je z učinkovitim opravljanjem dimnikarskih storitev zagotavljati javni interes, ki je izražen v slovenski požarno varnost, varstvo zdravja in življenja ljudi, večjo energetske učinkovitost ter dvig ozaveščenosti uporabnikov.

Določila v 3. členu opredeljujejo nekatere splošne pojme, ki so uporabljeni v zakonu.

K 4. do 6. členu

Načelo proste izbire, skladno s katerim ima uporabnik dimnikarskih storitev dolžnost zahtevati dimnikarske storitve od dimnikarske družbe, je ena bistvenih novosti te ureditve.

Načelo dostopnosti storitev je v predlogu zakona urejeno na način, ki določa, da mora dimnikarska družba uporabniku zagotavljati predpisan obseg storitev čez celo kurilno sezono. Glede na neenakomerno gostoto poselitve in različnih izognili situacijam, kjer si uporabnik dimnikarskih storitev zaradi oddaljenosti ali težje dostopnosti ne bi mogel zagotoviti storitev, predvidelo rešitev, skladno s katero mora dimnikarska družba podpisati izjavo z uporabnikom dimnikarskih storitev, da dimnikarska družba temu uporabniku geografsko najbližje in če jo je uporabnik dimnikarskih storitev pozval k podpisu izjave.

Načelo javnosti določa, da so podatki iz evidenc, ki so zbirke podatkov po tem zakonu, javni skladno s tem zakonom, ki zagotavlja dostop do informacij javnega značaja, in zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

K 7. členu

Dimnikarska družba mora, zato da lahko opravlja dimnikarske storitve, izpolnjevati z zakonom določene pogoje. Družba mora imeti na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali drugi pravni podlagi opravljati dimnikarske storitve eden ali več dimnikarjev, lasti merilno opremo in drugo opremo, potrebno za izvajanje opravljanje dimnikarskih storitev, ter računalniško opremo in evidencami, ki jih v zvezi z izvajanjem opravljanjem dimnikarskih storitev vodi in upravlja ministrstvo. Člen določa, da dimnikarska družba pred začetkom opravljanja dejavnosti zavarovati in imeti ves čas opravljanja dimnikarskih storitev odgovornost za škodo, ki bi utegnila nastati uporabnikom dimnikarskih storitev in tretjim osebam v zvezi z opravljanjem storitev, letne zavarovalne vsote, ki se določi v zavarovalni pogodbi, ne more biti nižja od 42.000 eurov.

Upravna enota izda dimnikarski družbi, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka, odločbo in jo vpiše v evidenco.

Drugače kakor do zdaj, ko so bile koncesije razdeljene po koncesijskih območjih, lahko dimnikarska družba v celotni državi opravlja dimnikarske storitve na celotnem območju Republike Slovenije.

K 8. členu

Upravna enota iz evidence izbriše dimnikarsko družbo na zahtevo družbe ali po uradni dolžnosti, kadar na podlagi

evidenc, pravnomočnih odločb pristojnih organov ali na podlagi lastnih ugotovitev izve, da v evidenco vpisana osebja ne izpolnjuje pogojev, ki jih zahteva zakon.

K 9. členu

Dimnikar lahko opravlja dimnikarske storitve le, če je pridobil licenco in je vpisan v evidenco, ki jo vodi in upravlja pristojni organ. Za pridobitev licence mora posameznik izpolnjevati z zakonom določene pogoje, in sicer mora opraviti predpisanem programu za pridobitev ustrezne izobrazbe ali kvalifikacije (dimnikar, dimnikarski mojster, okoljevarstveni strokovnjak VI. stopnja strokovne izobrazbe tehnične smeri v povezavi z dvema leti dimnikarskih izkušenj na področju dimnikarskih storitev), ki ga potrdilom o opravljenem izobraževanju, in ne sme biti pravnomočno obsojen v kateri koli državi zaradi kaznivih dejanj, ki jih člen našteva.

Dimnikar mora v osemnajstih mesecih od izdaje licence uspešno opraviti strokovni izpit za dimnikarja. Zaradi uvedbe tega zakona, bodo dimnikarji enotno obveščeni o poudarkih iz predpisov in tehničnih smernic, ki jih bodo izvajali pri izvajanju dimnikarskih storitev. Tako se bodo lahko bolj približali dosedanji usmeritvi, da so storitve na ozemlju Slovenije izvajane pod enakimi pogoji. Do razlik pri izvajanju storitev je zdaj prihajalo zgolj zaradi nepoznavanja podlag, kar je v interesu uporabnikov, pomenilo celo več let trajajoče postopke v zvezi s storitvami na malih kurilnih napravah. Dimnikarji se bodo pri strokovnega izpita in z rednim usposabljanjem lažje približali uporabnikom pri ugotavljanju nepravilnosti in nevarnosti napravah. Programe usposabljanja za dimnikarje bo podrobneje predpisal minister, pristojen za varstvo okolja.

K 10. in 11. členu

Izdajatelj licenc je upravna enota, ki pod določenimi pogoji licence tudi odvzema. Upravna enota o podelitvi licence vodi evidenco. Licenca velja za neomejen čas.

11. Člen ureja prenehanje in odvzem licence. Licenca preneha veljati na zahtevo dimnikarja ali z odvzemom licence. Če dimnikar ne izpolnjuje pogojev, ki jih je moral izpolnjevati za pridobitev licence, če ne dokazuje rednega usposabljanja, če ne vodi evidenco ali če ne odpravi pomanjkljivosti skladno z odločbo pristojnega inšpektorja, s katero je bila odrejena pomanjkljivosti, mu upravna enota z odločbo licenco odvzame. Dimnikar lahko zahteva izbris iz evidence tudi zaradi izbrisane iz evidence zaradi razlogov iz drugega odstavka tega člena, ne more biti vanjo ponovno vpisana v evidenco, če je izbrisana, pri ponovnem odvzemu pa ta čas ne more biti krajši od petih let.

K 12. členu

Zakon v 12. členu določa priznavanje poklicnih kvalifikacij za tuje fizične osebe in primere slovenskih državljanov, ki imajo ali poklicno kvalifikacijo v tujini. Državljan države pogodbenice, ki želijo v Republiki Sloveniji stalno opravljati dimnikarske storitve, lahko pristojnemu organu pridobiti odločbo o priznanju poklicne kvalifikacije, za tiste, ki želijo poklicno opravljati občasne storitve, potrebna predhodna prijava storitve pri ministrstvu, pristojnim za varstvo okolja, če izpolnjujejo pogoje za zakonito delo v državi sedeža.

K 13. členu

Pregledovanje malih kurilnih naprav pomeni prvi pregled, redne in izredne preglede malih kurilnih naprav in z njimi povezanih in prezračevalnih naprav ter pomožnih naprav. Izredni pregled se opravi po naročilu uporabnika dimnikarskih storitev pristojnega inšpektorja. Člen opredeljuje način čiščenja, meritev, odstranjevanja katranskih oblog, informiranje uporabnika o storitvah in obveznost dimnikarja, da uporabniku izda pisno potrdilo o opravljenih dimnikarskih storitvah. Vlada bo s tem zakonom malih kurilnih naprav podrobneje določila vsebino in način izvajanja, roke in predpisane obrazce poročil.

K 14. členu

Dimnikar preverja, ali so zagotovljene osnovne zahteve vgrajenih malih kurilnih naprav ter dimovodnih in prezračevalnih naprav.

Pri zagotavljanju osnovnih zahtev dimnikar na podlagi metodologije in meril pregleda in oceni nevarnost vgrajenih naprav. Gre predvsem za naprave, ki jih tudi po drugih gradbenih in dimnikarskih predpisih ne bi smeli vgraditi (npr. plinske naprave odvisne od zraka v prostoru). Pri tem vloga inšpektoratov ostaja enaka, kot do sedaj, saj dimnikar ob odkritju nevarnosti najprej obvesti uporabnika in mu z rokom za odpravo pomanjkljivosti določi odpravo le te. Če uporabnik ne odpravi pomanjkljivosti, dimnikarska družba obvesti pristojni inšpektorat. Ker menimo, da se bo vsebina še dopolnjevala, metodologija naprej objavljena na spletni strani, kasneje pa se predvideva sprejem predpisa.

K 15. členu

Dimnikar mora v sklopu svojih nalog uporabnika dimnikarskih storitev seznaniti z ugotovljenimi nepravilnostmi in mu jih odpravi v roku, ki ga bo določila uredba. Če uporabnik dimnikarskih storitev nepravilnosti ne odpravi, dimnikar o tem obvesti inšpekcijo.

K 16. členu

Določbe 16. člena določajo, da mora dimnikar na zahtevo uporabnika dimnikarskih storitev izkazati, da ima licenco dimnikarske družbe, ki je vpisana v evidenco. Nadalje določajo, da mora dimnikar izvajati dimnikarske storitve ves čas trajanja interesa uporabnikov, ne zlorabljeni njihove morebitne laičnosti za pridobivanje svoje poslovne koristi ter skrbeti za varnost uporabnika dimnikarskih storitev v skladu z dobrimi poslovnimi običaji.

K 17. členu

Uporabnik dimnikarskih storitev izbere dimnikarsko družbo in z njo podpiše izjavo o izbiri izvajalca, ki jo dimnikar odda v evidenco. Na podlagi podpisane izjave dimnikarska družba pisno seznani uporabnika dimnikarskih storitev o vsebini opravljanja dimnikarskih storitev za leto vnaprej. Dimnikarske storitve mora uporabnik dovoliti opraviti v skladu z določbami.

V večstanovanjskih stavbah podpiše izjavo z dimnikarsko družbo upravnik na podlagi pooblastila etažnih lastnikov, ali predstavnik večinskim soglasjem (več kot 50 %) po solastniških deležih. V primerih, ko večstanovanjska stavba nima upravnika, dimnikarsko družbo predstavnik etažnih lastnikov na podlagi večinskega soglasja po solastniških deležih.

Glede na neenakomerno gostoto poselitve je ministrstvo, da bi se izognili situacijam, kjer si uporabnik dimnikarskih storitev oddaljenosti ali težje dostopnosti ne bi mogel zagotoviti dimnikarskih storitev, predvidelo rešitev, skladno s katerimi dimnikarska družba podpisati izjavo z uporabnikom dimnikarskih storitev, kadar je dimnikarska družba temu uporabniku geografsko oddaljena, uporabnik dimnikarskih storitev pozval k podpisu.

Uporabnik dimnikarskih storitev sme največ enkrat v letu zamenjati dimnikarsko družbo, to pa je mogoče le od 15. oktobra vsakega tekočega leta. Dimnikarske storitve so večinoma še zmeraj povezane s kurilno sezono, zato je ministrstvo ocenilo, da je zamenjavanje ni smiselno. Prav tako je najdaljši rok za odpravo pomanjkljivosti eno leto, kjer je enak namen, da se pomanjkljivosti odpravi v okviru iste dimnikarske družbe, pri kateri je bila napaka ugotovljena.

K 18. členu

Uporabnik dimnikarskih storitev ima v predlaganem sistemu pomembno prednost glede na obstoječi sistem, in sicer možnost izbire družbo, s katero podpiše izjavo o izbiri. Uporabnik mora tudi zagotoviti prvi pregled pri novovograni mali kurilni napravi v evidenci, dovoliti opravljanje dimnikarskih storitev, zagotoviti, da so te opravljene v predpisanih rokih, hraniti inšpekcijske protokole in odpraviti morebitne ugotovljene nepravilnosti.

K 19. členu

Plačilo za opravljene dimnikarske storitve se oblikuje kot zmnožek cene opravljanja dimnikarskih storitev na časovnih enot dela pri uporabniku. Najvišjo dovoljeno ceno dimnikarskih storitev iz prvega odstavka določa uredba, ki določa ceno v EUR/časovno enoto dela. Navedena cena je določena kot najvišja dovoljena cena, kar daje skupaj s prosto izbiro dimnikarske družbe uporabnikom možnost, da si zagotovijo za dimnikarske storitve nižje plačilo od najvišje določenega plačila. Višino plačila pri upoštevanju cen storitev dejavnosti, za katere je predpisana podobna stopnja strokovne izobrazbe. Minister, pristojen za podzakonskim aktom predpiše podrobnejša merila za oblikovanje cen dimnikarskih storitev v okviru najvišje dovoljene cene dimnikarske storitve in podrobnejšo vsebino cenika. Vlada tako določi ceno na časovno enoto, minister pa določi ceno posamezne dimnikarske storitve. Plačilo za opravljene dimnikarske storitve vključuje tudi potne stroške, kadar je uporabnik dimnikarske družbe oddaljen 25 km ali manj. Kadar je uporabnik oddaljen več kot 25 km od sedeža dimnikarske družbe, določena v drugem odstavku prištejejo potni stroški, ki niso vključeni v ceno storitve iz prvega stavka.

K 20. členu

20. člen podrobneje določa usposabljanje, opravljanje strokovnega izpita in dopolnilno usposabljanje za pridobitev licence za opravljanje dimnikarskih storitev. Dimnikar je dolžan v osemnajstih mesecih od izdaje licence uspešno opraviti izpiti za dimnikarja ter se vsakih pet let dopolnilno usposabljeti. Namen tega usposabljanja je seznanitev z zakonskimi in

povezane z izvajanjem dimnikarskih storitev. Postopek opravljanja izpita in dopolnilnega usposabljanja bo določil zakon, ki določa pogoje za pridobitev licence.

Namen usposabljanja in preskusa znanja je nadalje namenjen prenosu vsebin, ki so nadgradnja obstoječemu sistemu. Posebna pozornost je namenjena predstavitvi vsebin, ki pripomorejo k uresničitvi ciljev izvajanja dimnikarskih storitev. Pri predstavitvi predpisov in tehničnih smernic bodo tako predstavljeni tisti, ki zagotavljajo varno obratovanje dimnikarskih storitev v povezavi s 14. členom tega zakona. V primeru usposobljenosti za zbiranje tehničnih dokumentov je potrebno pripravo dokumentacije med prodajo, načrtovanjem, vgradnjo in namenom uporabe ter vlogo dimnikarskih storitev pri tem, še posebej pri pomanjkljivostih, ki jih glede na predpise ne bi smelo biti, pomanjkljivosti in napake pa kljub temu predstavljajo nevarnost. Kakor za vse dosedanje opisane naloge predstavljene na usposabljanju, bodo tudi za informiranje predstavljene vsebine razdelani v podzakonskem predpisu, Uredbi o pregledih, čiščenju in meritvah, kjer bodo za posamezne dimnikarske storitve določeni vsebina, način opravljanja ter potrebna oprema in orodje.

K 21. in 22. členu

Ministrstvo zaradi izvajanja nadzora nad izvajanjem dimnikarskih storitev vodi in upravlja evidenco, v katero vpisuje dimnikarske družbe in dimnikarje, ki izvajajo dimnikarske storitve, o uporabnikih dimnikarskih storitev, malih dimnikarskih storitvah, datumu ugotovljene pomanjkljivosti, podatkih in dokazilih o stalni usposobljenosti za dimnikarske storitve dimnikarski družbi in številki izjave o izbiri. Člen podrobno določa pristojnosti in obveznosti dimnikarskih družb pri zbiranju podatki.

Dimnikarska družba vpiše vsako malo kurilno napravo v evidenco. Vpis nove male kurilne naprave se izvede v roku enega leta od prvem pregledu male kurilne naprave in pri izbiri dimnikarske družbe.

Upravičenost za vpisovanje osebnih podatkov uporabnikov je v tem, da je delovanje malih kurilnih naprav povezano s tveganjem za okolje. Posebej izstopajo visoke emisije delcev, kjer delež malih kurilnih naprav okvirno znaša petino celotnih emisij pri porabi končne energije in s tem povezanimi emisijami toplogrednih plinov imajo male kurilne naprave pomembno vlogo. Nad malimi kurilnimi napravami lahko pripomore k zmanjšanju onesnaževanja in manjši porabi goriv. Del stroškov, ki jih imajo uporabniki pri oskrbi malih kurilnih naprav, se končnemu uporabniku povrne zaradi manjših izdatkov za goriva. Drugi razlogi za vpisovanje uporabniki, za kar se zbirajo tudi osebni podatki, so še vedno preveliko število požarov in število zastrupitev z CO.

Pri predaji dokumentacije je mišljena predvsem dokumentacija, ki jo je dimnikar izbral v zvezi z opravljanjem prvega pregleda, vključena tudi dokumentacija, ki je uporabnik ne poseduje, vendar pa bo novoizbranemu dimnikarju pomenila potrdilo, da bo na ta način upravičeno izognil ponovni izvedbi prvega pregleda.

K 23. do 25. členu

Za potrebe EviDima – evidence izvajanja dimnikarskih storitev je potrebno dosledno vnašanje veljavnih podatkov, s katerimi se bo ustvarila in podlaga za pregled razmer, ki bistveno vplivajo na stanje okolja. Vsak uporabnik dimnikarskih storitev je dolžan dimnikarske družbe zagotoviti vse potrebne podatke za vpis male kurilne naprave v evidenco. Prav tako mora vse podatke, ki jih omogočajo, zagotoviti tudi dimnikar. Dimnikar mora od stranke pridobiti vse manjkajoče podatke za male kurilne naprave in v obstoječo evidenco malih kurilnih naprav, in za storitve, opravljene na teh napravah.

Uporabnik dimnikarskih storitev mora poslati zahtevo za izbris podatkov izbranemu dimnikarju, ki preveri upravičenost za izbris naprave iz evidence. Kriterij za upravičenost izbrisa je, da kurilne naprave brez tehničnega posega ni mogoče takoj uporabiti (goriva je odstranjen, črpalka je zapečaten, kurilna naprava je odstranjena).

25. člen določa, da so javni le določeni podatki, ki so zagotovljeni v združeni (agregirani) obliki in ne kot posamezne podatke v kombinaciji z drugim javnim podatkom. Posamezniku se ob upoštevanju varnostnih protokolov informacijske tehnologije ne bodo objavile v lastne podatke, medtem, ko agregirana oblika ne bo vsebovala nobenega podatka, iz katerega bi bilo mogoče identificirati kurilne naprave in izvedenih storitvah pri posamezniku.

K 26. členu

V osmem poglavju zakon ureja zahteve za proizvode.

Male kurilne naprave se lahko uporabljajo le, če imajo potrdila, navodila ali dokazila, ki ustvarjajo domnevo o varnosti goriva, ki so skladna s predpisom o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav na način, ki je določen pri proizvajalca. Prav tako se je treba pri postavitvi in obratovanju malih kurilnih naprav ravnati po navodilih proizvajalca. Zaveda se, da navedene vsebine tega člena že urejajo predpisi iz drugih področij, vendar praksa kaže, da dimnikarske storitve ugotavljajo, da vse vgrajene male kurilne naprave ne dosegajo zahtev navedenih predpisov.

K 27. in 28. členu

Predlagana ureditev ohranja strokovni in inšpekcijski nadzor.

Strokovni nadzor nad izvajanjem dimnikarskih storitev izvaja ministrstvo. Če ministrstvo pri nadzoru ugotovi nepravilno ravnanje dimnikarja, izda odločbo o odvzemu licence ali v okviru svojih pristojnosti in nalog ukrene, kar je potrebno za odpravo nepravilnosti.

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem predpisov, ki se nanašajo na naloge dimnikarja, dimnikarske družbe in upravitelja storitev, je glede na medresorsko naravo tematike v pristojnosti več inšpekcij. Tako določbe v zvezi z varstvom okolja, pristojna za varstvo okolja, nadzor glede varstva pred požarom inšpekcija, pristojna za varstvo pred naravnimi inšpekcija, pristojna za varstvo pred naravnimi inšpekcija, pristojna za zdravje. V zvezi s cenami izvajanja dimnikarskih storitev inšpekcija, pristojna za trg.

K 29. členu

V 30. členu zakona so opredeljeni prekrški in globe zanje. Člen določa višino globe za dimnikarsko družbo (če z upraviteljem storitev ne podpiše izjave, kljub temu da je uporabniku geografsko najbližje in jo je ta pozval k podpisu, če ne vpisuje dimnikarski storitvi v evidenco ali če nima objavljenega cenika), za dimnikarja (če izvaja dimnikarske storitve) in za uporabnika (če ne izbere dimnikarske družbe ali če ne omogoči rednega izvajanja storitev na svoji mali kurilni napravi).

K 30. členu

V prehodnih določbah je urejen način izvajanja dimnikarskih storitev po 31. 12. 2015, ko se te ne bodo več izvajale po pogojih koncesijskih pogodb.

Do izdaje odločb o vpisu dimnikarskih družb v evidenco oziroma najpozneje do 31. 12. 2016 lahko opravljajo dimnikarske storitve, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona veljavno koncesijsko pogodbo v skladu z ZVO-1F in so poročale v evidenci, na spletni strani objavi seznam teh oseb. Do podelitve licenc oziroma najpozneje do 31. 12. 2016 lahko izvajajo dimnikarske storitve, ki so zaposlene pri koncesionarjih.

Dokler vlada ne sprejme sklepa o višini cene in minister, pristojen za varstvo okolja, pravilnika o časovnih normativih cen uporablja priloga 1 zakona, ki vsebuje zdaj veljavni cenik.

Uporabnik dimnikarskih storitev mora dimnikarsko družbo prvič izbrati najpozneje do 31. 12. 2016.

Do sprejetja predpisa, ki ureja programe usposabljanja za dimnikarja, mora imeti dimnikarska družba za izvajanje storitev zaposlenih zadostno število oseb, ki imajo javno listino, veljavno na območju Republike Slovenije, s katero imajo podpisano izobrazbo ali kvalifikacijo, in med zaposlenimi, ki izpolnjujejo navedene pogoje, določiti odgovorno osebo za izvajanje dimnikarskih storitev.

Do uveljavitve predpisa o pregledih, čiščenju in meritvah na malih kurilnih napravah se za način izvajanja dimnikarskih storitev uporablja priloga 2, ki je sestavni del tega zakona.

K 31. členu

Vlada izda predpis o pregledih, čiščenju in meritvah na malih kurilnih napravah ter sklep o višini cene v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

K 32. členu

Minister, pristojen za varstvo okolja, v enem letu od dneva uveljavitve tega zakona izda predpise, ki urejajo prog dimnikarje, časovne normative, vsebino in uporabo dimnikarske izkaznice, normative za določitev cen dimnikarskih vsebino cenika ter višino potnih stroškov.

K 33. členu

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Pravilnik o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisij (U 71/00, 99/01 in 17/03) ter prilogi 1 in 2 k temu zakonu.

K 34. členu

V členu je določen vacatio legis. Zakon o dimnikarskih storitvah začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu uporabljati pa se začne 1. januarja 2016.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

/

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

S sprejetjem Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 92/2013 – ZVO-1) opravljanja dimnikarskih storitev ohranja zgolj do 31. 12. 2015, ko se bo prenehala izvajati kot obvezna državna služba. Brez uveljavitve novega sistema bodo tako ne le ukinjene koncesije, temveč bodo dimnikarske storitve v celoti preneale. Zaradi zagotovitve javnega interesa, ki je v skrbi za varstvo okolja, zdravje in premoženje ljudi, požarno varnost in učinkovitost malih kurilnih naprav je potrebna regulacija tega področja tudi po 31. 12. 2015, zato predlagatelj zakon predloga zakona po nujnem postopku. Tako bo zagotovljen tudi javni interes za preprečitev težko popravljivih pomanjkljivosti, premoženje in varnost.

Uporabniki dimnikarskih storitev se namreč še niso ozavestili, da so dimnikarske storitve (letni pregledi, potrebnih emisij) nujne in neobhodno potrebne za njihovo in splošno varnost, kot tudi ne odgovornosti v zvezi s tem. V sklopu ohraniti sistem, kjer obveznost izvedbe storitev ni v izključni domeni uporabnika kurilne naprave in prosto dostopna, temveč je potrebna delna regulacija trga teh storitev.

VI. PRILOGE

- osnutki podzakonskih predpisov, katerih izdajo določa predlog zakona